לא יקריבו אלה לה׳ ואשה לא תתנו מהם על המזבח לה׳ וגו׳ ומן הבקר והשה תעשה אתו שור וכשב אתו ושה אתו עזים לשבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה לה׳ ואך את שור או שה אתו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד וכי תזבחו זבח תודה לה׳ לרצונכם תזבחו ביום הזבח יאכל לא תותירו ממנו עד בקר אני ה׳

כג

ב. מועדי ה׳ וגו׳: le solennità dell'E. mi celebrerete ivi come giorni da celebrarsi fantamente.

ד. במועדם: nel tempo ad esse fissato.

ה. ובין הערבים פסח: verso sera si farà il sacrificio pasquale.

יא. והניף את העמר: Presenterà il manipolo.

טו. ממחרת השבת: alla domane della festa.

יז. שתים שני עשרנים: due decimi, cioè

יח. ולקחתם כבשים: e cioè che della tua messe non da a terra non raccoglierai.

כב. זכרון תרועה: da rendersi ricordo mediante strepitazione.

לא תקריבו לה׳ אשה כל שאור וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לה׳ קרבן ראשית תקריבו אתם לה׳ והם לא יעלו על המזבח לריח ניחח וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח והקרבת מנחה חדשה לה׳ קלי באש גרש כרמל תקריב את מנחת קרבנך ושמת עליה שמן ונתת עליה לבנה מנחה היא ויקטיר הכהן אזכרתה מנחתה אשה לה׳ והקריב אתה ואת כל לבנתה על כל שמנה ואת כל אזכרתה יקטיר הכהן המזבחה אשה לריח ניחח לה׳ והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש קדשים היא כחטאת וכאשם כתורת אחת למשפט להם הכהן המכפר בה יאכלנה כל זכר בבני אהרן יאכלוה חקת עולם לדרתיכם מאשי ה׳ כל אשר יגע בהם יקדש ויקרא משה אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמר אליהם זה הדבר אשר צוה ה׳ לאמר איש איש מבית ישראל ומן הגר בישראל אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל נדבותם אשר יקריבו לה׳ לעלה לרצונכם זכר תמים בבקר בכשבים ובעזים אם עולה קרבנו בבקר ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא זכר או נקבה תמים יקריבנו לרצנו לא יהיה בו מום כל אשר יהיה בו מום לא תקריבו כי לא לרצון יהיה לכם ואיש כי יקריב זבח שלמים לה׳ לפלא נדר או בנדבה בבקר או בצאן תמים יהיה לרצון כל מום לא יהיה בו עור או שרוע או חבלל או ברוח או יבלת לא תקריבו אלה לה׳ ואשה לא תתנו מהם על המזבח לה׳ וגו׳ ומן הבקר והשה תעשה אתו שור וכשב אתו ושה אתו עזים לשבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה לה׳ ואך את שור או שה אתו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד וכי תזבחו זבח תודה לה׳ לרצונכם תזבחו ביום הזבח יאכל לא תותירו ממנו עד בקר אני ה׳

ב. מועדי ה׳ וגו׳: le solennità dell'E. mi celebrerete ivi come giorni da celebrarsi fantamente.

ד. במועדם: nel tempo ad esse fissato.

ה. ובין הערבים פסח: verso sera si farà il sacrificio pasquale.

יא. והניף את העמר: Presenterà il manipolo.

טו. ממחרת השבת: alla domane della festa.

יז. שתים שני עשרנים: due decimi, cioè

יח. ולקחתם כבשים: e cioè che della tua messe non da a terra non raccoglierai.

כב. זכרון תרועה: da rendersi ricordo mediante strepitazione.

לא תקריבו לה׳ אשה כל שאור וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לה׳ קרבן ראשית תקריבו אתם לה׳ והם לא יעלו על המזבח לריח ניחח וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח והקרבת מנחה חדשה לה׳ קלי באש גרש כרמל תקריב את מנחת קרבנך ושמת עליה שמן ונתת עליה לבנה מנחה היא ויקטיר הכהן אזכרתה מנחתה אשה לה׳ והקריב אתה ואת כל לבנתה על כל שמנה ואת כל אזכרתה יקטיר הכהן המזבחה אשה לריח ניחח לה׳ והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש קדשים היא כחטאת וכאשם כתורת אחת למשפט להם הכהן המכפר בה יאכלנה כל זכר בבני אהרן יאכלוה חקת עולם לדרתיכם מאשי ה׳ כל אשר יגע בהם יקדש ויקרא משה אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמר אליהם זה הדבר אשר צוה ה׳ לאמר איש איש מבית ישראל ומן הגר בישראל אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל נדבותם אשר יקריבו לה׳ לעלה לרצונכם זכר תמים בבקר בכשבים ובעזים אם עולה קרבנו בבקר ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא זכר או נקבה תמים יקריבנו לרצנו לא יהיה בו מום כל אשר יהיה בו מום לא תקריבו כי לא לרצון יהיה לכם ואיש כי יקריב זבח שלמים לה׳ לפלא נדר או בנדבה בבקר או בצאן תמים יהיה לרצון כל מום לא יהיה בו עור או שרוע או חבלל או ברוח או יבלת לא תקריבו אלה לה׳ ואשה לא תתנו מהם על המזבח לה׳ וגו׳ ומן הבקר והשה תעשה אתו שור וכשב אתו ושה אתו עזים לשבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה לה׳ ואך את שור או שה אתו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד וכי תזבחו זבח תודה לה׳ לרצונכם תזבחו ביום הזבח יאכל לא תותירו ממנו עד בקר אני ה׳

ב. מועדי ה׳ וגו׳: le solennità dell'E. mi celebrerete ivi come giorni da celebrarsi fantamente.

ד. במועדם: nel tempo ad esse fissato.

ה. ובין הערבים פסח: verso sera si farà il sacrificio pasquale.

יא. והניף את העמר: Presenterà il manipolo.

טו. ממחרת השבת: alla domane della festa.

יז. שתים שני עשרנים: due decimi, cioè

יח. ולקחתם כבשים: e cioè che della tua messe non da a terra non raccoglierai.

כב. זכרון תרועה: da rendersi ricordo mediante strepitazione.

לא תקריבו לה׳ אשה כל שאור וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לה׳ קרבן ראשית תקריבו אתם לה׳ והם לא יעלו על המזבח לריח ניחח וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח והקרבת מנחה חדשה לה׳ קלי באש גרש כרמל תקריב את מנחת קרבנך ושמת עליה שמן ונתת עליה לבנה מנחה היא ויקטיר הכהן אזכרתה מנחתה אשה לה׳ והקריב אתה ואת כל לבנתה על כל שמנה ואת כל אזכרתה יקטיר הכהן המזבחה אשה לריח ניחח לה׳ והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש קדשים היא כחטאת וכאשם כתורת אחת למשפט להם הכהן המכפר בה יאכלנה כל זכר בבני אהרן יאכלוה חקת עולם לדרתיכם מאשי ה׳ כל אשר יגע בהם יקדש ויקרא משה אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמר אליהם זה הדבר אשר צוה ה׳ לאמר איש איש מבית ישראל ומן הגר בישראל אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל נדבותם אשר יקריבו לה׳ לעלה לרצונכם זכר תמים בבקר בכשבים ובעזים אם עולה קרבנו בבקר ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא זכר או נקבה תמים יקריבנו לרצנו לא יהיה בו מום כל אשר יהיה בו מום לא תקריבו כי לא לרצון יהיה לכם ואיש כי יקריב זבח שלמים לה׳ לפלא נדר או בנדבה בבקר או בצאן תמים יהיה לרצון כל מום לא יהיה בו עור או שרוע או חבלל או ברוח או יבלת

38. עברת: giorno di religiosa unione.
39. ולקחבת תקח תצוקת: quando ritirerete le Decrete.
40. ... ולקחתם לכם: Vi provvederete poi.
פרי עץ הדר וגו׳: dei frutti dell'albero migliore, dei rami di palme, dei rami di legno di fronde, e salici di riviera.

כה

ז. אתם תעברות שנה ה-ט: voi l'ordini, 6 per —
7. והיתה לאכלה לתקוברה: servirà al pane di sostenione per ordini.
8. ניום — ניום: Ciascun giorno.
10. ושבתן איש: ritornerà ma
ונשבו: vennero ai villa.
11. ויובל: Promuovio
ויקבלו: e Raffermerà.
12. לפרוש לכם עלי פי: perchè versiffe loro spiegato per ordine.

ז. ומאכל כל השנה: לחזר לתוך ברקדנות, עיין ד״ה; וכן בקדנות הקומך יהו על רקע קדמני נותן עליו שנו, כאו הבהג על רקע השעיר ראשה ולקרב נתפשנה המחוכה גם על השנים לעיפ שלשים ברום על חמת ולקוח מוקוף ט ום כלן הס + נותנים עונם על רקעו, אלם לנל היו עושים בגלין היה החמת על הקבול לקו על השנים. — . .

ט. ט׳ בקבל לאהו: בנלן הזכרת אם הויה.
ונקב שם ה׳: לקם האקבל נוקב אם הויה (בקללה).
ז. וקוץ כי כה כל נפש: לקלם: לקפילו גר, לחר שענש אינה לה את האקבל אמה בן לוץ חצרי, ולקול גוללך מפנ אזרחי הכהן ובלה בנ יבלע הין לעשר לנוים היזרלי, בלן לחולינ כי ואוכה כל נפש לקלם (ולקפילו גר) יומת, ובלין לחשוב לה הגר כבהמה כי לחוטם חצה ברמה יבמתה ומכה לקלם יומת, וכן לוץ חוס בעוה״ט וכו׳ וחטם כלבר יהן חוס בלום, וסיים העגין בחולחר בגר בלנרת יהיה לנוקבת חוצה ברלקבעין.

ונקב: Chi per offerine.

כו

18. נפש תחת נפש: individuo per individuo.

3. תזמר: poterai
ולקפת לת — ה: e mi ritireran
5. לת ספיח קצירך: Quel che rimarrà Dalla tua mes
se spontaneo.
נזיריך: tue viti non potate.
6. והיתה שבת הלרץ: Il prodotto Dell'anno del riposo
servirà —
8. שבע שבתות שנים: 7 settennii, cioè 7 anni 7 volte,
Liche formi lo spazio —
9. והעברת שופר תרועה: suonerai la buccina di
Espiazione.

לגאלם השנים: מצי נחשוב את ואת השנים ואמרינן (לעיל כ"ג).

כ"ג. עד השנה התשיעית ב עמ' רפ"ו.

חוזר למעשה: והגאולה היא בכסף, ולא כשל יובל אלינה לא חזרה בלא גאולה (כ"ג: כ"ד) וכן חנם שכרתם ולא בכסף תגאלו, כאן אומרים לא היתה התקנה שתהא חנם בן הגאולה לא תהיה נהרסה.

הנשך הערוך על שור התבואות אלקבל הקונה.

הגאולה היא נתן לקונה, והתורה התקינה הגאולה בשדה לקוחה כלי אלא לקוחה יאלך לקוח בלוח אחה אינה פרעים חוזר, ולקבל בשבת עבי חומה אלין בתים חיי נפש ט מי אינ לו אלה יוכל לשבת בשדות ובנות לו אם בית, לכן לא נתנה להם תורה גאולה לא אחה לחת וכו' כן הקונה לקח שעבדה שבת מקנתו יוכל להוציא הוצאות ליפות בית מה שלא היה עושה קם בכל שנה ושנה היה המוכר יכול ל לגאלו. לאנס בתי החצרים הרי הם הברחיים כאן השדות על כן יש להם גאולה תמיד

לג. וגאל וגו' הלוים: לקח לקח מן הלוים (לעיל ב') יגאל מיד הגרל אלינה הבית מיד לוי א, אלא יחזור לוי ב' שתאלך בזמן לעולם מלקח אלין השבט חפסיד שלא בזמנו יצא הבית מיד לוי ב' הגאל ויזוד לוי א' האובר, מוכר בית ושיר לחומתו: הוא לפירוש. מוכר בית כלל מוכר חלק חעיר לחומתו. ורבו פירש אם הוא שהכתוב מדבר בלוי הגואל מיד הגרל שהוא חפרש וגאל יגאל מן הלוים ולא יצא איש מערי חן הלוים לגאול יבלי ויגאל. ונראה כי יש שהנית לקבע נתבוונו לפירוש.

לד. ושדה מגרש עריהם לא יאכר: לפי הפשט לקוחים הלוים למכור שדה מגרש שלהם, כי חעיר היה.

35. ומטה ידו ומעה: e venga a decadere.

36. ולקחת מאתו: to fosterai

ובין מוהב אל, ושם פירשתי בהרגמתו ידור ויתוכך, יהיה גר ויחיה אל ואל ויחי ואו: facciamo dimora e fi addomicilii presso

ונקלקתם ידוכה: e annunzierete libertà.

ד. לקחך במספר שנים: In ragione del numero degli anni fino—

לפי רב: secondo che saranno molti—

תשובת מקנתו: pagherai più quel che compri da lui.

ט. לבעה: ciò giurerà.

20. הן: mentre.

נלקחך: ritirianno.

21. ונצרתי — לכם: Io vi deciderò

ועשית את התבואה: in guisa che il fio farà sarà raccolto sufficiente per

23. לצמיתות: assolutamente.

24. וגאלה תתנו לקרקע: redenzione accorderete al terreno.

25. ומך אחיך וגו: il tuo Goel prossimo a lui e redimerà ciò che il fue parente avrà venduto.

26. ומצאה ידו ומ: e venga ciò facoltà ad abbia il denaro per la fuea redenzione.

27. הנותר: il di più

ורבה משבתו בו: ciò che avrà venduto restera

ושב לאחזתו: ed egli tornerà alla sua proprietà

והיתה גאלתו עמו: il fuo diritto di redenzione fara durera

30. עד מלאת: prima che fiera.

31. ובתי החצרים: le case fuori delle ville.

יחשבו — עם: faranno confiderate appartenenti alla campagna

32. וגאולת עולם: perpetuo diritto di redenzione.

33. ואשר יגאל: Quando parimenti dei Leviti faccia la redenzione ufcita la vendita casa

ישוב גאולה אל גואלו ואל יכול להשיב לו את גאולתו, ואם יכול להשיב לו אחר כך, אין לו לגואל אלא לשלם לו כפי השנים שנשארו לו עד היובל, ואם לא השיב לו עד היובל, יצא בחנם ולא יוכל לגאלו עוד, וגם זו לזכות הלוקח.

ונמכר: ונמכר לאחר, וא

כו

בְּקַלָּה: in alcuna di queste maniere
וּפֶסֶל וּמַצֵּבָה: idoli; e statua o lapide.
מַשְׂכִּית: figurata.
3. כ— תֵּלֵכוּ: seguirete.
4. כולה: le sue derrate.
פִּרְיוֹ: il suo prodotto.
5. וְהִשִּׂיג לָכֶם דִּיש— וְהַבָּצִיר יַשִּׂיג אֶת זָרַע— : la trebbiatura presso di voi raggiungerà—
זָרַע— וְקָצִיר: la seminagione.
6. וְשְׁכַבְתֶּם: in guisa che potrete dormire senza che alcuno v'inquieti;
וְהִשְׁבַּתִּי חַיָּה רָעָה: farò scomparire le bestie feroci
7. לַחֶרֶב: per la spada.
9. וּפָנִיתִי אֲלֵיכֶם וְהִפְרֵיתִי אֶתְכֶם: Io mi volgerò a voi; e vi farò prolificare
וְהַקִמֹתִי אֶת בְּרִיתִי אִתְּכֶם וגו': e vi renderò numerosi, e manterrò l'alleanza fatta con voi.
10 יְשָׁן נוֹשָׁן: i prodotti vecchi lungamente conservati
מִפְנֵי חָדָשׁ תּוֹצִיאוּ: per dar luogo ai nuovi portevole via.
11. וְנָתַתִּי מִשְׁכָּנִי: io terrò la mia fede.
וְלֹא תִגְעַל נַפְשִׁי אֶתְכֶם: e non avvertirà di ciò vi abbia a noja.
12. וְהִתְהַלַּכְתִּי וגו': Avrò vi in avrete tra di voi; cioè mi mostrerò vostro Dio tutelare,—
13. מֵהְיוֹת לָהֶם עֲבָדִים מִן: in guisa da non esser più loro schiavi; e ruppi le sbarre del vostro giogo, e vi feci andare colla testa alta.
14. תִּשְׁמְעוּ לִי: mi ubbidirete.
15. תְּמָאֲסוּ: sprezzerete.
תִּגְעַל נַפְשְׁכֶם לְבִלְתִּי: avrete a noja, in guisa da non—
לַהֲפֵרְכֶם: di render nulla in somma.
16. וְהִפְקַדְתִּי עֲלֵיכֶם אֶת הַבֶּהָלָה: e vi deserterò contro cosa che renderà frustranee le vostre fatiche.

מְכַלּוֹת עֵינַיִם וּמְדִיבַת נָפֶשׁ: cose tanto languire nell'aspettazione, e struggono l'animo.

בֶּהָלָה: בְּכָל כְּמוֹ וּבְכָל מַחֲלֹת וּבְשִׁדָּפוֹן בְּהָלָה, לְשׁוֹן עֲרִיכָה וּמְהִירוּת, וְלֹא יִהְיוּ לְהַבְהִיל אֶת כֹּחוֹת בְּרִיאוֹתֵיכֶם בְּעִבּוּדַת הָאֲדָמָה, וְהֵן בְּחִסְרַת הַבְּלוֹתֶיהָ, וְהֵן מַחֲלוֹת בְּתְבוּאָה לֹא בְּמוּעָט, וְזֶה מִקְרֶה עִם מַחֲלַת עֵינַיִם וּמַדִּיבוּת נֶפֶשׁ, שֶׁהָעוֹבֵר קְלוֹתֵי מִדָּפָה לְקִצּוּר וְקִינוּ קְצַר וְכֵן לְזוּרְעֵיכֶם לְרִיק זְרֻעֵיכֶם, וְלֹחֵם חֻסְרֵיכֶם אֲנָשִׁים לֹא יִצְלַח לְקַלְּוּהוּ בְּלוּעִים. וְהִנֵּה לְחַמְרֵי בְּהָלָה כְּלֹא הֵלֹא הִלּוּעָה כִּי שִׁנְעָה לְבוּ הַעֲבֵד מְחַלְּתְכֶם, וְקֹחֵב פֶּרַע לְקֹת הַהַפְרָתָ וְקֹת הַקְּלוֹתָ וְעַל הַדֶּרֶךְ הַזֶּה יֵשׁ לְפָרֵשׁ גַּם בְּנֵי תִבְלָל. וְכֵן הַזְּכִיר הָרַקְּנָטִי כִּי רְמִיזַת הַפְּסוּק וְהִכְרֵכוּן.

17. ונגפתם : e rimarrete sconfitti.
18. ויספתי לייסרה לחטאכם : seguiterò a castigarvi sette volte per i vostri peccati
19. ושברתי את גאון עזכם : Abbatterò la vostra superba potenza
20. לחמכם : i vostri sforzi.
21. קרי : che procederete verso di me ostinatamente.
ויספתי עליכם מכה : continuerò a flagellarvi
22. והשלחתי בכם : Manderò contro di voi
ושכלה וגו : le quali vi orberanno, distruggeranno i vostri bestiami e vi spopoleranno, sicchè rimarranno deserte—
23. לא תיוסרו לי : non vi correggerete verso di me.
24. ונכיתי גם אני : che punirò la vostra infedeltà.
ונתתם : sicchè dovrete dirmi.
26. עשר נשים תאפינה לחמכם בתנור אחד (לחלות) והשיבו לחמכם במשקל ואכלתם ולא תשבעו : Driziandovi io nel forno del pane in guisa che— peso : a peso.
28. בחמת קרי : con ostinato cuore.
30. במותיכם : le vostre consecrate alture.
פגרי גלוליכם : gl'inanimati vostri idoli.
32. ושמתי אני : io stesso renderò deserta.
ושממו עליה : sicchè ne ne sorprenderanno.
34. תרצה — שבתותיה : godrà i suoi riposi.
35. בשבתותיכם : nei vostri anni sabbatici.
36. מיכך : abbattimento.
קול עלה נדף : il rumore del fogliame fremolato.
כמנוסת — חרב : come si fugge dalla spada.
37. כמפני — חרב : come se avessero la spada alle spalle.
ולא תהיה לכם תקומה : nè potrete alzare il capo.
38. ואבדתם : Andrete errando.
39. — ימקו : si rimarranno de —
בעונם : ognuno a quelli.
40. במעלם בי אשר מעלו בי : commessi nell'offermi infedeli.
41. אף אני : nella vostra che allora
הערל : ostinato.
יכנו את עונם : vedranno il termine delle loro pene.

42. וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר : Ricorderò il mio patto con Giacobbe, e anche il mio patto con Isacco, e anche il mio patto con Abramo mi ricorderò, e del paese mi ricorderò.
43. והארץ תעזב מהם ותרץ את שבתתיה בהשמם מהם והם ירצו את עונם יען ובייען גם כי מאסו במשפטי ובחקתי געלה נפשם : La terra dopo la loro emigrazione rimarrà abbandonata, e godrà— [illegible]

עם עוונות אבותם .

ואולם גם את בריתם בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלתם לפר את בריתי אתם כי אני יי אלהיהם (ואראה בהם מעשי חסדי) ואזכר להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אותם מעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יי׳ס׳ (והמעם בשיבתם לארצם לא יכלה תשלום עונם עתה פי׳ס׳) ואת התורה ואת המצות אשר נתתי ביד משה בהר סיני.

כה

1. כי תבוא : quando sarete entrati.
ועשתה הארץ שבתון לה׳ : la terra farà il riposo del Signore.
8. וספרת לך שבע שבתת שנים : conterai per te sette anni di riposo.
9. והעברת שופר תרועה : farai passare il corno del giubileo.
ביום הכפורים : nel giorno dell'espiazione.
10. וקראתם דרור בארץ : proclamerete la libertà nella terra.
לכל יושביה : per tutti i suoi abitanti.
יובל היא : sarà il giubileo.
ושבתם איש אל אחוזתו : ritornerete ognuno nella sua proprietà.
ואיש אל משפחתו תשובו : ognuno ritornerà nella sua famiglia.
11. יובל היא : sarà il giubileo.
12. כי יובל קדש היא : perchè il giubileo è santo.
13. בשנת היובל הזאת : nell'anno del giubileo.
14. וכי תמכרו ממכר : quando farete una vendita.
15. לפי שני שנים : secondo il numero degli anni.
16. לפי רב השנים : secondo il numero degli anni.
17. ולא תונו איש את עמיתו : non opprimerete ognuno il suo prossimo.
18. ועשיתם את חקתי : eseguirete le mie leggi.
19. והארץ תתן פריה : la terra darà il suo frutto.
20. כי תאמרו : se direte.
21. ונתתי את ברכתי לכם : darò la mia benedizione per voi.
22. ואכלתם מן התבואה הישן : mangerete del vecchio raccolto.
23. והארץ לא תמכר לצמיתות : la terra non si venderà per sempre.
24. ובכל ארץ אחזתכם : in tutta la terra della vostra proprietà.
25. כי ימך אחיך : se tuo fratello diventerà povero.
ומכר מאחזתו : venderà una parte della sua proprietà.
26. ואין לו גואל : e non ha un parente che riscatti.
27. וחשב את שנות מכרו : calcolerà gli anni della vendita.
28. ואם לא מצאה ידו : se non ha trovato.
29. וכי ימכר בית מושב עיר : quando venderà una casa di abitazione in città.
30. וקם לצמיתות : sarà definitivamente.
31. ובתי החצרים : le case dei villaggi.
32. ובערי אחזת בניהם : nelle città della proprietà dei loro figli.
33. ואשר יגאל : se riscatterà.
34. ושדה מגרש : il campo di pascolo.
35. ומך אחיך : se tuo fratello diventerà povero.
36. אל תקח מאתו : non prenderai da lui.
37. את כספך לא תתן לו : non gli darai il tuo denaro.
38. אני ה׳ אלהיכם : io sono il Signore vostro Dio.
39. ומך אחיך : se tuo fratello diventerà povero.
40. כשכיר כתושב יהיה : sarà come un salariato come un ospite.
41. ויצא מעמך : uscirà da te.
42. כי עבדי הם : perchè sono miei servi.
43. לא תרדה בו בפרך : non lo tratterai con durezza.
44. ומאת הגוים אשר סביבתיכם : dalle nazioni che sono intorno a voi.
45. ומבני התושבים : dai figli degli ospiti.
46. והתנחלתם אותם לבניכם : li lascerete in eredità ai vostri figli.
47. וכי תשיג יד : se la mano raggiungerà.
48. אחרי נמכר : dopo che sarà venduto.
49. או דודו : o suo zio.
50. וחשב עם קונהו : calcolerà con il suo compratore.
51. ועוד שנים : se ancora anni.
52. ואם מעט נשאר : se è rimasto poco.
53. כשנה בשנה : come anno per anno.
54. ואם לא יגאל : se non sarà riscattato.
55. כי לי בני ישראל עבדים : perchè i figli di Israele sono miei servi.

כה

1. כי תבוא אל הארץ אשר אני נתן לכם, והשבתה הארץ שבת לה׳.
2. שש שנים תזרע שדך, ושש שנים תזמר כרמך, ואספת את תבואתה.
3. ושנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ, שבת לה׳, שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר.
4. את ספיח קצירך לא תקצור, ואת ענבי נזירך לא תבצר, שנת שבתון יהיה לארץ.
5. שבת הארץ תהיה לכם לאכלה, לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך.
6. ולבהמתך ולחיה אשר בארצך כל תבואתה תהיה לאכל.
7. וספרת לך שבע שבתת שנים, שבע פעמים שבע שנים, והיו לך ימי שבע שבתת השנים תשע ושנים שנה.
8. והעברת שופר תרועה בחדש השביעי בעשור לחדש ביום הכפורים תעבירו שופר בכל ארצכם.
9. וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרור בארץ לכל יושביה, יובל היא תהיה לכם, ושבתם איש אל אחוזתו ואיש אל משפחתו תשובו.
10. יובל היא שנת החמשים שנה תהיה לכם, לא תזרעו ולא תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את נזיריה.
11. כי יובל היא קדש תהיה לכם, מן השדה תאכלו את תבואתה.
12. בשנת היובל הזאת תשבו איש אל אחוזתו.
13. וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך, אל תונו איש את אחיו.
14. במספר שנים אחר היובל תקנה מעמיתך, במספר שני תבואת ימכר לך.
15. לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעיט מקנתו כי מספר תבואות הוא מכר לך.
16. ולא תונו איש את עמיתו, ויראת מאלהיך כי אני ה׳ אלהיכם.
17. ועשיתם את חקתי ואת משפטי תשמרו ועשיתם אתם, וישבתם על הארץ לבטח.
18. ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה.
19. וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעית הן לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו.
20. וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית ועשת את התבואה לשלש השנים.
21. וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם מן התבואה ישן עד שנה התשיעית עד בוא תבואתו תאכלו ישן.
22. והארץ לא תמכר לצמיתות כי לי הארץ כי גרים ותושבים אתם עמדי.
23. ובכל ארץ אחזתכם גאלה תתנו לארץ.
24. כי ימך אחיך ומכר מאחזתו ובא גואלו הקרב אליו וגאל את מכר אחיו.
25. ואיש כי לא יהיה לו גואל והשיגה ידו ומצא כדי גאלתו.
26. וחשב את שנות מכרו והשיב את העודף לאיש אשר מכר לו וישב לאחזתו.
27. ואם לא מצאה ידו דיו לו והיה מכרו ביד הקונה אתו עד שנת היובל ויצא ביובל ושב לאחזתו.
28. וכי ימך בית מושב עיר וגאלו עד מלאת ימי מכרתו יהיה גאלתו.
29. ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמימה וקם הבית אשר לא חומה לו לצמיתת לקונהו למשפחתו לא יצא ביובל.
30. ובתי החצרים אשר אין להם חומה סביב על שדה הארץ נחשב לגאולה עוד יצא ביובל.
31. וערי החצרים אשר אין להם חומה סביב על שדה הארץ נחשב לגאולה עוד יצא ביובל.
32. ואשר יגאל מן הלוים וישב בעיר אחוזתו ביובל בתי ערי אחוזתם יצא ביובל כי בתי ערי הלוים גאולת עולם הם להם.
33. ואשר יגאל מן הלוים וישב בעיר אחוזתו ביובל בתי ערי אחוזתם יצא ביובל כי בתי ערי הלוים גאולת עולם הם להם.
34. ושדה מגרש עריהם לא ימכר כי אחזת עולם הוא להם.
35. וכי ימך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך.
36. אל תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך.
37. את כספך לא תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן אכלך.
38. אני ה׳ אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים.
39. וכי ימך אחיך עמך ונמכר לך לא תעבד בו עבדת עבד.
40. כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנת היובל יעבד עמך.
41. ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושב אל משפחתו ואל אחוזת אבתיו ישוב.
42. כי עבדי הם אשר הוצאתים מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד.
43. לא תרדה בו בפרך וייראת מאלהיך.
44. ועבדך ואמתך אשר יהיה לך מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו עבד ואמה.
45. וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחזה.
46. והתנחלתם אותם לבניכם אחריכם לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני ישראל איש באחיו לא תרדה בו בפרך.
47. וכי תשיג יד גר ותושב עמך ומך אחיך עמו ונמכר לגר תושב עמך או לעקר משפחת גר.
48. אחרי נמכר גאולה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו.
49. או דודו או בן דודו יגאלנו או משפחתו מבשרו ממשפחתו יגאל ממנו או השיגה ידו ונגאל.
50. וחשב עם קונהו את שנת מכרו לו עד שנת היובל והיה כסף מכרתו במספר כימי שכיר יהיה עמו.
51. עוד רבות בשנים לפיהן מן כספי גאולתו יתן את כסף מקנתו.
52. ואם מעט נשאר בשנים עד שנת היובל וחשב לו כפי שנותיו יתן את גאולתו.
53. כשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא ירדנו בפרך לעיניך.
54. ואם לא יגאל באלה ויצא בשנת היובל הוא ובניו עמו.
55. כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים אני ה׳ אלהיכם.

ועל למעלה פרוש והקרן תעזב מהם, ועל כן אין מקרם הוא בפשוטו
לפי הפועל, והפועל לפי נזכר, כי הוא מי שהרצות בידו, והוא
הקומה, וחלילה חלילה שיהיה זה בידי כל לחלו מיצרע להחריס
בנו ובני בניו, כדעת Rosenmüller, כי ידעינו בשמיי מקומות.
התורה צוותה על תועבות העמים יחובחים לפני בניהם וכתיב
אשפרה מצפון בן סורר ומורה לעבת לין, גם ידעינו וכי יכה
איש לפני עבדו ומת מות יפקם ינקם; בדוק שהבלי לנו
אין החוטים ונתן לנו לפני תורתו תורת לחמת, לדבר
דברי נעם וכל עתיבותיה שלום.

במדבר קי

Numerico

במדבר

א

קי. במדבר פינ: כל מקום שנאמר בהר סיני זהו קודם שהוקם המשכן לאחר שנאמר לקח נקחו מועל לקח נקחו במדבר סיני (ויקרא כ) כי לקח היה נדבר עם משה בהר אלא במשכן, בכל מקום חן המדבר שהיו חונים בו ומקימים בו המשכן.

2. וקחו לקח ראש: Levate la somma
ונו' ולמשפחתם dei loro famiglie e dei
loro casati, numerandone i nomi, tutti i maschi
per teste cioè individualmente

3. לצבאותם: distribuendoli ai loro eserciti.

לאחר שהוקם המשכן, וצוה לנשוא ולכבוד לקח הקדש וה בראשם במשכנו לאחר שעמהם, רצה אותתנו לגלות ולצלקות, שיעלו לים לקח מקומן, והיה המחנה מסודר בהונן, שלא יהיו נוקמים כשבלים הפרד הדגלים, אלא כשם שרוב מלחמה, ולפיכך נמנו גם להשלמת הסדר. ולפי זה יצלקן רבי יהודה: נשבע להשבות שכינתו שלהם מנוקם. נראה לי שלכך הזכיר בקון בקע בספר נפש, מפני שהיה המנין בחשבון אחות, ולא היו הלוים עומדים על הפקודים, לפי היו מבקשים האחות חוזרים לקומם על שפר, ובזה לא היה אם יקלת נגף, כי הנגף שנאמר מן הפקידה בצבא בשובם מן המלחמה, והיה דגל הנעזה בחפצון והיו חונים הלוים מחוץ, לאחל לעשרת שלום לו טרם שלקחם למלחמה לפי הן חונים העם מתוך הכתוב לפי למחנות תחנה כמו כי לקין בזה חצר כפות עובה כלפי מעלה. ומה שכתוב כאן לגולגלותם לקנין ראיה שיהו הלוים בעצמם בקבל הזקן לגולל שיכתבו אם כל לחר בפרעות ולא לגלגלות ולקן נראה שהיו בספר נפשו, לאחר שלא הזכירה התורה דבר חזה, וכבר חסה על כבוד משה והוליעתנו בחנין הלקחון כמה היה בפקי פקודי השלה ומה נעשה מכל הכבשים ההם של שלל לקחרון אדום, ולקך לא תלוע עכשיו מה נעשה בכל הכסף הזה, והשבה כבר נפלם, וקרבנות צבור לא קדשו כי תמיד. ומלבדי לי יצחק קלקלו נראה כי בן לעתו שלא נתנו כפר רק חנו הלוים, וכן היה גם לעת הלגד בפרעת כי תשא.

ל. לקח הקדש לצבת לקוותנו הולכי מי שהוקם כבר הקדש לצבת לקוותנו: Dei quali ciascuno fino al capo dei casati.

כי כבר היו לקם הנשיאים, וכן חשתע לקח קרקן העגלה עגלי חעות לקוותם וגו'. ומעם הקדש לצבת לקוותנו, הקדש לצבת ל לקוות שבשבטו, כלו נשיא כל השבט.

לא. לשונקן: בחוקת שחרות טעם בלגת ובתרגום יונ כלם בבי לעונ בלגת הם להלן כי כ, לקן כן ג' ל' אהולן בריש. ולעתיד ובעת עקר שמו היה לרעות, כלומר ירוע הקל ולפשטים השתינו מחנו ולפעמים חוץ ל (משמעותם) שלקחו לפעמים חוץ.

16. אלה קרואי: Questi sono quelli che vengono chiamati al consiglio, i Principi delle loro paterne tribù.

נקבו: מפי הגבורה, כמו לקבר פי ה׳. בקבנן, ולקן ענינו הקנאים הנאהבים למתנה, כי זה מעשם, הקלה.

17. ויתקללו וגו׳: (quelli (i membri della Comunità) eseguirono la loro genealogia, distribuirono in famiglie e annotarono i nomi.

19. וימפקדם: Egli li numerò.

20. ויהיו: e furono.

21. — פקודיהם לי: i loro numerati, quelli cioè —

22. — לבני: dei figli di —

בשבעת ימקודם לבהונתו ויהיו בני הלאום אלפים, ויהיו בני ראובן ומקוד לא היה להם חלק בתוך העדה, בשמעון, לפקודיהם היה חלק בתוך נחלת יהודה, ומתוך על הכתוב ובשלקי החבנים הנחתם תחת פקודיו, כלומר לבני שמעון היו פקודיו כך וכך, ובשלקי החבנים הנחתם תחת פקודיו, לפקודי שמעון היה כפלי נחלת פקודיהם היה לכל נחלה בפלקי הלבור, וקלקל לא היה לבחול הפועל תחת, לפיכך הוסיף בשמעון בשבעת ימקודם לבהונתו ויהיו בני הלאום אלפים, ויהיו בני ראובן ומקוד לא היה להם חלק בתוך העדה, בשמעון, לפקודיהם היה חלק בתוך נחלת יהודה, ומתוך על הכתוב ובשלקי החבנים הנחתם תחת פקודיו, כלומר לבני שמעון היו פקודיו כך וכך, ובשלקי החבנים הנחתם תחת פקודיו, לפקודי שמעון היה כפלי נחלת פקודיהם היה לכל נחלה בפלקי הלבור, וקלקל לא היה לבחול הפועל תחת, לפיכך הוסיף בשמעון

מ״ג. בני נפתלי וגו׳: מנוי הגלגל האלוני המוכלל בתולדות מיים לא יתכן, כי לא היה לפסבר אלא אחד מהם בני נפתלי, בשביל האחים בין מתן למתן, ומי יתנין אלא את אחל העם ולא לחל, שלבד כי לעתתנו במתן הלקחון נתנו הלויים ולא הבכורות, ובמתן אני בהפך ומה שהקשים החשבון מקרה הלא, מ״ו: ויהיו כל הפקודים אשר פקדו משה ואהרן וגו׳: הקל הזה מקשים במאמרם עם הפוך הוכלל מהפוך פקודי העבה בשנה הקשונה קולם שהוקשן לאחות לא כן בלוך ועל אם בעתיד שהקיבל והנה לקח לומר אף האחרים מונין לחל הם כי בלקן לא נתנו הלויים ואם לקן שום מעשם לומר אלא נתנו כי עליין לא נפחדו ולא נפלנו ולא נזכרו הלויים בלל בכל התורה כלה ועוד כי המשנה הזה לא נמצא פתוחים לבית לקבותם, לגערת כמה בכל שבת, לשאות הראלים ואם לא היה הדבר כן, רק נתן לקיח בקע בשקל ונתנו הזקנים בלא הזקפה לפרעה כל שבע ושבע, כי ההה המפוקד מבן עשרים שנה ומעלה, לקל אל אחד מהנים הם, ובראלון נתנה שבע שנים הזה. ומבני לא נתנה, לקך השכיחו ל הַשָּׂכִים הלה זה עם זה? לקומר לקני כי כאם לא נתנו הלויים במתן ושני הזה חפני שנבחרו לשירות המשכן תחת כל בכור בבני ישרל ובמן לקיטו לא נתנו הכבורות כי עליין הן נגזים בין במתן הלקחון ולא נתנו הכבורות היה קדוש ל ה׳ לשרת בקדש, והנה מספר הכבורות היה קרוב למספר הלויים ויתר פליהם חמשים, בשביל לבלי ספרשה ובשלים שלשים שלשה הוצרך לפדות, ובמן לקיטו רחוק שלקחו שלה בשביל לבני ישרל חפני שנבחרו לשירות המשכן תחת כל בכור בבני ישרל ובלקי החנין בשביל.

ומספר הלויים ויתר פליהם חמשים, בשביל לבלי ספרשה, ובמן לקיטו רחוק שלקחו שלה בשביל לבני ישרל חפני שנבחרו לשירות המשכן תחת כל בכור בבני ישרל ובלקי החנין בשביל.

ובלל צו, בשיטת רבי ואורב רבלן (ע׳ נתקבץ אם) שלמנין השותם עם המתים הוא (לפי הנחה) שוה למספר הבכורות.

ואהמתים בין מתן למתן היו גם רשע (במדבר ג׳ מ״ג) ומנה נשלר מנין הבני שוה לראלון ט המנין הראלון היה העם בשלת הבכורות והמנין הבני היה העם בשלת הלויים וכולת

חדש ומעלה היו יתרים על הלוים, מה בהתנותם מבן עשרים
שנה היה מקפדים בחות מהם, כאן שהיה הענין בחסרות ובהמתן מתרץ שלידע הנכר שהחשבונות שנת עשרים הן מניין
הלוים, שבשנותו מבן חדש היו בני ברכון 7500 ובני קהת 8600 ובני מרדי 6200, בני מרדי בחות מכלם, ובשנותו מבן
חדש ובני מרדי 6200, בני מרדי בחות מכלם, ובשנותו מבן עשרים שנה עשרים הן במקפר הלוים ולמעלה
חדש היו בני גרשון 7500 ובני קהת 8600 ובני מרדי 6200. תלמוד לומר תתן לו לשנות ועל פי שנות במקפר
בני גרשון 7500, ובני מרדי 3200, בני מרדי מרובים מכלם; אין מנין שנים היו במקפר הנערים ומשלימים שנת עשרים
והשבונות: לפי כאן לוקח הכתוב, שהיו מרובים מן הלוים רבי מאחיהם: ומשלה
מיד מלא, היו פחות מהם מבן כ, ובשנותו בחנין שנ במקום הן במקפר הלוים בהתנותם מבן עשרים, ועוב יצא המנין
הלוים, יצא שכר השלימים שנת כי בהפקד מה שהיו הכבודות מחוזן לרקאון.

פחות מן הלויים ובהפקד החתם בין ספרה לספרה, ונקדי
המקפר כאהיה בלא תוספת ובלא חסרון ומה לחתם
מעוקה, לא בנפ, כי היה נם בלא לבר ובלא תועלת כלל.
ולא תתמה לבך לא נתנו הכבודות במנין ראשון מבני ג
שהפקיד התורה לבר מזה, כי הלא כן תצערך למשר בלויים
במנין שנ, שהיו בהם שבי בכורות בלבד היו מן המנין לע
למעלה ג לעב בפ כ"ב) ולחתם העתם הלחיתי למה לבד נתנו
הכבודות במנין הקולם הוא כי אם לבד היתה הכוונה
למנות לחת הנפ, לבד שיתן לבי תרומת כסף לצורך ה
המשכן, והנה הכבודות אהיו שבדים עבודת הי לבד היה יקו
איתנו מכספם להקמת המשכן, כי נבר הם וזפם נתונים
נתונים ל המשכן ולכל עבודתו.

מז. הַתְּפָקְדוֹ: וכן ובנ יבוא התפקדו ובלבלו, בנין נר בעבור
הַתְּפֻקָּדוֹ.

נשיא בני קהת: prior figli Caat
נשיא בני גרשון: capo figli Gher.

(נאדני הי מוב) ומה ההתפעל מורה בזה הם מיעוט במונם. כמלא — dalla quantità circostanza — על פי
הקדוש ברוך הוא ומשה רבינו ע"ה. ונקחה הפקד — על
cuore.

נקדי לו: che gli appartiene.

מז. הַתְּפָקְדוֹ: se faranno i ministri.

מח. ובנקוט המשכן וריכו לקוחתו: E giunto il tabernacolo
colo dovrà partire, lo coloranno giù

יקימו לקוחתו: lo erigeranno

מט. על דגלו לכל תחלת לקיחתו לכל אחד ואחד מהם, כי זה מעשה לקוחת, דבר על דגלו בקוחות: sopra la sua compagnia, dicirà
sua loro eserciti.

מט. (ולא היה בקנה) (ma questo che non accadeva
Dio di Dagon)

המחנה תפשאר שיהיה ערוך שיתיצבו לקראתו בקצה יצחון, הלא תראה
בכל הפרשה דגל מחנה של בית לוי על גם ושפה: והחונים קדמה
מזרחה דגל מחנה יהודה וכן כולם, וקצת לשחרי זמן הוסלה התלה
להודות על הנס, ושפט שכל דגל היה לו נס, ושזה ודגלו עלי לקבוצה,
גם אלו שקנו נוסקות על כתוב בו לקבוצה, וזה למונס להך תפל,
וכן דגול מרבבה, הוא נכנל מרבות גם בלשון בפוי, כאו בדו דגל
ונס שהכל מכירים לאותו מדתוק, ובשם לרבינו נגאון בכתוב שלשלת
אם להיותו, ולפיכך נרגנה בישועתך מופקק בשלה ויוכר, כי עשתו
לקו ידעתי כי בלת מספק נרגן בישועתך ונצחונך, כי כשנאלך לגלינו
ועליהם אם ה' רשום, לקו ימלק ה' כל משקלותיך, לקומה בנרגלות,
נעשתו בחילות הנוספות בסדר הגון לקיים על דגלו.

ב

2. בקשתו: come delle cisegne
: secondo il casato
: ai distendardi.

9. בקשונה יסעו: marceranno ognuno

17. מחנה הלוים: il campo cioè dei leviti.
= על יהו למקומם al suo luogo nelle loro coorti magnie

ג

יג. ונסע קהל מועד: כלל יסע מחנה הלוים ונתנו קהל מועד-
אל. ולא תתלוות לקרון ומשה: הוקל ובוא בלא להפקיד לקח הלוים שיהיו
משרתים לת הכהנים, הזכיר מי הם הכהנים ליתף לעל, ולמר ולא
תתלוות לקרון ומשה ולא פרש תולדות משה לפולים כי גם משה
השאיר תולדות לעל שלא רצה ה' להקדישם להיות כהנים ולא יחל
להם שום מעלה, והגיד שלא היה משה משקף אולה לעצמו ולשיהו
בתלונות קיים וכל. עדתו.

ד. על פני לקרון לקבהם: לפעמים יתפלן חוזר למעלה ויותר נדב וקביהוא
על פני לקרון לקבהם, וכן הוא בדה"א כ"ד ג', והלתנה רקוי תחת
ולקיתאר (נתיהם).

6. והעמדת לותו לפני: e fa che stia al comando
: e datelo alle mani.
7. ושמרו לת משמרתו: ופיו assumano cura d'ognuno che
terrebbe a lui
8. ולת משמרת כל: e di quanto apparterebbe a tutto.
: לעבד לת עבדת: di servire cioè

עיין ל"ב והלן ריקוי לולין בלהך פלוס המדה על הפועל. נתונים
נתונים האלו: הרלפון לם התלר של דרך לתן, והלת בינוי פעול,
לאמרה לך יש ולתנה לת הלוים נתונים לקהרן ולבניו, ומלת נתונים
(ה' נתונים לו) הוא שם דרך קהרי כמו מָגֵן וְצִנָּה.
אלת יאמרו הוקל ויש שהו הלוים משרתינו נוכל בשערה לנוח לחם
לעבוד ג' עבודת הקרבנות.

ט. יהו: חוזר לנוים (רוחנית).

10. תפקד: ciconcherai che attendano a
: ושמרו לת: e fa che stiano al comando
13. ולקדש לי בהמה לי יהו: degli uomini e delle bestie
21. משפחת הלבני: la famiglia dei Giomiti.
31. לקדר ישרתו בהם: coi quali si uffizia.

31. כל עבודתו : tutto il suo corredo.
32. נשיא נשיא : il principe supremo.
פקדת אחיו : sopraintendente d'colore in cura le cose sante.
38. למשמרת בני : sue guardie rapporto ai figli de

פקדה : ricognizione, כלומר מי הפקדה, משמעה אם מופקדת, וקרוב הוא לענין שנאמר כאן כאן כמו למעלה בקרוב אלא שכל בני ישראל היו בקוקים לעשות, כי זה יתכן בנדירות הלוים אשר היה לפקד שבטו בפה כל העם, וקל בעבודת הכהנים מי נתן כל העם בהעם? ומצות יהוה הקרב אותו המחוברות בקרן ראיה ס למשמרת הקודש כלומר קינו לנו לחייב את הכהנים בהרחקת הזרים.

46. פדוי : Pel riscatto figli de
48. פדויי : sui riscatto di
49. פדוי הלוים : i riscattati dai leviti.
50. מאת בכור : dai primogeniti cioè.

לקח הכסף מאת הבכורות בפלס, גיה ורביע מכל לקח לכך נאמר בנטר בל יחוד. עי' תוספתא

3. כל הבא לצבא לעשות מלאכה : ognuno ch'entra a far volanti per lavorare.
6. תהועלה — ופקדו : si stenderanno sopra.
בגד כלו תכלת : sue panno di pelle bleu arrivi
7. נשאו — : si aggiusteranno
8. הפנים : di presentarsene.
הקערות : i piatti
הכפות : le scodelle
המנקיות : i vasi libatorii.
קשות הנסך : le tazze da libazione.
9. אחיהן לה בנים : i suoi arnesi da olio con quali a fare il suo servizio.
10. על המוט : sopra le stanga.

המוט לינו הכל, כי הכל היה נכנס בתבשיל, והיו שם בלים והלבר הנשאר לא היה מתמעט, והמוט היה לחלל והיה בקומתו וזו אחת מהן עיני הלבר הנשאר, כמו שאנו בקשכול וכן כאן אחתה המנורה עם כל כליה במרצוף והמרצוף תלוי על הוו שהוא והלבר הנשאר היה מתמעט בלבת נוסקין. וכן בלין מוט הנשאר שהעל עכוש בתוכו, והנה נקרא מוט כל המחזיק מה שתחתיו, וקרוב לקומריס ונתנו על המוט בדרך שקומדים תלוי עליו, ותלוי לתוכו מלמעלה.

להסוך הפה הנתחים על הלחם.
לכסוך הגדל.

14. מזלגות : forchette
יעים : padelle.
15. אלה — אשר : queste sono le cose da portarsi.
16. ז'ופקודת אלעזר — שמן : Ed ufficio di Eleazaro sacerdote l'olio
המאור והקטרת והמנחה תפני שלו מתעסקים תדי יום ביומו ויהיה ביאתן והקטרת והמנחה תפני שלו מתעסקים תדי יום ביומו ויהיה ביאתן ויציאתו וכיה לשאר צריך להגיד שלא יגעו ויאמרו בלבם נתעסקו. אינו לא כשל למעלה, שזכרו הכהנים שלא להעמיד הלוים אלא בעת ולעבודת בקדש.
17. מנחת : non lasciate perire.
19. על עבודתם וע משאם : sul suo ufficio e ciascuno che ha da portare.
20. כבלוע את הקדש : a vedere quando ricoperto (cioè se vedere avvolgendo) le cose sante.

לפיכך היה רגיל לתקוע בשעת פירוש היה רגיל להיות 33 בעת.

ופקדתי ל׳ חשבון, תתנו להם נתינה, כי הם בשומרים ובם יתנו לכם דין וחשבון מכל משקם, וכן כלכול (כג) מי פקד עליו זרכו ומי קחר וגו׳.

עכשיו צמצלה ימחנה צוה על שלוח המשקים וצוה לשלוח גם הזב ומלך לנפש, כעבור קלוסת המחנה, כי ה׳ מתהלך בקרבו. ובשהו יוצלים מלחמה(ג) כדרים כג׳ לק׳ הין מצויים עוד על קלוסה. תירה, שקפ׳ כולה קרי היה יוצל, וגם לעשות צרכיהם הין יוצלים, לבל בניתם בעריהם ונתב בזב ובשקי נומקים.

מחנה: בל יחיו.

2. וישלחו: che mandino fuori
3. לנפש: effetto d'illeuvatrice
נומק: impuero per morto.

3. ולא יטמאו: affinche` non rendano impuro il loro campo.
בקרב מקי: Nel grede io ho vede fra di loro.

5. כי ישגו אשת מעלת בכל מחטאת לדם: Quando commet tano alcuno di tutti i peccati contro dell'uomo, commettendo infedelta` verso l'E. e quella persona sia stata colpevole

6. והתודו: allora restituira` l'effetto del gre Ga si sentira` colpevole dandone il valore a quello contro del grede avra` peccato.

8. גאל: parente.
הנשם המושב לה ראוי, ומעתו בקשם אינו להשיב ירוה לה, כלל לה יכול להשיב הנשם המושב לה ראוי, ומעתו בקשם אינו להשיב ירוה לה, כלל לה יכול לכהן, ולן זכר ראוי, לבל דרך בקבע רחוקה.

יח. האם נקראו תריס מפני אלון היה משמש בשקד תים מפני
השפר והזין: ושוב כל מה שלמינו כוח שלנו נקרא מר, וכל מה
שבוב למין נקרא חתוך – והשביע חוזר שוה שבתוב למעלה
יתן ה' לקוחתך שוה והשבועה, ולמרה הקשה לתת לתן -

19. והשביע לקחה : ha disonguirera.
שלך לקחת קחת אשתך : non hai deviato ingiustamente
mente da tuo marito.
ונגע מזי : rimarrà illesa dall'effetto d'quell'acque.
20. ונקתה כי : Ma pero', se .
ויתן לזרע זך וגו : ed esso sara' reso capace.

כא. והשביע : חצר וכפל מפני קוצר המלות -

21. והקלה : di maledizione.
יתן ה' לקללה והשבועה : Ti renda l'E. argomento di ma
ledizione e di rongnero.

ירכך : גל בעו לקבר ההולדה, כאן ובעלי ירפו, וכן בלשון לין לקשה
מתקשרת לזה צירן חברתו, וקלב הזה ירכך בל' רבים.
וגל שגם לקשקוף ותרגום ירושלמי משייכים לפרוש, כי תרגמו
נפלת תמיד וגל שלזה יתבן מסתום צירן ג"כ בז עצם,
לזה בדמה.

22. ובקו-3 : penetrera'.
לצבות : per farle gonfiare.
23. בספר : in una carta.
ומחה : e la cancellera'.
24. המקרים : esploratrici.

המקרים, תרגום ירושלמי בדוקין, סורי בחרין (בדומעים) שמרוב
דמעות ; לולי מקרים כמו מקלקלין (מקרים) בחלוף ל' קללה כמו
להשחיל פנים מצחן, במקום להצהיר, וכן החרבנה לרבים
יובמת לבים, לקחתה לרחלה. ולין נראה לפרשו ל' קללה, כי עקר
מנשים לין היה להזיק לזה בזמן שהורה לעתקה ושוב אם
היה מקרים ל' מקללה היה לקוי צ"ל ובקו בה המים החרים
ומפיצים לזה-.

למרים : per rendergli amare
17. והבקה : e poi che le avra' fatto bevere.
28. ונקתה ונזרעה זרע : rimarra' illesa e sara' feconda.
29. תורה משמה : Questa Legge
31. ונקה לקים חטון : Lei e il marito sara' scevro di peccato.

ו

2. הפליא לנדור כמו מפליא לעשות, הפליא להשגיב, עשה פואם
לה פלוא.

מן ינדר שעשנו בקמיעת נדר קצר, ומזה סורה פתו, שתלוין
מתפרים

4. גפן הין: vite vinifera
חרצנים וזג מרגמת כרש, וקוע למ כ חרצנם ל רכ"ס וזג"ל מן dalla vinaccia מחרצנים ועד צ: dai vinaccioli
ימיל, והפך מזה לשתי פרמון בזרכ"ס וכן תרגום סורי.
ורוש"ל זמלי כלן בלקסונה היו שעבים מרובות ולא היו מרצנים ע' מצתל
חשובות. גם לחרו חמה ושעורה וחרצן בתפולת ל' וצ"ע.
וכבר נחלקו בזה ר' יהודה ור' יוסי בנזיר סג.

5. לגל קרע: lasciando crescere lungamente.
6. על נפש: morto.
לא יבא: non entrerà.
7. נזר: diadema.
8. בפתע פתאם: repentinamente.
ומחלל רקע נזרו: rendendo così profanata la sua testa Nazireo.
היה לגל לקבוע ומחלל, רקע נזרו עשה: מחלל, כאו למחוי"ב כ מחלל את נזרו.
9. וכי נפש: qualora.
לעונש על עברה לחרפת בעצה, ומזר עברה עבירה.
קשה שנטמא בקונם נקיה תומת, ולקבע לומר שחייבו מלקות על הנבל 10. וכפר עליו מחלל על הנפש: proprierà ciò per lui che ha mancato in occasione di quella morte.
ומקדש: e consacrerà.
11. ימי נזרו: il tempo stabilito del suo Nazireato.
והימים הראשונים יפלו: il tempo antecedente sarà nullo.
כי מחלל נזרו: essendo stato contaminato.

12. יזיר לרבות נזרו, רקע נזרו, יזיר בגזרת שער, בניחות להרקותו
לעונש, וכם יגלחנו, ולקבע לומר שהטעין יזיר בעל כרחו וכן
ראשון תרגם שלחתים יזיר לקוהו, וזה הגל כי הנזירות קויה לא
נרצון ובנדבה, ולזה שנזקקו לו כדוחה לקויה לא היה מזה, לן
לא היה משלם נזירותו, ולחד שהשלים נזירותו, לזה יתכן שלא
יחוס להבת ל.ג"ת ל למקריב קרבנו ולהשלים חובת נזרו?

13. הנזיר בשלה: lo Nazireo dopo allappato.
14. וקרב יקר: che avrà fatto una tal volta.
על תורת: oltre alla.
15. ויעש עליו הכהן: e il sacerdote offrirà per lui
abbia un grato.
16. וקרב ואת: Presenterà il suo offerta verso il
e li accordi felicità.
17. ואחר ואת: Così incominciando egli a
la benedizione che una consacrata, cioè
l'benedirà

ויזר דיום כלות.
1. Ora quando che abbe terminato.
ומשח לקדם: e che l'ebbe unto.
וקדש לקדם: quando l'abbe unto e consacrato
tutte quelle cose.
2. והנשיאים על הפקודים: che assistendo alla numerazione.
3. עגלות שש: carri coperti.

3. על פי: per ogni dire.
ואור לאחד: ad un cenno per ognuno.
5. לה מלאכת והו לעבד: vicevi da loro e quelle cose servivano per prestare il servizio.
9. כי עבודת הקדש עליהם: poiché il servigio delle cose più sante incombeva loro.
ובכתף ישאו: e dovevano portare sulle spalle.
10. את כהנת: i sacrifizi dell'inaugurazione de-

נרקון זכרי הכהנים שהעבודות הקדושות מוסיפות ומלוה לחל ל
ימי המלוקים, ואפה לית היה משחיד ומפרק, לכל בני ימי המלוקים
כלי הקדש ומשאות ולקדש כל חלקי המשכן.

13. כעבית כסף לאחת: una guastetta d'argento.
14. כף לאחת: una scodella.
17. עתודים: capronci.
89. כאשר דבר לאתו: perchè gli venisse parlato.

לפי נמצאת דבר לאתו בפלים עם הו, ולפי לית דבר לקדמותו
מאן דאפשים לאודר לאותך דעשנו היית חצה לפי היה זה לפבר
ולפי כפף ונכסוף ויקהל, עפ נפרש לעבר לאתו, ג'ודבר לאתו,
כמו כלם שיך ידברון לאתה לכלם, ג'ודבר לאתו.

ידבר אלין : = וידבר אלין

רש"י

2. אל מול פני המנורה יאירו: verso la parte dirimpetto del candelabro faranno luce le 7 lucerne.
3. העלה: fece ardere.
7. הזה עליהם מי חטאת: spargerai sopra di quelli acqua di aspersione.
והעבירו: così li purificheranno.

פרשת הפרה כבר נאמרה ובבר נעשית הפרה לשם שנתנה לחיב
כי עד סיון יש ושם בכלל נאמר בשנה השנית ואפשן כי והלקה
נאמר בשנת הקרבנות כי כשנה של שלוח הטומאים לעשם
הזעת נותנת אזנה גם לך יטהרו, ולית נכתב אם לית
להפסיק העבין.
ומאכו כני ישראל — על הלוים: לשון מתנו ליקח העלה לתלוים
על ראש הלוים.

11. והקריב את הלוים לפני אהרן ואת בניו והניף אתם תנופה לפני ה' מאת בני ישראל: presentera i Leviti quale offerta innanzi ad Aronne e ai suoi figli, e li presenterà come offerta agitata da parte dei figli d'Israele.

התנופה היא כמו שנותן מתנה ואומרים לזותה ומשתמש לזותה
זהות נותנת לו. כאן הוא הפוך והמתנה כלו, והמתנה
היא נתנות על מפירת הבשלים לית קרבנם לעבודה ולכן כלן
יש נאות ומרו לית הלוים לאהרן והולן קבלם ומסרים לה.

14. והבדלת את הלוים: così separerai.
15. ואחרי כן: poichè avrai.
16. פטרת כל רחם: d'ogni primo parto.
בכור כל: (cioè del primogenito d'qualunque).
17. כי לי כל בכור: a me appartenevano.
21. ויתחנו: vennero cioè separati.
24. זאת אשר לאלי: Questo è quanto spetta a —.
25. מאחרי: si ritirerà da.
26. ועבדת את אחיו: servirà benchè i suoi fratelli.
בשמור משמרת: nell'attendere alla loro incombenza.

מאן חמא ועבדים יבא למיש ולמעבד רשין,

26. ועבודה לנו : ושם
כנה תעשה לנוים – כמשמעותם : così` trattarai i Leviti
relativamente ai loro uffizii.

פ

1. לצלחתם : della sua scuriata
3. כל העבדים : verso tutte.

ואת כל העבדים תקבלנו בפה ואל בערב ותעל השלג ועבדים רעים
נשבר עבדים, ערב של שקיעת החמה וערב של בוקר תולה והבוכרים.

6. לנפש מקום 9
7. למה נגרע : perchè dobbiamo esprimerci escludendo quello
di noi....
8. עמוד ושמעה : aspettate di ciò sentirà.
לנו : raggiunto di noi.
10. לנו לבד כי יהיה : chiunque sia.
לנו לן מדוותינו : non ci è noto i voleri postumi.
ועשה פסח : dovrà fare il sagrifizio pasquale.
14. עד בקר : al giorno seguente.
15. ותולע : e mancante.
ולא יעלה ביום ההוא : quell'uomo porterà la pena
del suo peccato.
ועשה פסח חייב לעשותו לא משעתו לא ידעה כמו שהבאתי לעיל.
17. וכי יום – ועשה : fare
15. וביום הקים : nel giorno poi che venne eretto.
לנקבה : cioè la tenda.

את משכן לנקבה עדותיה את המשכן נקבה כנגד הקהל שעל פרון העדות היה
של משכן כמו הווה (ויקי) וכן תרגומו רוני, והמעמר הזה היה מקבץ.

16. ומראה אש : un'apparenza di fuoco.
17. ועל פי : secondo che si accenna.
ובמקום אשר שם תחנה : dove si fermava.
18. על פי : cioè secondo il comando.
כל ימי : tutto il tempo.
19. ובהאריך ימים רבים : e quando si arrestava molto tempo.
ושמרו את משמרת ה' ולא יסעו : fedeli all'obbedienza
dell'E. non partivano.
20. יש אשר : accadeva che
ימים מספר : alcuni pochi giorni

וכן לשאר יהיה הענן מעריב עד בקר ולמעלה הוא לומר ובשרב יהיה על
החשכן כמראה אש על בקר, בקר לא היה הענן משום בלילה
לעולם עמוד האש; ונראה כי עמוד היה ובוסס היה נראה
בענן ובלילה נראה כמראה אש (תלמוד ירושלמי לשון שקיעת החמה) ולכתוב ויש
על פי שהזכיר כמה פעמים הענן עלות הענן ושכתב השכן ונכלל כן
עמוד האש כי אחד עדר לשחר.

24. ויש בקר : mattina
25. ויסעו : partirono
ויש בקר : accadeva che
ימים מספר : alcuni pochi giorni

שתי חצוצרות: קולי צוה אחת בלבד כי לא היו אם רק שנים התוקעים
ומה שעשר ולמעלה בני אהרן, ולגדולות לקול משה חצוצרות
לקומיות לתקוע בהן ובמחנה ראובן לקריה לקומיות

27. והוא לך למקרא – ומשמע : e serviranno per convocarsi per far muovere.

לשון תרגום לנון סופיים.

3. ותקעו בהן: quando li suonerannno ambidue.
5. תרועה: una sonata bemolle
6. למסעיהם: per ogni lor mossa.
7. תתקעו ולא תריעו: farete una sonata aguabile e non bemolle.
9. וכי תבואו מלחמה: entrerete in battaglia.
על הצר הצרר אתכם: contro un nemico che vi molesti.
והנחצרתם — ונזכרתם: affine di mettervi in memoria — onde restar salvi.
10. על עולותיכם: oggetto i sacrifizi olocausti:
והיו לכם לזכרון: essa vi servirannno di ricordo

(parallelo) פרשת נשא ג

נראה לי שאין ספק בדבר כי בקודם היו הלוים זה לחד וזה לחד בתעבה
זה בצד זה בחניתם, אלא היו נוסעים בתעבה. היה רצוי שיסעו
בלא כלי, לא זה לחד זה ובלבן בתוך ושמע לגל מחנה יהודה
בדילקחונה, ואם לא היה אם שום תועלת בנסיעתו נוסף המשכן
לחד לגל לבון כדי שיוכלו להקים את המשכן עד בוא הקהתים, אם
הלגל הששי לא היה חוצץ בין זו וזו לכל היה מן הצד, לפי בהברח
זה לחד זה היו מהלכים ושם שבתוך כלשהו יחנו כן ישעו פירושו
כצאתו מים על יהו לגלגוהם, שהיו השבטים זה לצד זה בחניה הין
ג"כ זה לצד זה בנסיעה אלא היו הלגלים מתפרצים בשעות
שכל שבט ושבט היה מוצר את מקומו, לצד מי הוא שרוי ולצד
היה נוסע.

עיין נתיב.

12. למסעיהם מחנה קיני: nei diversi mogli.
13. בראשונה: per la prima volta.
14. ועל צבאו: e alla testa dell'esercito.
17. והורד: e li calavano giù

כי. דעת - לשון לקח ולא דעת שאו ולא דעת שאו לשון דיבור
האוזנה ליותתן דורדעלן, וכן כלבל והרדע פאלנס לי ב"ג והרע,
שאול עיין משנה בתחלת ספר במדבר לון דורעם, ובתרגום

וכן עָנָן, שקר שאו עָוֹן.

24. ונסעו הקהתים: indi partivano e.

מקום לקהתים להתקרב, ובפוקס עם להקין וכלי הקדש הוא
הקונץ שהיה לחתריהם היה פונה וחונה מן הצד, והיה חונה
כשהיו חונים לקי בת גרשון ומררי מקימים את המשכן, ובתוך כך דגל
ראובן חונים את המשכן עד בואם: mi gnisba che quelli portano
ושרו. ויבאו הקהתים

אשת חובב עדיין אמה ולא הלך עמהם, עיין פירוש על ויאמר משה.

והוא כי אתנו עמנו: ma faccia qualche cosa con noi.

ונטיבה לך: "יטב לו עמנו והטבנו לך" — fara godere a noi, faremo godere a lui.

כי על כן עברתם על פי דברי: perchè avete disubbidito alla mia parola.

ועתה אברה נא לכה ג' ימים: ואיל היה העם מתלוננים, וכל שלא השגיח בהם יוכל להקיר עיניהם בכמה שנעשה פרעיים איצטרכו למס בחינתם, כדי שיצטרך תמיד למעשה נסים, ובאותו ב' בדבר אחר לאחר שנתנו במדבר, נראה ברור שלא היה מבקש שיהא להם מנוחה לעתיד, כלשון רש"י, כלומר שלא יהיו צריכים לעתיד לבוא, אלא כוונתו היתה שלא יהיו מתלוננים על מקומות מוכנים להוליכם שם מתלוננים קשים שהיה הולך ומקשה מופגר להוליכם שם מתלוננים קשים שהיה הולך ומקשה מופגר להוליכם שם מתלוננים קשים שהיה הולך ומקשה מופגר

אזכה לה: ingiusti o ingiusta mi mostro.

ברבבות קלפי: alle molte migliaja di.

יא

ויהי העם מתאננים רע באזני ה': Ora il popolo appena cominciò a mostrarsi malcontento, che ciò spiacque all'E.

החלו להטעם במדבר הגדול, ושוב שהתחילו להתלונן ולהרהורות עצמם מאכל לנפש, ושאת הנבר לא פרע שלמה הכלל.

ויאספסוף: La turba poi straniera che era fra il popolo si mosse a concupiscenza, gemendo pure essi.

ותשקנה: chiede gemi.

ומי יתננו: Oh ci fosse dato di poter mangiare.

זכרנו: ci tornano alla memoria.

הקשואים: i cocomeri, i meloni, il porro le cipolle e l'aglio.

שהיו לו עשיהם ומעשה צריכים אין היקור. וכיוצא לזה בענין רקבת עשנו בצל, ויהודה לקיה לקומאו לומר חטם מאכל

ויבוז ויבכו: וקמ"ל כאן, כאן ובשבת וכאיתי לקמן בפרשת שלחך.

מאכל לנפש, ושאת הנבר לא פרע שלמה הכלל.

התלונן העם מתלוננים רע באזני ה' ושמע ה' ויחר אפו ותבער בם אש ה' ותאכל בקצה המחנה: e s'accese il suo sdegno — ed un fuoco celeste, e andò divorando nell'estremità.

ויצעק העם אל משה ויתפלל משה אל ה' ותשקע האש: Il popolo si mosse a concupiscenza, gemendo pure essi.

ויקרא שם המקום ההוא תבערה כי בערה בם אש ה': Ora il popolo appena cominciò a mostrarsi malcontento, che ciò spiacque all'E.

וגם האוסף אשר בקרבו התאוו תאוה וישבו ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר: Ora il popolo appena cominciò a mostrarsi malcontento, che ciò spiacque all'E.

ויקרא שם המקום ההוא קברות התאוה כי שם קברו את העם המתאוים: Ora il popolo appena cominciò a mostrarsi malcontento, che ciò spiacque all'E.

ומחצרות היו במדבר פארן: Ora il popolo appena cominciò a mostrarsi malcontento, che ciò spiacque all'E.

6. נפשנו כאה קק כל : la nostra persona langue, non c'è nulla.
בלתי ד המק עינינו : le nostre speranze sono nella sola mamma.
7. והמק כזכרע ונל : la mamma poi era Della figura
Del seme di coriandro, ed aveva la figura del Bedolach.

8. אמו העם : la gente li sparlava.
ועשו קותו תקצ עגות : e ne faceva focaccie.
והיה מעמון מל : e ci aveva il sapore di pasta molle
oliata.

10. ובעבור משה רע : ed a Mosè dispiace.
11. הרעת : hai fatto queste male.
נשוס קת משק - עלי : d'imporre cioè da dirne il peso.
12. הקנכי הריתי : ho ci forse portato nel ventre?
הלתיהו מל אמר לנכי : l'ho ci forse portorito?
che tu mi dirì? portalo in seno come porta
il balio il poppante, e ciò per portarlo al paese ecc.
13. מוקק לי מי : Onde avrei io tanto carne da dare - mi
piangono attorno con dire: danne carne che
mangiamo.
14. לבלתי : sostenere il peso.
כי כבד ממנ : è troppo grave per me.
15. ואם ככה קת : E se in tal modo tu pensi di seguitare
a trattarmi, fammi piuttosto morire - in guisa
che io non abbia a soffrire un tanto male.
16. לקבצה לי : radunami.
לקנר ידעת מי : quelli che tu conosci essere gli anziani
del popolo e suoi prefetti.
ולקחת קותם קל- : falli venire a - .
והתיצבו שם : aspettimi.
17. ואצלתי מן הרוח עליך מי : e gli investirò di quello stesso
spirito, di cui tu sei investito.
18. התקדשו : preparatevi.
לאכלתם : che
כי טוב לנו : eravamo meglio.
20. עד חדש ימים ונו : sino ad un intero mese, a segno
che vi uscirà dal naso, e vi verrà in abbominamento,
poichè avete insultato.

כא. אם מאות אלף רגל : הנני חוזר כי ממה שכתבתי בפרשת תקבץ
שעור אחד וכרים חמר ג שעור סאה, ונל אלף היה ל מצעים
להם מצוק חלש (כמו שהיה עשק המן) לכל היה משה תמה, לכל לאמר
איקטלם בקר ומשה רקה טו לכל היה בפקיבותם לכל נוצרת
איהו בה נקר וצאן, ולכל ים איהו בם דגים, וגם עופות לכל היו
נלקטים אם במדבר הגדול והעורל, לפיכך תמה.

22. הצאן לחם - ל'hanno da scannare per epi-
ומצא להם : che bastino loro?
23. היד ל תקצר : Vuoi forse qualche cosa, a cui il potere Dell'E non giunga?

ויקצף בעז בקל, על דרך ביקחתי כאן ורוב בנתל אשענו ביקלב.

23 יקרך : ti si verificherà.

25 ויקצל — ויתן על — ed uccise

ויהי מ כבות : ora poi che fosse

ויתנבאו : דברו ע העם בכח וגבורה. ולא יספו : מלציה כאן קל גדול ולא יסף ושענו לא יסף באוהו שלון עו דומה.

ויתנבאו ולא יספו profetizzarono straordinariamente.

26. ומשה בהתבים ולא יצאו הקהלה : ma Mosè non era uscito per recarsi al gradino

לפי הפשט ניקה כי משה לקחה ובירר עי זקנים, לכך כ מהם נשקרו בחחנה, והנה לפי בלבד עמדו מכיבות הקהל, והכתוב חאר ויקחו שבעים איש, ויקח׳ בזקן כי אנשי לא רצו לצאת, ושמן לבד ואידך היה לבחיה על לאחתת הרוח הלה׳ לבדו נחה עלי החקנים, כי אנשי לה לעפי שלח היו רוצים בכך ולא יצאו הקהלה, נחה עליהם הרוח והתנבאו בעל כרחם.

scritti, ma non erano usciti per recarsi al grande

27. ויבא הנער : corse un giovane.

28. מחרין משה מבחרין : Domestico di Mosè, uno dei suoi più cari.

כלאים : imprigionati

יפה לאחר בקבע כ לא יתכן לפרש מבחרין מעשרין, כי זה המעשה היה בשנת שנה, ומתי היה יהושע משרתו קודם לכן, כי מוכן לא הלך עמו. נאו לקרי בלאו (ירמיה ג ל).

29. המקנא לקחה לי : Ti lagni tu ch'io ti faccia portare per amor mio?

30. ויקבץ : e si ritirò.

31. ורוח נסע מאת ה׳ ויגז שלוים : si levò un vento mosso dall'E. e trasportò delle quaglie

ונפל : e le gittò d'intorno.

כדרך יום כה מו : per lo spazio di una giornata di cammino dall'una parte e dall'altra.

השלו לא היה על המחנה לא מכיבות החנה, כ היה מעופף בשפל כאחתים על פני הארץ, וקס היה הולך על החנה היה מכה בקהלים (ר׳ בבא).

ובאחתים על פני : e circa due braccia alto da terra.

ויקפצו לקץ, היקרא לבד, והשחיטה השחיטה, עין חולין דף כז עב.

32. המעטינ לקץ עשרה חמרים : chi ne raccolse meno, ne raccolse dieci mucchi.

ויפרשו להם שטח : e le distesero in largo.

33. הבשר עדנו וגו׳ : avevano ancora la carne fra denti; quando — Dio mandò una strage grandissima.

34. התקוים : la gente concupiscente.

יב

1. ותדבר מרים ואהרן : Miriam ed Aronne dissero male

במשה : Mosè, a motivo della moglie Araba ch'aveva presa.

2. הרק אך במשה : Forse solo con Mosè?

הלא גם בנו דבר : Non ha egli parlato anche a noi?

והאיש משה עני מאד : Mentre Mosè era modesto oltre modo.

מוסיף כי גם יוסף פלאיות בשדה עצמו חשוב ושנוי לפני עמו הוברח לשפר בשבתי עצמו.

ומציעת האיש משה מצאנו דומהו גם האיש גדל מאד. Aristeo. ואיש משה לא היה כחרש לא שמע, הנה לא שמע. חשמע שהיו במקום לחד ושמע ה׳ לא לומר שמשה לא שמע לקץ שמשה היה עניו מכל אדם אשר על פני האדמה, לכך מוה שכתוב עלו שלשתם ה׳ שמע. לכך מוה שכתוב בירושלמי, כי כתוב ויאמר אלהים למשה לא שמע לדברים, ותחלה היה לו לומר משה לא שמע לדברים, וחזר ואמר ה׳ שמע. לכך מוה שכתוב עלו שלשתם ה׳ שמע.

ונקו אמהם:

ד. מן הקהל ע הפתחון כי העתן עומד פתח הקהל, ומדבר עמהם אחד מזה מפני שהיתה מריס עתידה להצטרע; ומה שלא הוציק גם לה את מפה הה (כלומר רחב) נומי אבחו שלא כפניו.

כאו ירחם ולא יחזק, וילים לחם.

מרים: מרים הנביאה, לפי שאחר מרים בענין לקמן, וחלום בענין לקמן בו, והמרים הזה הצורה שהתנדק דוקה בנבואתן שעל ידה הוה מתנבה ומתודע להן. וכאן לכבודו של משה נגלה להם בהקיץ ולא בחלום, כדי להוכיחם ביחד.

כפל כיתי נעמן הזה: משל, כאו ה הזה בעל הבית, ומשה בן ביתו, אהוב מלאכיו ומעבדו לפני בפל מקומות כיתו.

כעלף עליהם ונעלה מעליהם בכשף.

נוקלנו וחעקתו דבר לחד הזה חעקנו בקלות.

כמה: בעוד מת לפני כלקתו מרחם לאחו כבר בשרו נאכל ונפסד. 12. ע לא תהי: non voglia che ella sia lasciata come un parto morto il quale appena uscito- ha già il corpo mezzo diviorato.

13. רפא נא לה: la risana.

14. ירק ירק ונו: le avesse sputato in faccia non sarebbe ella coperta di rossore per sette giorni?

ונלחר תלקפף: indi si rientrerà.

15. עד הלקפף: sinchè non rientrò.

16. שלח נא: mandai pure.

ויתרו: si esplorino.

נתן לנו לשבר: che sono per dare.

כל נשיאי כהם: dei quali ognuno sia dignitario presso la sua famiglia.

ב' יג

בהפקר, ולפי כהם לא הגזורה ולא התבונה הצריכה לקיום חברה חפצית. בהנהגת האדונה, לפך היו כעבדים הבורחים מן השעבוד, החפצים נפשם היו בוזים לפי שהיו מתקנאים בה, כי לא היו יודעים ובלחתי היה נשבה מלפת בעובדת הלחמה. כי לאחנם לפך על ידי נחף לנפש ובכן מפלש עיכובם ומיתתם כאלו הוא לעובד חעלם, חעלנו ופשעו כמה שלחתו לפי נוכל לעלות ע הנם, ולפחר שהנם ידע שהוא עובה, ולפחר ולפת הנם והוא ידע שהוא חפך, והמרגלים לפחתה מה שילמו מן המוב ומן הרע, כי לפחר ומה הלפין והוא הם, והוא לפיהם דכריהם, ומאה (כמעות ל') צוה למרגלים שיגידו לפחתה עשרה על לפחתה; והוצרכו להתעכב עוד מדבר עד שיקום דור לפחר שלא נשתקע בשעבוד, ושהורגל בחפשה. והנה לפי לפך היו הם השוחים היה נראה כאו הי נתן מכשול לפניהם, שלא כן פנה שיגידו הם, והוא לפיהם (כמעות ל') צוה למרגלים שיגידו לחתה מה שילמו מן המוב ומן הרע, כי לפחר ומה הלפין והוא ידע שהוא עובה, ולפחר ולפת הנם והוא ידע שהוא חפך, והמרגלים חעלנו ופשעו כמה שלחתו לפי נוכל לעלות ע הנם, ולפחר שהנם נמף לנפש ובכן מפלש עיכובם ומיתתם כאלו הוא לעובד חעלם, הכי היה נשבה מלפת בעובדת הלחמה. כי לאחנם לפך על ידי נפיס היו בוזים לפת הלפין לפי היו מתקנאים בה, כי לא היו יודעים החפצים בהפקר, ולפי כהם לא הגזורה ולא התבונה הצריכה לקיום חברה חפצית.

והוצרכו להתעכב במדבר כדי להתאזר מכוחות משה, וקס היה משה
מבקש לארץ היו מתפזרים לכל כיוון כעדרו, ולא היה בו משה לאחדם
דעתו. ועיין המרס בגי דברים לו סיוע לדברי לה. וס עיין חגי פ"ב — עב' שרה
3. כלם קנאים: tutti uomini d'onore.

יג, ויבקרו משה להוציא וגו': נראין יותר דברי חנלן, שמשה בקרו להוציא הוצא
עכשו ולא בודם לכן כרשת רבנם, כי לא היה חק הצורך לכתוב זה
כלון קס היה זה דבר נודע, והכפך נראה בהכורס כי עכשו כשנלחו
עם לענים חסונים אלה אחו, נבלתי יקרית עוד בשם שנקרית בו באורנת
מצרית, וכן בוסף ודעו שנוי השם נעשה כשעלו לגדולה.
17. עלו זה וגו': entrate qui nel paese meridionale, indi
salite il paese montuoso.
18. וראיתם לת הארץ מה היא: זו אחה כללית, כי הם הלכו לחור לת הלרץ, וראיתם לת הארץ מה היא: הלרץ מה היא ולת העם
che si trova sopra,
העושב הולן קס רב: s'è paese grasso o magro. העם הישב בה, החזק הוא וגו', ואה הלרץ
ולקחם פרט שלחו בג' בחינות, לל לת העם החזק הוא וגו', ואה הלרץ
לעצן היושבת בה, האוכה היא קס רעה, קס הלויר, והאם והחלבלים עוכים
19. הבאחנים קס מוגרים: le siano cioè luoghi aperti o fossi fortificati. לן רשם לבפרוש הון יצחק ואה הערים ולל, ל ואה הלרץ לעצן הבאחים
בנוחים בה, הבאחנה היא ולא. ולת העם: היו לפרוש (cioè) וזוחחם
20. ומן: e qual è il terreno s'è grasso o magro, se vi sono alberi fruttiferi. בכרל כך חלן: יב ל ואן: יח. שחות יד יש: כה, זב לן כם ל; ובן לחמה יד יז
ושמה כאת; וירחיב ב ע; מ ח; במו כן; וחזקע בב לן; ובן לחמה יד יז
וכנ"ל; ופרון יד ל, ונרלה בן גם חחלים כא יח, ובן לחמה ב עו.
הבאחנים: ערי פרזי, הלוחות לחחה, ט לילן לה חוחה מכוכ.
ומן: di grandezza.
והחזלקם: avrà fatto coraggio.
21. וימים ימי ומן: la stagione poi era quella della prima maniera dell'uva.
מזבר צין הוח חלק מחזבר פארן והוח כרוב בצפונה לחערב וחחת למזרח.
22. ויבלו: andarono.
ויבלו: e andò e giunse a Ebron. לחמר מהפל רלבב) ומס בב ענקים רלחו שם בלב רלה ובנד להס ומס לת
חזקה וכלב באת בה.
23. נחל לשכול: valle di
כאחו בשנים: con una stanga due due.
מן ה: alcune.
24. על קדחת: a motivo.
25. ויחורו מתור: dopo aver esplorato.
26. ויבואו 4: si presentarono.
ויבלו לחחם לדבר ולת כל- e fecero il rapporto a tutti quelli ed a tutto
27. ויספרו לו ויחמרו: fecero a lui il racconto e dissero.
ומס ארת - ויבל: e di fatto era buona.
28. לפסם כי עז: veramente è fiero
29. ועלי ד: e lungo
30. ויהס: quietò

יהושע בחלק כי להיותו חשרת משה לל היה נשחע.

30. עלה נעלה אנו: Potremo bene andar a conquistarlo (quel paese), imperocchè potremo ben superarlo.
31. ויקנאים אנ: Quegli uomini però ch'erano andati con lui, dissero: non possiamo andare contro quella gente.
32. —קל— ויגידון לאנת ל —קל—: di fatto narrano il — grosso — che distrugge i progrii abitatori.
קבלת ויאבה: che distrugge i progrii abitatori.
קנאי מדות: di straordinaria statura.
33. קלת ינפלים: i Nefilim, dei giganti, cioè della razza dei Nefilim, in guisa che noi sembravamo ai nostri occhi tante locuste, e così dovevamo sembrare agli occhi loro.

לקמן אהעם הזוצנים בה חזקים לזין זה בשביל שבח ויקרין, לבל הזל תפני אנל יאלרו בה גולחי החזקים סוס חזק החזא, ומאלך מתים בה תפני רוע הקויר (תפורנו וקרוב לנה גם מ"ל).

ל"ג

3. מאזין קולנו ל ויקרין הזקת לנפל בתוך: vuol condurci in questo paese, ove dovremo cadere sotto la spada e dove—
יהיו נצנ: saremo predati altrui?
כלום טוב: non sarebbe meglio?
4. ויפל מאה ויקרין על פניהם: gettarono.

בזרין מאה ויקרון בקבורת השנה לפרנק שלו ה' ויפלו מאנקים הינו אלף ידעו לדר, שמעון, על כן נפלו על פניהם לפניהם, והיה זה בנקבות רבות לדר, כי אלף יפקידום בלבוש וכן שמה מאה בעלת קרח, ושמע מאה ויפל על פנו ולדר קרח, לפל כלן בזרין יהושע וכלב לתת מאה ולקח לקרוץ מאפילים הנה ג'ידרו, ולבנו בנוהם.

5. אין ניתכים: ch'erano d'quelli che avevano esplorato.
7. מלך מלך: altrimenodo.
8. קים חפץ בנו ה' ויביאן לקוקנו: se l'E. ci vuol bene egli ci condurrà.
9. —קה מו ילך: ma contro all'E. dei! non vi ribellate — voi non temete la gente di quel paese, imp. essi debbono essere il vostro pane: non han più ombra che li copra.

קר אלם: לקן לנה לדר ג'ינן עליהם, ולקחתו נהפך ה לתתנו. כאלקומות החזים מה שהוצבו בני לקרם תחלה הוא מה ג'ינן עליהם אין החזה, עב בלקו על לפל לדר האנן: על נקרית האוף האפיל על.

10. ויקחדו כל העדה —וכבוד: Trattavano di commetterlo dicendo: — portarlo alla maestà dell'E.
11. ינקצוני: m'ha da oltraggiare.
לנץ יקחינו ב כל: non m'ha da vedere ogni fatto—
12. אכנו: voglio colpirlo.
וקורשנו: e distruggerlo.
ואעשה לקוקנ לי—: e render le.
13. ושמעו מצרים וגו: E quando l'intenderanno gli Egizii, dei suoi deiquali ha liberato la sua forza tratto questo popolo.

החצרים ישנו שהעלת בכחך, ויושבי לנץ שמעו אלקה בקרב העם הזה, והשב יקחינו לנה.

ע' התשתדל:

ע"ין בהע' תקפ"ג 180.

14. ואמרו ל יושב: lo diranno agli abitanti.
שמעו: i quali hanno udito.
עין בעין נראה יקוה לה ועננך עומד עליהם: manifestamente per vedersi, che tu, o E., la tua nube cioè stando su di loro

13

והכיתי אותו בדבר (הפסוק מתחיל בפ"נ) ואורישהו, ואעשה אותך לגוי גדול ועצום ממנו.

ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר:

15. ואמתה את העם הזה כאיש אחד; Ucciderai dunque questa gente come un solo uomo

ויאמרו הגויים אשר שמעו את שמעך לאמר:

che hanno udito parlare di te.

16. מבלתי יכלת: non avendo potuto.

17. ועתה יגדל נא: Ora dunque si mostri del! grande.

כאשר דברת: conforme a quanto hai dichiarato.

18. פקד עון לאבות וגו'. facendo ancor sentire i peccati paterni ai figli ecc.

ונקה לא תנקה: e come hai stato tollerante con—

19. סלחתי כדברך: voglio perdonare come tu di'!

ואם אין מתחילה היתה לשונו של משה, כיון שאמר "ונקה לא ינקה" היה לו לומר "ואם נקה לא ינקה", אלא שהוא מדבר בלשון נקיה, כלומר אם אתה מענישם הרבה כמה שקיבלו עונשם מתחילה, כיון שהוא מדבר בלשון נקיה, אלא שהוא מדבר בלשון נקיה, כלומר אם אתה מענישם הרבה כמה שקיבלו עונשם מתחילה, כיון שהוא מדבר בלשון נקיה.

20. ויאמר יי': Vivo io, dice Iddio immortale... e la terra tutta

וכבוד יי' ימלא את כל הארץ: sarà piena della gloria dell'E....

כל האנשים הראים את כבודי ואת אותתי אשר עשיתי במצרים ובמדבר ויסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי,

21. אם יראו האנשים את הארץ אשר נשבעתי לאבותם וגם כל מנאצי לא יראוה:

אם לא יראו האנשים את הארץ אשר נשבעתי לאבותם וגם כל מנאצי לא יראוה:

22. כי כל האנשים: tutti quegli uomini

הראים את כבודי ואת אותתי: e m' hanno messo alla prova già dieci volte,

אשר עשיתי במצרים ובמדבר ויסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי:

e tuttavia non m' hanno ubbidito come

23. אם יראו האנשים את הארץ אשר נשבעתי לאבותם וגם כל מנאצי לא יראוה:

non devono vedere — no tutti quelli che m' oltraggiarono.

24. ועבדי כלב: In quanto poi al mio servo Caleb,

אשר היתה רוח אחרת עמו ויאמלא אחרי, אותו אביא אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורישנה:

perchè ebbe l'animo altrimenti disposto, e mi

seguì pienamente — lo condurrò

25. והעמלקי והכנעני יושב בעמק: or poichè gli Amalechiti — Hanno

מחר פנו לכם וסעו לכם המדברה:

e marciate verso il deserto sulla strada

che conduce al mar rosso.

26. ויאמר יי' אל משה ואל אהרן לאמר:

27. עד מתי לעדה הרעה הזאת אשר מלינים עלי: fino quando ha da

את תלונות בני ישראל אשר הם מלינים עלי שמעתי:

esistere questa malvagia comunità che

mormora contro di me?

28. חי אני: sì io sono immortale —

נאם יי': dice Iddio:

כאשר דברתם באזני כן אעשה לכם: così mi tratterò.

29. במדבר הזה יפלו פגריכם וכל פקודיכם לכל מספרכם מבן עשרים שנה ומעלה אשר הלינותם עלי:

tutti quelli cioè che contano in ogni censo

ordinario mormorazione, cioè quelli dell'età —

voi che avete mormorato.

30. אם אתם תבואו אל הארץ: voi non entrerete.

אשר נשאתי את ידי לשכן אתכם בה: dove giurai di stabilirvi.

31. וטפכם אשר אמרתם לבז יהיה: che sarebbero preda altrui.

31. וידעו אתם הקרוב ואת : e conosceranno quale sia quel giorno che voi avete rifiutato

32. ופגרים אתם : ma quanto ai vostri cadaveri.

33. והוא נשאו : andranno qua e là

את זנותיכם : a porteranno la pena dei vostri tradimenti;

34. במספר : giusto il numero.

את נשאתם : contando un giorno ogni anno porterete la pena dei —.

35. דברתי : Non sono io il Signore che dico, se non tratto così —

העדה הנועדים : comunità — sollevatasi.

ימותו : במדבר הזה — qui — morranno.

36. וישובו וילינו עליו : e tornati gli suscitarono contro

להוציא דבה עליו : d'sfamarlo.

37. וימותו — במגפה : morirono di peste.

לפני ה' לפני יהוה .

38. חיו אלה : vivranno loro —

39. וידבר אל : se ne contristò.

40. הננו ונעלה : vogliamo salire.

41. למה זה אתם עברים את פי : volete contravvenire all'ordine. è inutile

והוא לא תצלח : mentre ha visto non può avere buon effetto.

42. ואל תעלו : se non volete rimanere sconfitti.

43. כי על כן אתם מלחי : imperocchè vi dirà, vostri da-

44. ויעפלו לעלות : gonfi di vane speranze salirono

ארון ברית יהוה ומשה לא משו מן המחנה .

45. ויכום ויכתום עד החרמה : e li batterono e li ruppero sino Hormà.

ובכן כשבא רצון ה' להרחיב הגלות הרחיב היא הגלות החרמה שנאמר כאן ה' ובן

נראה מה שעתיד לעשות לגלות זו (ישעי' ל"ג) יושב השוכב זה עתליך .

פרק ט"ו

1. ואמרתם אליהם : e vorrete fare un sacrificio da ardere all'E.

o a fare voti o far sacrificio spontaneo, o — vorrete qui sommariamente parlare di un ordine giurisdizionale della specie ecc.

2. והקריב המקריב : chi vorrà presentare il suo sacrificio presentera:

3. על כן הבקר מנחה : unitamente all'animale bovino.

4. קרב המקריב : chi presenta l'animale della specie

precedente espiazione o bovino.

5. במספר לכל אחד ואחד : secondo il numero di animali

di cui farete sacrificio, così farete questa cosa per ciascheduno di essi secondo il loro numero.

13. יעשה ככה : così — חיקריב וירצה עליהם עתום .

כאשר לא ידעתם : לפני כ' ; כמו שלא ידעתם

15. הקהל ; o Comunità

לפני ה' : כנס כאן הוא לפני ה' ; la stessa cosa dell'espressione di voi e del forestiere, rapporto al culto dell'Eterno.

19. תרימו תרומה : Darete un tributo.

20. ראשית ערסותיכם וגו' : la primizia delle vostre paste una focaccia darete in tributo : come il tributo dell'aja così Darete

22. וכי תשגו ולא תעשו : Qualora per errore non eseguiste

24. והיה אם מעינ העדה נעשתה לשגגה : Orando per inavvertenza la Dalla comunità fue commessa la cosa in errore.

26. כי לכל העם בשגגה : è accaduto (la cosa) in errore.

27. תחטאת : maneki.

28. על הנפש השגגת בחטאתה בשגגה : in favore della persona che avrà sbagliato mancando in errore.

כאשר לא ידעתם : כמו שלא ידעתם

הקהל : o Comunità

לפני ה' : כנס כאן הוא לפני ה' ; la stessa cosa dell'espressione di voi e del forestiere, rapporto al culto dell'Eterno.

תרימו תרומה : Darete un tributo.

ראשית ערסותיכם וגו' : la primizia delle vostre paste una focaccia Darete in tributo : come il tributo dell'aja così Darete

וכי תשגו ולא תעשו : Qualora per errore non eseguiste

והיה אם מעינ העדה נעשתה לשגגה : Orando per inavvertenza la Dalla comunità fue commessa la cosa in errore.

כי לכל העם בשגגה : è accaduto (la cosa) in errore.

תחטאת : maneki.

על הנפש השגגת בחטאתה בשגגה : in favore della persona che avrà sbagliato mancando in errore.

29. האזרח : come fanno il forestiere.

30. ביד רמה : con braccio

הוא מגדף : egli è in culto.

31. הפר : profana

עונה בה : ella ha in sè la ragion della sua punizione,

32. ויהיו — במדבר : ora mentre erano —

מקשש : che raccoglieva

34. וינחו אותו במשמר : lo posero nel luogo di custodia.

מה יעשה לו : come si dovesse trattare

35. ויאמר יהוה : lo disse

36. ויוציאו אותו : lo trassero

38. ציצית על כנפי : delle frangie negli angoli

על ציצית הכנף : in questa frangia angolare

39. והיה לכם לציצית וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות יי : Sarà per voi in ornamento e vedendolo vi ricorderete di tutti i precetti

ולא תתורו וגו' : non andrete dietro alle vostre fantasie

כמו שלא ידעתם : לעיל כאחד פעמים מ"ש, וכאן לומר שגם מי שלא ידע מן הקהל שגר אף הוא חייב בקרבן, וזה לשון ספרי: כאחד אתה אומר חייב בקרבן או אינו אלא אינו חייב בקרבן, ת"ל כאשר לא ידעתם, הא כיצד, מי שהיה בכלל ידיעה ונשתכח ממנו, אבל אלו שלא היו בכלל ידיעה מנין שיביאו קרבן, ת"ל כאשר לא ידעתם.

כמו שלא ידעתם (לעיל ד' כב) נראה שקשה שגם לו יש קרבן, ואולי מתוך שנעשה כאחד עמהם וקם לתועים וקם לעקוב קרבן, ומן הקבוצת שנים עשר (מלשון א יז יב) נראה שקשה שגם הוא תחת ולא עוזב מלכה מחת נעשה כי שבר הוא רחה על מצות שבותה.

שלא תקיימו אלא מתוך שתשמעו בקול מרן : לעיל תשמעו בקול מרן ועשיתם את כל מצותי והייתם קדושים לאלהיכם, וכאן לא תעשו לעיל כל המצות והיה זה כי בספר אחות בלו רוב המצות לעיל תעשה מה שבין לחברו ושנינו המוסר (יתרו ומשפטים) עכ"פ מתוך הן בוקין הכפרה לעובר שלהן בשגגה ובקלקל בלו רוב מצות עשה כענין עבודת ה' ומתוך הן כאן הכפרה לחבל בשגגה. ולמ"ד רחה מפרה נאמר. לפי שהיו העדה נעשתה לשגגה, אבל בקר לפי שהיו העדה ונעשה רבי בשגגה.

בחעלה בשגגה : וכן שנינו פסוק לפי עונה פה הלל אומר: נראה שלא רצו ליתן החטאת והעון ע"ה הנפש, וכן לקבלות תרוח לנשמת לפי שלא נפשה. לפי בפסוק והנפש הלוכלת ואחרו עונה תשלין (וקרין ג' יח) הלל כאפיק כי, כי אם לפי שהיה הלכלת ולפי העשוה לוכלת ולכן יונעם ביחסין ג' יח ב' שהיה ותרוח הן כל הנפשות לי הנה נפשות, הנפש החטאת היא תשוות, לפי שנה כי חטא (כל צד אחר) לפי שהיה.

כמו והפר לפי נדרה : הפיר עצמו אינו לפי שכלן בחוכמת הרשע שאם נעשה המצוה מעכבת.

מקשש : che raccoglieva

ויהיו — במדבר : ora mentre erano —

וינחו אותו במשמר : lo posero nel luogo di custodia.

מה יעשה לו : come si dovesse trattare

ויאמר יהוה : lo disse

ויוציאו אותו : lo trassero

ציצית על כנפי : delle frangie negli angoli

על ציצית הכנף : in questa frangia angolare

והיה לכם לציצית וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות יי : Sarà per voi in ornamento e vedendolo vi ricorderete di tutti i precetti

ולא תתורו וגו' : non andrete dietro alle vostre fantasie

דיקח ויעשית אותם כפי הדגם אשר הראיתי אותך בהר.

40. נתתם לפניהם: con l'avete presentati.

ט"ז

ויקח קרח: colse l'occasione.

2. ויקומו לפני—והקנאים: e si avanzarono con altri—

נשיאי עדה: capi di congiura.

קריאי מועד: che solevano invitarsi al consiglio.

אנשי שם: uomini di somma riputazione.

3. ויקהלו על: si radunarono contro.

כי: perchè.

רב לכם אבדל הזה: רב לכם סוד לתת הדה, רב לכם מכל תושבותיכם (יחזקאל מ"ד ו') רב עוד יוסף בני חי, שבשם לי לא ינתר מלי — רב לכם: vi basta che abbiate שיעור הוס כי עד עתה היינו קרבים לכם, ומעתה אחזקם המכון לקץ נמן צורך בכם. לאל מצה האיבותם בעצוה ובקחוה רב לכם בני לי, לתתם לחי בני אבנו, יפקיד לכם מה אלאירתי לכם בחו לכם מחתת למעלן תגעו כי לא תצלח מחשבתם, אלם לא היה הדבר פרוד לי לא חייתי לומר זה, ועתה חלנו לכם למעלן ייעד לכם, ובארקה אלק הין חוזרים אהם, חצר והוכיחם כל קצה החשבו מכם, ופרד להם שבטועלים על ה, והוא בלבל מפלן יעבדם

דרך בקצה שיחתהו לאבר.

ויקחו אנשים: e coru'e'che colsero miralzarsi.

קרח ועדתו ארצו כל המופתים לקדר עשה מצה לך תכון אלק יקמינו בשלימותו? ומס לאל הקמינו הם שהיו שלי רצה, הלא זה ציק להעלו מפלן במצה ולומר אחלו מעשין מצוויפים. ולא לומר כי קרח ולבני עדתו לא כפרו במופתים לקדר עשה מצה, לומר כי בערמה עשה לומס שהכי לומרו כי כל העלה בלבם בלומים ובתוכם ה, הנה הקמינו כי ה בקריב יקרב וכי הוא העובה להם לוותיו ומופתים, לקבל קרח ועדתו נעשו טעות גדולה מחמת הרגלם בין האנדים טובני עבוה, ובלבו מהם דעות מגובבות ונפעלות בעניך הלהות והבלבלה. והנה קרח ועדתו מלמינים היו כי ה יבחר בקדש, ומהל הזה העובה עמהם להפלין, לבל היו מלמינים כי הא שכי עבודתו מיוחדות הוא כורת ברית עם כהנו ומחמין היונעים ורכי עבודתו, ומובה להם רעונם, והנה הלמינו כי מצה פעל גבורות בכח הא, לבל בעם זה הא נתפת לו על עבודתו, ומס בן עבדו אהוסם המחבין ומועצה העבודה הנצוה לעפנו יוכל מי אירצנו להיות כהן ונבלל מבלעדי לקרון ומצה, והנה קרח היה מתבטל לומר לנו להיה כהן ונבלל כי כל העדה כולם בקדשים ובתוכם ה, והא הזה לקדר הוא לבי העם כולנו לא לנו מצה ולקרן, הוא ישנה לנו בנפים ונפלאות כלקדר הוא עונה לומס, לחני לקדר לעבוד עבודתו במצוה מפין, ומה לס בן לרקה לומר לנו לא הלכנו בגזלה, ולא לחנו לנו לחלה לנפים כלים ומלא? ומצה לקה בוותו, ולומר בגר וידע ה לת לקדר לו, לקו לכם מחתות ותלו לפס העבודה והקטרת תועלו מעליה לפי שיהיה. והנה מה שאמר לקב

נזקקת תרגום כי ה אלחנו לעשות לקח כל המעשים פ הלה כי לקח אלנו, לקן
שעינו שתגעו ב לקו אלנו הן, כי זה כבד הוא מספיק בן, לקל עמהו
כפירוש רש"י: לתקן לקורקן בקורה גדולה ולבנו ובל וכן לתרגום מדרש
הכהנים ולעמוד השבולה תון הבכורות, ומה שאחר במקרא שלפנינו
שלקחתיו לקח ה אלחנו נדרש לשלפנו לעשות לקח כל המעשים הלה
תביא לכם מקרן הן נשמר לי ומקרן בוקי לעשות דבר מלבי זולתי כפל
לקבר יצוע.

5. Domani vorrà che l'E. faccia conoscere a lui e a quelli che gli sono vicini, e vorrà farsi accostare da quello che egli avrà scelto e che farà accostare a sè.

וידע לקח אמר והודיע, כי לקח אמר זה לשון הודעת העתיד, לקח כאותה דבר[ון]
מספים לקנ שמכם לקבדיל הובר לפני משפט הן. וקן קולל הקבילה
ויבחר בו ויגש הן הקל, כמו עבדה דע ולקה מה משיב שלחי לבר
(שמות ב יג) עשנו deciderse, וכן וידע שהיה (שמות ב כה).

וקח הקדוש : e che degli essere il santo
והקריב לקיו : e quello avvicinerà a sè.
וקח לקבר נבחר בו יקריב אל קיו : colui, cioè che egli sceglierà, egli lo avvicinerà a sè.

6. קחו לכם מחתות מו : prendete ciascheduno una padella, tu Coreach e tutti voi collegati con lui.

7. ותנו בהם לפנ מו : e mettetevi del fuoco e ponetevi sopra del profumo — ossa colui che l'E. sceglierà, quello è il santo: e ciò dovrebbe bastarvi, o figli di Levi.

8. וי"א אלי שמעו נא בני לוי : e più ch'egli avvicinò — pretendevate —

9. המעט מכם כי הבדיל אלקי ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד את עבדת המשכן ולעמד לפני העדה לשרתם : o per forse poco che v'abbia D. distinti fra tutti — avvicinandovi a lui perchè prestiate — stiate al servizio della — sua qualità di suoi ministri?

10. ויקרב אתך וכל אחיך בני לוי אתך ובקשתם גם כהנה : e più ch'egli avvicinò — pretendevate —

11. לכן אתה וכל עדתך הנועדים על אלקי ומי אהרן כי תלונו עליו : Quindi o tu, e tutti quelli del tuo partito, collegati contro dell'E. .... Conciofiacosachè Aronne che cosa è egli —

12. וישלח משה לקרא לדתן ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא נעלה : Mosè volle presentarci

13. המעט כי העליתנו מארץ זבת חלב ודבש להמתנו במדבר כי תשתרר עלינו גם השתרר : che pretendi ancora d'esser citato un'autorità su di noi.

14. אף לא אל ארץ זבת חלב ודבש הבאתנו ותתן לנו נחלת שדה וכרם העיני האנשים ההם תנקר לא נעלה : non l'avevi poi creata. אף לא — e non ci hai dato il possedimento di una campo — vigne tu d'abbacinarne gli uomini? Noi vogliamo presentarci.

15. ויחר למשה : Irritossi a Mosè.

ויאמר אל ה אל תפן אל מנחתם לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעתי אחד מהם : non accettare. — אל תפן אל : ho mai nociuto ad alcuno fra essi, se non quando mi fu rapito, se ho mai nociuto ad alcuno fra essi.

16. ויאמר משה אל קרח אתה וכל עדתך היו אתה ואתה ואהרן מחר : presentatevi a —

17. וקחו איש מחתתו ונתתם עליהם קטרת והקרבתם איש לפני יהוה מאתים וחמשים מחתת ואתה ואהרן איש מחתתו : una padella. אף : anche tu ed Aronne avrete ciascheduno.

ויקח משה מחתתו ויתן עליה אש וישם עליה קטרת ויעמדו פתח אהל מועד משה ואהרן : Risalirono presso di essi. ויקהל עליהם
והעדה נקהלת עליהם אל פתח אהל מועד וירא כבוד יהוה אל כל העדה : toglievasi d'mezzo.

מלמד שלא רצו להתנתק עד מתר, ומאה הזכן שאמר בפלות הקהל כולה
(לפי החלק הגדול מהעם שנתפתו לחיר קרח וה לא פרש
מן השכן רק לאר מן אהלי קרח ועדיין קרח ועדתו והנשיאים לחמיו
וכשיבא משה ואהרן גם לחיין וכי העדה, ובתוך כך הלא לפי הנגיעו
הקטרת ונשרפו. וקרית לון ספק שהיה חון הנשרפים ומהו שיתנו
ולפי שהיה בקרח ובעדתו, ועדתו הם הלא לפי מקריב הקטרת ואת
שכתוב להלן (כ"ו י') ותבלע אותם ואת קרח שמתו להלן קרח ולא להלן מקרי
לו, נאו. III. Ham gerosimi sarde tlealy p. Almeno
הם יחלקו ולפי הם יהיו תלמים לן נשיקים בזברי.
לפי לאמר ובלשון כשמעתם תבלת תשה היו יכולים לתשוב בהם
ולהתרחק מן הקטרת.

בחציות ו

בחו- ני ברק ה תלשה בלקלן (ירמיה לא כב) ונין פירוש על
בלקלית ברק.

למקום נפלם בפקיעה כמעשה בני קרח (לעיל כו י) ולא תקול ושקרתם (כמעשה בפני קרח ועדתו)
ודאלץ ני עמש הקדש להתקדש במושב.

מופשטן מאקום הריוסים.

זכרה: תקוד נאו למשען היה לה ברק (יחזקל כא לו).

כשעת הקטרת.

2. ויזה — תאצן הצרפה: che tolga via — d'mezzo gli ab. Bruciati.
3. ולקת הקדש צרה הלקה: gettandovi via il fuoco.
קדשו: sono divenute sacre.
4. רחטאים הלקה בנפשותם: questi uomini che perdettero
את נפשותם: coi loro peccati.
ועשו לקותם רקעי ואו: e li ridussero in lamine
battute da coprire.
והיו לקות: e servano di memoriale.
5. וידקעום צפוי: e le battarono in guisa da coprire.
6. ולא יהיה כ.....: affinche' non incorra la sorte di-
7. התתם: avete fatto morire.
ויהי בהקהל — על: ora sollevandosi contro.

24. הנעלו מסביב למשכן: scostatevi tutt'attorno dalle abitazioni di.
25. מעל לקלי: dalle tende.
פן תספו בכל חטאתם: perche' non vendicate coll'mio
castigo i vostri peccati.
27. נעמדים: fermi
28. בזאת: in questa guisa.
כי לא מלי: che cio' non lo feci di mio senno.
29. ופקדת כל אדם: ed il destino di — toccherà loro.
30. ואם בריאה: Ma se l'E. operera' una cosa senza
esempio, sicche' la terra aprendosi gl'ingoierà
con tutto cio' che loro appartiene, e ch'egli scendano
vivi al sepolcro — hanno oltraggiato —.
31. ותבקע: e si aprì.
32. ואת כל אדם: e le loro famiglie.
33. וכל אשר להם: indi li ricoprì.
וילכדו מתוך: Degli portarono da.
34. לכולם: al sentirli.
פן תבלענו: che non ci ingoi

ונקבלה לותם נרגע: לא חמר ובלות, כי לא היה זה לך לעורם להתבלל
ולכפר של העם, ולהורות לעם כי בחר ה' בהם.
ויפלו על פניהם: דרך נקבה בלפי מעלה.

10. הֵרֹמו : toglietevi.

11. וכפר : e grogiria.
כי יצלה ביד ה' (יומא נ"ג), הנה משרת ה' חמה יצלה(ירמיה כ"ג ט"ו).
נרמלה כי בצלף כמו חמה נחמר בהשלה של האבה עצמה, ויצילה נחמר
על גזר דין כמו יצלף דבר מלכות מלפניו.

13. ויעתר ב'ן : egli s'mosse fora
ותעצר : e si arrestò.

15. והחגפה נעצרה : poichè — si ersero.

17. מנה מנה נפית לכל : uno vergo per ogni casato.
להשבית התלונות על הלעז חפש הבורות בבני ישמעאל, כי הוכיח
בעם זה שלימו מפלן בשלי השבטים, ולפי הקבל לא יערערו על
הנהוגה עם הלעוים ידועו, כי קרוב לא מצלח מקום לערער לא על כי
שנתחברו הקבלת שמו.

שמות הנשיאים, והעד ולפת שם לתרון, כי הוצרך לפרשו, חפש שהות
לא היה הנשיאים.
וכן תרגם תרגלום לפי חומרת חז.

18. כי חפה לחד נרקב : imp. uno dal vergo ha da esperi
per ogni capo di —

19. והנחתם : le poserai.
העדות : la Legge.
לועד : soglio venire.

20. והיה הלים וגו' : Ora, di coloro ch'io sceglierò, la ver
gia fiorirà: così acquieterò d'altorno a me en.

23. והנה פרח : trovò che aveva fiorito.
נשיא לא : rappresentante il casato di Levi.

ויצלא פרח וגו': ולפי תלמר לפי כבר גמלו שקדים לכך רמזה מצה לת
הפרח? — כי היו בו פרחים ושקדים כלחד, כי בצלא מן
הפרחים נפתחו כבר וכבר גמלו שקדים, ומהם הצילו לישראל,
ועליהן לא יצלא הפרי, ומהם היו סתומים עליהן. מורה ומורה: נקלף ומוכן
לאכול. כי לא היו בו לא פרחים וציצים, לא מצה אלא כ
בלילה לחד היה כל זה עד שגמלו שקדים.

24. ויצלא : e haja fiori
וילקו ויקחו : e vilela presero.

25. הנח : rimetti.
לשמרת לאות וגו' : perchè sia conservato un contrasse
gno da servire per la gente contumace; onde
meller fine alla loro — ech'egli non abbiamo a —

27. בנו אומנו וגו' : noi mungiamo, noi siamo perduti; già
ne habbiamo perduti.

28. כל הקרב הקרב : Chiunque s'accosta.
עמהן כל הקרב אי קרב, וכמוהו והיה היצלא לקבר יצלא מולתי ניתן
לקרלתי (פסחים), וכמוהו השוחט וחתר כי יפול הנופל מחמת עניני אי שיהיה.
נהוגל (שם ה' ת').

— si — abbiam forse finito : הלים תמנו שוב

יח

כיון שהתרעמו על מיתת כל הקהל, הזכיר שהעונש לא ינתן אלא לעושה בזדון, לכך נקט בשוגג, על זה יסבלו הכהנים, ונקט לה יסבלו את עונם.

1. ויאמר ה' אל אהרן אתה ובניך ובית אביך אתך תשאו את עון המקדש: e l'Eterno disse ad Aaronne: tu e i tuoi figliuoli e la casa di tuo padre porterete la pena delle colpe commesse contro il santuario.

עון המקדש בקריבה ועבודה, ועון הכהונה בעבודת העבודה. ונקנקוס תרגם כלי תשמישו של כהונתכם: verso le funzioni del vostro sacerdozio.

ואת עון כהונתכם תשאו: e porterete la pena delle colpe commesse contro il vostro sacerdozio.

2. וגם את אחיך מטה לוי שבט אביך הקרב אתך ויוסיפו עליך: e anche i tuoi fratelli della tribù di Levi, la tribù di tuo padre, fa che si accostino a te e ti assistano;

וגם לוי נזהר בלי לקרותם בפיעל לפי שמה נלמה הוא מקור מן הפיעל ודיותו פיעל יתכן בכלות גם הורקת ההפעיל.

ויסוף לוי לקרותם מטה לוי, ולא היה צריך שאמרו יצא לצדיק, לתתך להודות מטה לוי; ונקיט בלקיס בהנים בתוך, הנה קורח לקותם ועם את לתיך מטה לוי; ונקיט בלקיס בהנים בתוך, הנה קורח לקותם

את בניך אתך: e i tuoi figliuoli con te.

לפני אהל העדות: davanti al tabernacolo della testimonianza.

3. ושמרו משמרתך: faranno la guardia a te.

ומשמרת כל הקדש: e alla custodia di tutto il santuario;

ואל המזבח לא יקרבו: ma non si accosteranno all'altare

ולא ימותו גם הם גם אתם: affinchè non muoiano nè essi nè voi.

4. ונלוו עליך: si uniranno a te.

ושמרו משמרתך: faranno la guardia a te.

לכל עבדת האהל: per tutto il servizio del tabernacolo;

ושמרתם את משמרת הקדש ואת משמרת המזבח: avrete così cura delle cose sacre e dell'altare

ולא יהיה עוד קצף על בני ישראל: affinchè l'ira non si riversi più sui figliuoli d'Israele.

5. ואני הנה לקחתי: Ecco io stesso ho preso

את אחיכם הלוים מתוך בני ישראל: i vostri fratelli leviti di mezzo ai figliuoli d'Israele;

לכם מתנה נתונים לה': sono dati a voi come dono consacrato all'Eterno,

לעבד את עבדת אהל מועד: per fare il servizio del tabernacolo di convegno.

6. ואתה ובניך אתך תשאו את כהנתכם: Ma tu e i tuoi figliuoli con te eserciterete il vostro sacerdozio

לכל דבר המזבח ולמבית לפרכת ועבדתם עבדת מתנה אתן את כהנתכם: per tutto ciò che concerne l'altare e per quello che è dentro il velo; e farete il servizio che io vi do come un dono;

והזר הקרב יומת: ma il profano che si accosterà sarà messo a morte.

7. ואתה ובניך אתך תשמרו את כהנתכם לכל דבר המזבח ולמבית לפרכת ועבדתם עבדת מתנה אתן את כהנתכם: Tu e i tuoi figliuoli con te eserciterete il vostro sacerdozio per tutto ciò che concerne l'altare e per quello che è dentro il velo; e farete il servizio che io vi do come un dono;

והזר הקרב יומת: ma il profano che si accosterà sarà messo a morte.

8. ויאמר ה' אל אהרן: L'Eterno disse ad Aaronne:

ואני הנה נתתי לך את משמרת תרומתי: Ecco io stesso ti ho data la custodia delle mie offerte elevate.

מכל קדשי בני ישראל: Tutte le cose consacrate dai figliuoli d'Israele

לך נתתים למשחה ולבניך לחק עולם: io le do, come cosa dovutati, a te e ai tuoi figliuoli, come parte che ti spetta in perpetuo.

9. זה יהיה לך מקדש הקדשים מן האש כל קרבנם לכל מנחתם וכל חטאתם וכל אשמם אשר ישיבו לי קדש קדשים לך ולבניך הוא: Questo ti sarà dato delle cose santissime, tra quelle che non vengono consumate dal fuoco: tutte le loro offerte, tutti i loro sacrifizi per il peccato, tutti i loro sacrifizi per la colpa che mi faranno per restituzione, saranno cose santissime per te e per i tuoi figliuoli.

10. בקדש הקדשים תאכלנו כל זכר יאכל אתו קדש יהיה לך: Lo mangerai in luogo santissimo; ogni maschio ne mangerà; ti sarà sacro.

11. וזה לך תרומת מתנם לכל תנופת בני ישראל: Questo pure è il tuo: le offerte elevate dei doni che faranno i figliuoli d'Israele;

לך נתתים ולבניך ולבנתיך אתך לחק עולם כל טהור בביתך יאכל אתו: io le do a te, ai tuoi figliuoli e alle tue figliuole con te, come cosa dovuta in perpetuo; ogni persona monda della tua casa ne mangerà.

12. כל חלב יצהר וכל חלב תירש ודגנם: Tutto il meglio dell'olio,

ראשיתם אשר יתנו לה' לך נתתים: tutto il meglio del vino e del grano, le primizie che offriranno all'Eterno, io le do a te;

13. בכוריהם אשר יביאו לה' לך יהיה: Le primizie di tutto ciò che produrrà la loro terra, che porteranno all'Eterno, saranno per te;

כל טהור בביתך יאכל אתו: ogni persona monda della tua casa ne mangerà.

14. כל חרם בישראל לך יהיה: Tutto ciò che sarà votato

sotto titolo di dono sarà tua.

15. קדש פדה תפדה את־: però riceverai il riscatto del-
16. ופדוי מבן חדש תפדה בערכך : di quelli che saranno
da riscattarsi, dopo un mese riceverai il riscatto
col prezzo fissato.
19. ברית מלח עולם : patto solenne eterno.

הלוא לכם לדעת כי ה׳ אלהי ישראל נתן מחוקה עדות על־פי לשולם לו ולבניו ברית מלח (דה״ב ב׳ יג׳ ה׳) ושניו רקדו ויקרקו ב״ו׳).

20. לא תנחל וחלק : non devi aver retaggio e porzione.
21. חלק : in compenso di.
22. ולא יקרבו : così non —
את־ לשאת חטא : in guisa da portare la pena
e morire.
23. ועבד הלוי הוא : il Levita solo presterà —.
והם יסבלו עונם : ed essi incorreranno in peccato.

והם בני ישראל יסבלו עונם לפי שעבדו בשלו.

24. נחלה : in proprietà.
לא ינחלו נחלה : non riceveranno retaggio
26. בנחלתכם והרמתם ממנו תרומת : in vostra proprietà,
darete di esso in tributo.
27. ונחשב לכם ורן : Vi verrà rimputato tale vostro
tributo, quasi fosse grano dato dall'aja, e
prodotto dato dal torchio.
29. מכל מתנתיכם : di tutti i doni che riceverete.
מכל חלבו את מקדשו ממנו : levandone dal tutto il meglio la parte da conservarsene.
31. אכל הוא לכם : è a voi mercede.

כתרומה הזקוק מגרנכם ומיקבכם : ונחשב , פעל סתמי .
נתתם לקוהן מגרנכם ומיקבכם ונחשב , פעל סתמי .

יט

2. חקת התורה : Questa è la prescrizione della legge.
אשר צוה ה׳ לאמר : che ti reclutino una vacca rossa
immacolata, senza cioè alcun difetto.

אשר קרם בו מום , כפל לשון , כמו תמים יהיו לרצון כל מום לא יהיה בו , (ויקרא כב כא).

אשר לא עלה עליה על : alla quale non fu stato imposto
giogo.
3. ונתתם אתה : Egli la trarrà.
ושחט אתה לפניו : e sgozzata in sua presenza
sarà presieduta.
4. והזה ל נכח פני : e spruzzerà verso la parte anteriore.
5. על מראת : sull'area del suo stesso.
6. ועץ אזוב : e il rogo.
והכיה : e la brucerà.

ולקחתם לו בז עגלה ושני תולעת והשונה ; הכוונה לזה לקח נתשתק עליו בפרה (ויק׳ יד).

7. וכבס בגדיו הכהן : Il sacerdote lavi le sue vesti
ורחץ את־ בשרו במים : e lavi il suo corpo in acqua
ואחר יבא אל המחנה : e dopo entrerà nel campo
וטמא הכהן עד הערב : e il sacerdote sarà impuro fino alla sera.
8. והשרף אתה : e chi la brucerà
יכבס בגדיו ורחץ : lavi le sue vesti e
במים ואחר יבא אל המחנה : in acqua e dopo entrerà nel campo
וטמא הכהן עד הערב : e il sacerdote sarà impuro fino alla sera.
9. ואסף איש טהור : Un uomo puro raccolga
את אפר הפרה : la cenere della vacca
והניח מחוץ למחנה : e la deposti fuori del campo
במקום טהור : in luogo puro
והיתה לעדת בני־ישראל : e sarà conservata dalla comunità
למשמרת מי נדה חטאת הוא : dei figli d'Israele per l'acqua di aspersione
vittima di espiazione ella è.
11. נפש כל : di qualunque persona umana
12. הוא יתחטא ביום : Egli si purificherà il
13. נפש אדם כי תמות : persona di un uomo, profana se si contrae, il tabernacolo.

14. קדש : quando una donna muoja.
15. פתוח : scoperto.
16. על פתח קבר : sul quando non è un cimitero
17. החטאת : della polvere del rogo della vitella rossa d'espiazione.
18. ועל הנגע : e sul guoglio che havrà
19. וחטאו ביום השביעי : e quando lo avrà ripurificato.

כ

20. בראשון : nel primo mese.
21. מפתח : dalla porta.
22. מים חיים : dell'acqua viva.
23. ועל הנגע : e sul guoglio che havrà
24. וחטאתם ביום השביעי : e quando lo avrà ripurificato.

כ

1. בראשון : nel primo mese.
2. ולו אשתו כאות קטין : Zoppino non mori quando morirono.
3. בעקב הפורענות שעברו עליהם אחותי לי רגיש מן העם בפתחי פתקוס .
4. לנק מקוס זרע ו- : da seminagione, nei.
5. לנק מקוס זרע ו- : da seminagione, nei.
6. מפני הקול : per timore de-
7. ל- הקוע : al mastio.
8. ונתן מימיו : ed egli Dava fuori la sua acqua.
9. ויוצאת : così fuori uscire
10. שמעו נא המורים : udite o ribelli.

אמונך המלא יצקו, ולא מתחמנו (רחמנו).

מורה עקר יקודו מן מרר, ומעטו מרבן ומקטנו, ובה כלן לא מרו לפי דבר לי לעיקלון שמשמשים, לקבל הקנינו דבריהם מבלי נמתון, וכן בפורי חמרתי לנק.

11. הֲיֵן : credete voi che da questo mastio esca l'acqua ? ס"ר

לנק חמק תבה לנק בקבור ולנק טהלה, לקבל חמק קוק ולקרן בשפתו המן הקנע יוצא נקבי כחבור. המן המלא יתנו נוצק וט יתבן בקנו ולקרן נוצק לנכ המים מן המלא ? לנק, לכ עתה אתילו יציאת המים מן המלא, תבינו כ יל לי עשתה צלת.

12. לנק הקחנתם : non avuto fede in me, a segno di mostrare la santità
13. קדש מי מריבה : e quella l'acqua di Meriba, dove-
14. וקדשתם בם : e dovegli l'hifea riconoscere santo.

בם: בראשם, והנה לי נקלם בעשותו השם, לקל תבה ולקרן לנק הקוראים, כ התרלו חפתלים, נאו לנק לי יכול שתלת תבקלותי-

15. וירדו אבותינו מצרימה ונשב : Che cioè i nostri padri scesero in Egitto, e noi restammo.
16. וירעו לנו : maltrattarono noi.
17. מלאך : un inviato.
18. קדש עיר : città situata all'estremità di-
19. נעברה נא : non piegheremo giammai ela, finchè avremo passato il suo territorio.
20. ולנו בגבולך : nel mio stato.
21. פן נקדם ולא : se non vuoi che ci attacchi o li venga incontro
22. במסלה : per la strada battuta.

19. ונתתי מכרס : me pagherò il valore.
אין לך דבר מו : non hai alcuna cosa a tenere,
רק לי לדבר דבר : lascia soltanto che co'miei piedi io passi
26. בעם כבד : con gente numerosa.
וביד חזקה : e con grandi forze.
27. ויאמן : avendo così rinsalato.
ויט ידו מעליו : piegò via — da lui.
23. על גבול : ai confini.
24. לא יבא נתתי : non devi entrare — che ho veduto.
מריתם את פי : avete contravvenuto alla mia volontà.
26. והפשט : e fai che di spogli.
והלבשתם : e li farai indossare.
לקח : li riterrà.
29. וירא כי : è veduta tolta —

כ"א

1. וישמע : avendo udito il Cananeo re di —
ילך ישראל : venne gli Ebrei.
וישב ממנו שבי : e ne fece alcuni prigionieri.
2. כי אם נתון תתן : se mia mano, farò
חרם ואחרמתי : חרם
3. וישמע ה' בקול : l'E. ejaudì.
ויתן את הכנעני : diede in loro mano gli Cananei
וירחם : חרם

מלמדת כי המקרא הזה לינגו לומר שבשובתם מלך ערד בדרך האתרים, נלחם בהם ושבה מהם שבויים, והדבר כימי יהושע ומעשה העבר הכתוב, מפני שהיה ידוע לבריות. ובן עשה יהושע בימיו.

ותקצר נפש העם בדרך : ed il popolo s'impazientò nel viaggio.

מלמד שנפש, קוצר נפש כמו קצר לפים, והוא הפך קרן לפים, ונפש כמו לפים נשמה; ובן קרן לרן תבונה וקצר רוח מריס

5. דברו — ויבבר : parlò — di —
כי לנו לחם : mancia quì.
ונפשנו קצה בלחם הקלקל : e noi siamo annojati di questo cibo leggerissimo.

כמו לממים לחמלקלי,

6. וישלח — בעם : mandò contro.
את הנחשים השרפים : dei serpenti detti Serafim.
עם רב : molta gente.
8. עשה לך שרף : fatti un Seraf.
על : sopra perticа.
והיה כל הנשוך וראה : ed ogni morsicato vedendolo guarirà.
9. והיה אם : se, se avverrà che
והביט : guardò guardava.
11. ויסעו : nella valle.
12. מנחל זרד : dalla riva di —
14. על כן יאמר בספר : si dice nella narrazione.

לפי לכוכה הדפוסים (כלבי המדפיס) כי ס' מלחמות ה' לא לספר אחד אלא לו לספרי הנביאים ולא לספר אחד אלא לו לספרי הכתובים

לפי כאן נצון, כאן כוונה כי אתם נעשו, מה תלמד נפשך ועשה
לך; ורצונו היה אלך בפתרון.

והב ובנתם ובניותיה המחוברות לעיר נון, כי הכל לקהל יש בחלמה, ונשמע, ונאזין לו לעבוד תוקב, שלא נצא לו לעבוד מצם והלקה ולכבוד קרן תוקב; והוא עוד על כן יאמרו המושלים למעלה כנ"ל.

והב: ב לומרים שהוא המקום נקרא מחנה. הב בקרתי נתן.

ומצם בקרה: הם דברי משה, וקונם חק מלחמות ה'.

ענו לה ויאמרו לה בציבים על בקר על בקר.

1. שורי, o pozzo! si canti ad esso.
2. בקר חפרוה נדי: con pozzo, cui scavarono i grandi capi, scavarono i principali del popolo, col bastone del comando, coi loro bastoni, cioè: Quindi dal quel deserto passarono a Mattana.
3. במות: alle alture.

הן במות לקונם שהזכיר למעלה, והלה תוקב כך נקרא, כי היה למוקב לפנים, לעשק שעשקו היה בו הלמודי.

4. alla valle, ch'è nel paese anticamente di Moab, sotto all'elevato monte Pisga, che guarda verso il Deserto.
5. — לנו נעמי: non piegheremo per passare per —
6. נעמי: כי עז: poichè era stato inespugnabile.

גבול בני עמון היה עז לפימון, ופימון שלכו חלק מוקב ומוקב לת לכו לקרן בני עמון כי גבולו היה עז (יג' ותלוש לקו) וירש לת אלמו יסו בירושת לפימה מוקב ושתון, רק מוה שכבר נפל בור הלמודי.

7. שמעו המושלים: Udirono i capi:
8. תבנה וגו': si restauri e si consolidi la nuova città di Sichon.
9. בעלי במות: i signori delle alture.
10. נתן בנו מו: il quale (cioè Mosè) mise i suoi figli a far fuggire e le sue figlie a far prigioniere

פלטים: נפשם עיין פירוש לעשרה מה כ.

11. ונירש: noi li colpimmo,

עד: לצון בנקבי יקבל עד. בקר: כאן כי, שלא בקר עד מידבק: בקר חשבון וגו' כאשתו, נפש היה פתוח למידבק, והוכרו המושלים זה, ט נפשך מידבק שיהי ושמה, נפשנו מידבק: abbiamo desolato fino a Dibon, e distrutto fino a Nofach, fino a Medeba.

מפח נפש, ומידבק ל' לצון נפש. גם לצון ל' מידבק.

12. — verso —
13. ערך יבשן: עזה ל — כבקר: trattar come —

כ"ב

1. בלק היה נכרי במואב והיה מוכרח לקרן בני עמו ם' בלעם וירא בלק בן צפור וגו' ויקאר תוקב וגו' וישלח מלאכים וגו' ס. א. ג. 2. בלק היה נכרי במואב והיה מוכרח לקרן בני עמו ם' בלעם וירא בלק בן צפור וגו' ויקאר תוקב וגו' וישלח מלאכים וגו' ס. א. ג. 2. כי לנגד תוקב רשע חפש ב' שר שהתחילו לבקש עצה קו עצה מחדין, וכלל אחת יחדיו בו בקשתם מה יוציאנו ולא יוכלו זה, לו אחם יוצלים למלחמה של יבול יוקש להלחם מרוב ופחדם, ויבא בלעם ויקלל אותם, ויבא בלעם ויקלל אותם.

E che i Moabiti temevano grandemente di quella gente, perchè era numerosa, e che i Moabiti erano in angustie (ristretti) - E che il Moabiti dissero agli anziani di Mid: con questa turba andrà mangiando

Seneca ostando di tutti i suoi contorni, non altri
menti di quello che un buon Signore l'entrata della
campagna: e Balan figlio di Sipor ejsendo re -
Egli mando dei mezzi.

א. בלעם היה לו יופי מוב לו לו יופי רע? —

לו היה יופי שהיה רע כמו חלמ ט לון רקיה שנתן עצה להחעלל לפני ישראל, ט בלעם בלעם לפשר לפשר זיווה, במעשה בלעם, affaire, והפתוב קומר על האויבים בנבואתם בקשר ובכלו לקס בן שהם היתה התחבולה, ולקס של בלעם היה לקין לבל להיות מוכרח לעבוד לפני פעם לחר פעם, ולא לחר לעבוד עשה יפות תחלה ולחי לקבלם? ולפי הנראה לקח קבל בלעם שכר מאבלק, כי לחר לו והנה חעשך לי מכבד, והוא רשיב השי הולך ל שמי ן ולקחי לח נשכר שכבדו בלק, טלק ויקס בלעם וילך וישב למקומו, וגם בלק הלך לדרכו, בלעם הנפרדים זה מזה בכעס, לבל ולפני שכר שלוך נקחר של כוונת בלק שהיה בוועתו לכבדו מלך לקס יקבלם, ולקחו מלכיצו והכנימו שיתן שכרו, גם לולי האריס נחנו לו מחון להוכלת הדרך, גם הפולנ הקסרים למחנה. מה שהגונהן ישרל לק היה לוק מלכיה שמצלקונו מארין והדמיהו בכלל לנשי מחין כלחור ביהושע יג כב הרגו ל חללים. ולקס מכני שרצה לבלבל לחר שיוע בלקין הו חפץ שיקללם לון זה רוצה ל, ט בלק היה ירלח מישרל ובקש ממנו להכינו מרם, ובלעם לולי התכוון להציל לחת הנרדף לפיכך בנפשו על דוקף, ומכל מקום לק היה צליך לחור, ט כשרלקה בלק היה יכול למנוע שלח בלק, ט לק היה ה רוצה לבקל לחת ישרל, בקש לבלבם מרעתו ולרחות לח בלק, עיין למעה כב לו.

ב. היה עובר לחת ה לון עבדים? —

היה שהם, כי היה קוסם (יהושע יג) ולקס היה שובד לחת הי היה מחבלק בישרל ולפחות לק היה יולע שהוא ל יחיר ושהם עם קשלתו, ומיר כשבלק לבל בלק - היה לו להזיר לון ט זה העם נחר לו היה ושלי לפשר שילקם גם ן לבל מה שלחר לק לובל לעבור לחת פי ה בלחי ן כן היה מזרכ לקומנותו להחנהג לבל לוה כפי שנרלה לון, ושכאן היה ערוך לקהי השערים שיעוג לחת ישרל.

ג. מה היתה לקומנתו? —

היה לוקס בקסחים ומעונן ומעופף, והיה בקי בכל מיני עבודות זבחיו, והיה מגיד שעתידות בקסחים ומהותו בקי בכל מיני העבודות, היה עובדה לבל לוה, ולוה העבודות הידועות לפנו, ועיב היה מקשים שיקרב לון ירחיק הל ההוק מלקם, לון מהני מינחר, וידוע מנהג הרומים כשצרים על עיר מבשעש לוהיה שישבדה ן והנה היה יולע שלהי ישרל נקרלק ה, ושהוק חפלן בשבשיות ובפרים ובלים.

ד. פעולתו נחשיב לון בתם לנ? —

בתם לנבן כי היה מחדיך לון מקלל לפ מה שהיה רולה בחלום, לון לפ מה שהיה שולה לו על ידי ה לקסחים והנחשים שהיה תחיד הולך לקרלקתם. שלם נלחר שהיו מרחיה, ושלחר לנו פה ה רלעלה בלי לעות זמן, ולקהב כי מלון לו כלי להוביל לחת עצמו, לקב כשבלק לבלל והוכרח לעבוד, היה לו להרגיש בקרבו חשבה נשים, והיה לו לחדוד חיבה גדולה ולחלות חיר ולעבחת לו. ולקס יחצלק תלחר כי גם כל ברכותיו חלבו הו כי רלה לחת ישרל מצלחים והנן בלעם יקללם לפני שיבלק, לקב למה נעתבה פרשה זו בתורה, ולקך לחר חשה ולק לבה לי להיך לשחוב ל בלעם שקרן, לקב למה הוסיף לקרלנו ולק שתה, ומחק פלקתי מוקב, שהיה בזה חשלק לחת עצמו בפני בלק. לקבל הלחת שהיה עושה פעולותיו בתם לבב כפי מה שחקבו לו רבותינו הקסחים והיה מלחין שיב כח בעבודות להשיב ולהיות מחזרה לחדה, ולחר לינו פה הלילה והשיבות העברים כלי שיוזיעוהו בחלום לקס רצונו שילך לבלל לחת עמו.

ה. היה הנביל לקס לנ? —

לק היה נביל לק כי היה קוסם ועכשו, רק בפעם הזלחת הם לחת דברין בפיו לבבוד שרל.

ד. לָמָּה הָיָה נְבוּכָתוֹ מִבְּלִי יְדִיעָה מִצְּדָדִים בְּעִנְיָנוֹ מִשְׁפָּחָתוֹ?

כְּשֶׁנִּפְרַד מִבְּלִי לְהִתֵּן עַצְמוֹ לְקוֹלוֹס, הָיָה לוֹ נוֹתֵן בֵּן עַל מְנָת וְהִתְשַׁרְבּוּת לְבֵיתוֹ לִתֵּן בּוֹ וּבְיָדוֹ הִתְעוֹדְדוּת הַלְּהִיטִית הָיָה לוֹ מִשְׁלוֹ עַל זְרוֹעוֹ בְּתִכְנִית הַבַּיִת, וּמִי יוֹדֵעַ הַיְתָה לוֹ לְמִין וְלִזְקָנָתוֹ וְלִזְקוּנָתוֹ הָעֲבָדִים עוֹזְבָה לִזְקָנָתוֹ, וְאָמַר כְּתַב לְבֵנוֹ, הִנֵּה לְזֶה לִזְקָנָתוֹ לְאָמוֹר לְאָמוֹר לְאָמוֹר.

ג. הַלְּתוֹן זְבָרָה לָמָּה לָנוּ? —

לָנוּ יִבְצַר מִמֶּנּוּ לַעֲשׂוֹת שֶׁתִּזְבֹּר, לְמַעַן לֹא הָיָה לְפִקְדֵי שֶׁלֹּא יִתְרַד בְּעֵשָׂו וְשָׁם וְעֵרִין חֲרָדָה גְּדוֹלָה גְּדוֹלָה עַד מְוֹת, וְלֹא הָיָה לְפִקְדֵי שֶׁיִּהְיֶה זוֹ כִּי לְהַגִּיד לָהּ לְבָבִי, עַל כֵּן יִתֵּן שֶׁלֹּא לִבְרֹחַ בְּדוֹר שֶׁל בֵּן לְמָה, כִּי וְתִזְבֹּר לָנוּ כְּתוֹב כֵּלֶה; לְמַעַן הַשְּׁחִישָׁה כְּפִי קוֹל יְצִלָּה שֶׁיִּהְיֶה אוֹזֵן מְאַזֵּנוּ מָה עֲשִׂיתִי לָנוּ כִּי הִכְּתַנִּי, וְהוֹלֵךְ בְּכַעְסוֹ הַשִּׂיב לְעַשְׁתָּה, וְאָמַר כְּלָמָה הַצּוֹעֵק לְפָהֲתוֹ כִּי הִתְעַלְּמָת בִּי וְכֵן כָּךְ חֲצִיָּה וַעֲעֵקָה כֵּאן תְּלַחֲרִי הַלֵּן לְנַכֵּי לְתַמֵּךְ וְכוּ', לוֹ נִכְאֲבוּ דְּחוּיוֹ שֶׁלֹּא וְאָמַר לְנוּ כְּלוּאֵר וְהִיא חֲצִיָּה וַעֲעֵקָה כֵּאן תְּלַחֲרִי הַלֵּן לְנַכֵּי לְתַמֵּךְ וְכוּ', לוֹ נִכְאֲבוּ דְּחוּיוֹ שֶׁלֹּא וְאָמַר לְנוּ כְּלוּאֵר

לָנוּ זֵכֶר הַבְּחִירָה לְהִתְעַלֵּל בִּי. וְהִנֵּה לְאָמַת כִּי לֹא פָּתַח לְתַת פִּי הַלְּתוֹן בִּי נְעָרָה בְּקוֹפֵן דָּוִדוֹ לְנוּ הֵם וְלֹא בְּלֹא בְּעֵשָׂו . וְעוֹד לָמָּה זְבָרָה, לָנוּ הַצְּעָקָה וְלֹא לְאָמְרָה לֹא בִּי שֶׁם זְבַר הַאֲפָמִיזָה אֲלֵכְתִּי?

ד. וּמָה רָאָה הַכֹּנֶה לְהַפְּרִיךְ הַקְּלָלָה לְבִרְכָה, וְאָמַר לָנוּ הֵנִים לְבְלֹעַם אֵיכָלֵל וְהוֹלִיכָךְ? —

מִפְּנֵי שֶׁלֹּא הוּכְתַּב לְבְרֹךְ לְהִתְגָּרוֹת עִם מוֹלֵךְ; וְלָמָּה הָיָה בְּלֹעַם מִקְלָל, הוּא בְּלֹעַם וּבְלֹק מִתְפַּלְּלִים שֶׁהוֹעִילָה קְלָלָתוֹ לְהַצִּיל לְהַעֲשׂוֹת לְמַעַן הָעָם לְמַעַן שֶׁבְּרוּהוּ, כִּי לֹא יִדְעוּ כִּי לֹא בְּזוֹה: לֹא תְּצַר לְתַת מִתְחִלָּה

מִתְגָּרִים מִלְּחָמָה בְּיִשְׂרָאֵל וְהוּא יִשְׂרָאֵל מִתְרַחֲקִים מִפְּעָמִים מִסְפַּר מִצְוֹתָם לֹא, וְהִיא אֵם אֵינוֹס

מלך 3, וְיֹאמְרוּ כִּי בְּקְלָלָה הַבְּיִקָּה בְּמִס מֵרֶךְ עֵב וְחִתְּתָה גְּדוֹר תֹּס, וְקוֹלוֹ גַּב הָיוּ הַמּוֹקְדִים

3. שֵׁם אֵל הַנָּהָר עַל הַנָּהָר קְרֵךְ בִּי עָמוֹ לְקְרוֹת לוֹ: Nilo fiume Egitto; fiume grande, fiume potente, e Chiamarlo.

4. עַם: Popolo Genti.

5. הִנֵּה כְּמָה וְגוֹ: ed ecco che avrete la visita del paese

6. וּבְזֶה מִחֲצִי: mi dissi dappresso.

7. לְקָרֵא לִי: maledirmi per me.

8. לְקוֹל קוֹבֵל נָבָה בּוֹ: לָמָּה לוֹ מִכָּה מוֹעֲצוֹתָ בְּנִי וְלִקְרָאתוֹ מִן הַקְּרֵן זְעָקָתוֹ מִעַל. Perche Balak mi ha fatto venire per maledire i miei nemici, e ecco benedicendo li ho benedetti!

9. מִבְּרֵךְ: Chi benedice.

10. עַם: Popolo.

11. הִלֵּה עִמָּךְ: che sono presso di te.

12. לְקוֹל קוֹבֵל לְהַלְחֵם מִן: Perche Balak combattera contro Allontanarlo.

13. וְיוֹסֵף עוֹד: tornò nuovamente.

14. רְדֵם וְנִכְבָּדִים מִ־: giù numerosi e giù grossi!

15. לֹא לֹא תְּמִנַּע וְגוֹ: Dek! non ritenerti di venire a me.

16. וְלָכָה נָא: ma vieni dal!

18. תגלח כיתו : guarnarsi la sua casaca.
לעבור על פי : contravvenire ai comandi.
לעשות קטנה או גדולה : far fare cosa piccola o grande.

ומה לך תרצה אשלח לך לקחת לבית ט' יושל, וקח עמה לקיטעזורא ואחד לפפותון, וה אהיה חפץ אילך ויבוך אחד לקרוץ לך לעשה קו לנוכר לחר לך, כי בודאי קח לשתקללה אבוליך לך היית מעבבה לחר אשלחתי לך כי ברוך הוא.

19. ועקעה מה : ma che cosa tornera?
20. ויחבק לקתנו : e abbracciò la sua compagna.

כב.

ויחר לקך לרוים כי הולך הוא: לחר אינש אילים מבקשים מאתנו דבר לחר זלל לעקלס, וה עמה כדי לפרסם חבתו ליפוע לך לך בנשים גדולים לעבלתי יאנע מלכת.

22. ויקיצ — בדרך לשתין לו : e di presento sulla strada per ripigli' d'ostacolo.
ורוכן רכב : era montato.
23. נצב ב— : fermo su —
ותתן הלקתון : colla spada nuda in mano, l'orazio piegò.
להעמה : per farla ritornare.
24. כמשעול ה— : su un calle tra le vigne.
גדר וגו : steccato muro d'ogni e d'ogni sorte.
25. ותלקתן — ותלקתן : e stanno — e stanno.
26. ויפקחקלקת פי הלקתון : aviolta la bocca dell'orazio.

מבקין ומכלין היה גדר והוא קיר, ולחר הכיר ברם,

27. להפסן התבעתי : ti ho cavato d'impaccio.
28. וַיְהִי : e così dove ebbe finito di parlare
29. כי התעללת ב— : a motivo che mi hai maltrattato.
30. הנלך לקנך לקתנך : dove è andato lo tuo orazio, questa mattina? Perchè montasti in quest'oggi: ho ci mai usato di trattarti così?
31. ועל לי לקת עינ— : agnel. gli occhi a— sulla sua faccia.
32. הנה קנך : ecco lo stesso che sono uscito per affrontare l'ostacolo, imp. Dove ben appare perchè lo viaggio ove oggiungesti alla mia volontà

ונגלי: כאו לקן חכמה ולקן קבונה ולקן עצה לנגד לה[illegible] כן לקך לקתה זלקתה בכן בקשתים היה לקן לחבוד לקן נעתה חפץ, ועתה אפשר אהבקשת לקת ערפך לבית ראובן היה אלהיהוד לותך, והיה ראוין לפחות, חלף מה אלקתרת לוים אמר כי עתה הראיתך. לקנלום תרגם כאו כתוב לוי נעתה חפץ, רק בחתם כי שם הלקך אל:

34. קטלתי : ho fallato.
כלקתה נצב לקלקתי : che ha un staffi contro.
37. הלמנם וגו : credevi forse ch'io non potessi ancora?
38. היכול לקול[illegible] : potrò io parlare ancora?
39. קריית חצות ויבוקו קריית חצות : città città.
40. ויגל מצם קצה העם : da dove vide una parte del popolo.

goal per guarnirsi di me : ti, che giungi, io t'avrei ucciso ben.

כב

2. מזבח : per ciascheduno altare.
3. התיצב על : fermati presso.
   ואלכה : Io vado.
   אולי יקרה ה' לקראתי : forse l'E. mi farà incontro, e qualche qualsivoglia cosa che mi farà vedere li annunziero.
   שפי : dell'altura.
   ויקר : disgustato
   ויחר לו : accesosi.
   ויעצבו : lo schivarono.
9. ויפגש – ויבא בפי : ispirò.
7. וידע מקלו : proferì la sua poesia.
   נחני : mi fece venire
   ועתה לכה : volgiti irato.
8. אקב : come maledirei, mi non maledisce l'E. e come adirei mi irato, mi non ha adirato l'E.?
9. מי – כי : di, dalla regni.
   לקחנני : lo mise.
10. הן עם : veggo un popolo che abiterà soggiorno a parte, e tra le nazioni non è annoverato.
11. מי מנה : Chi potrebbe numerare fave, numerare sabbie come le polve, o contare la quarta parte d'Israel? Possa io morire la morte dei giusti, e sia il mio avvenire eguale al suo!
12. הלא את אשר : Non debbo io ciò che l'E. mi avrà ispirato fedelmente parlare?

ויהי העבד פעולות ומתנות היה ידוע לו מעטה .

אלי עינך על אפקים (ירמיה ג ב) .
ויקר לפי מחשבתו :

רקיה בפעם נשמעם .

לבדד ישכון : לעמו נחשב בכלל הגוים כי לקן לו לאומה .

ומקפר : בלא הפסק במקום ראוי, ואו ניצב לפת מחשיכך שהפסקת לרוס לפת סלוס, והמקור בלי במקום הפועל המוגבל הרצוי והאין והגוף והמספר מובנים מן הפועל אלפנינו, כאו ונוח מלקיבים והרוץ בצוקיהם, הרגו יהודים ובקבל . ילדה ועזוב, ונתון לאותו על כלקן מצרים, ויתקעו בצופרות ונפוץ הכלים לבד כדם רקיה העברית מעניך עוונך והלבש לומתך חתלצות כי עמתם ופסוד והחזק ויצוץ וזוב ; והנה ומקפר לפת ב ופסוד לפת ם ופסר פסוד לפת רבוע ישרלי דגל לחמל, ובלק בלעם כשרקיה בצה העם לפי רקיה לבוע ישרלי דגל לחמל, ובלק לחר לו אהוץ כל ישרלי, לפיכך היה הברכתו לשבטיו רובע ישרלי, כי לפת גיה יוקיה רק רובע לחמל .

12. הלא לפת לפר אשר : אם debbo io ciò che l'E. mi avrà ispirato fedelmente parlare?

ג. לפסם בקהו תרקיה וכו : שם בפעם הרקשונה בחוב וירק מצם בצה העם .
לומר לפי כי למעלה כשהעלהו פעמים כעל לחר לו שמצם הזה יקללם, יוקיה לפת כעם, ובחפ לו, כי היה ירק שלפם יוקיה רבם לפי יקללם, והבתוב העיד שלפי רקיה לפת בצה העם . ושבשו לחר לפסם וכו ומנבזו ולפי כלו כאו שהיה בפעם רקשונה לפי דברי בלק ל בלעם ומנבזו והבתוב תלפן פחות הרבה מן בצה ברקיה בפעם לחרית.

4. וקחהו ברק צפם : lo condusse seco al campo degli osservatori.
5. לכה כה : mi prosentarò costà!
18. הקשיבה עדי : porgimi orecchio.
19. יאמר לחר וגו : Forse egli mai dice e non effettua, promettere e non mantenere?
19. ויבוב : perchè gappa maniere.

כמו וכבינו ז שאל לנו תוכל: לנו אב ורקה אלקרים ישמו חוש לשרה. וכן Jakakker.

כמו ותועפות ראם הרים לו: גובה, אלקרים עוף להגיע אליהם וכן כלנו ישוק לקרם להתגבר עלינו; וכן לוקלבע פירשו תוקף, ולשונה כנד ל כתב מה שהיא מקומו שם כלכן.

ניתלה פירשתי קרוב לפירוש ויפול לנו נחש וקסם יטל להזין לשרל; ושתה גל שלנו מצאנו נחש וקסם להועיל ולהזיק לנו בעת ההתגלות. לפיכך גל שהכוונה לנו נחש וקסם מועיל לעת העתיד לבוא על שרל, כי ה' עוזר עליהם עניהם למשלה מן העבר ולמשלה מבקול הלעת וכמו שמפרש מה פעל ל.

כעת: עין פירוש לשמות כ"א ו' ודעיה ז' כ"ג.

לכן נעים להזכיר ב' השמות זה לחר זה במקחר לקחו שלנו כוונתו להוסיף עליהם עוד לחד. לקחר ל"ל זוגות קדום יקחר לן עיר ההרס יקחר לקחת, משרתי להיות יקחר לכם, לן יקחר לך עוד עזובה וכו' יקחר להם בני ל מ. ומלת פעל זוגות מכוון לשמען פעלת, הוי חשב לקח לון ופועלי רע, לקח כלב עולות תפשון- תה פעל ל; אם כמו שמעו ל, אקר אוד, שמי לקחי, וזולתם.

כמו קסם נתן ל.

כ"ד

לן עשה הפעולות שהיה הגל לעשות (למשן דעת מה תפקן הן) לקחר לן נזכרו בכתוב רק נרמזו במלות לקריה כה, והנה עתה רצה מ לקלל מצלעי ריצון ה', ושתל ל המדבר פנו לקלל מרעתו ולתת בדם עין הרע, עב לן כתוב כלן ויכך ליהוה, כי לן לקחו לו פעולות אילקך כדם למה הטן העוצמות? - עשה זה להתעות לתת בלק, איחזוד בשרקה שהוא מקלל, כי מה היה, ולקם היה מקלל בלק לקבעות היה בלק מבין אלן בקללתו נחש; ושתל ל המדבר פנו, מלי אילך לקריקתי נחש ל לקל: יקרי ה לקריקתי הפך פנו ל. שרט שהן במדבר הוא נחש ל; ודומין שהיה לקל הפעור שקוף על פנו; ולקעפי אלקות לן הלך לקריקתי נחש, הנה לבלק לקחר שהלך, כי לקחר לו בנה ל: והכן ל: כמו אלקחר לן בלקר פעמים.

20. הנה כרך מלו: ecco il benedire ha ricevuto il comando, egli ha dato la benedizione, ne' può portarsi ritirarla.

21. לנקבע קון מלו: egli non tollera di veder fatto ingiustizia a Giacobbe di veder molestato resta a

ותרועת מלך בו: ricevè la esti acclamazioni regali.

22. ותועפות ראם לו: è proverbio equal forzi simo resem

23. כלנק נחש כ- ולנק קסם כ-: Non vale augurio raggiunto a lui, non val divinazione raggiunto a lui.

כעת: ל.

ל"ק: ל"ק chiamato altrove, לקחר לעשק ולשרל מה פעל ל = Destinato da Dio a grandi cose.

24. לן עם כלכין ומו: Degno un popolo il quale si erge a guisa di leonessa, si alza che sem bra un leone: il quale non si corica che non abbia divorato qualche preda, o bevuto sangue d'ucciso.

25. גם קב מלו: Non maledirlo non rimmano benedetto.

27. לקחך: ה' ס ti conduca.
יצר כעינ: piacera - a -
וקבותו ל: e mal maledirai di lo:

ולנק הלך ומו ו: non andò come le altre volte incontro — אמו ai sortilegi. non ricorse

2. וירא — וירא : alzati-se vedrato.
לשבטיו : diviso nelle sue tribù.
ותהי עליו רוח : fu invaso da spirito di Dio.
3. נאם : dice così.
שתום העין : dagli occhi aperti.
4. מחזה שדי יחזה : che vedeva visioni divine.
נופל וגלוי עינים : al quale cariato, rivelasi la vista.
5. מה טבו אהליך יעקב : come son belle le tue tende G., le tue abitazioni Israel.
6. כנחלים נטיו : son distesi che sembrano torrenti,
כגנת עלי נהר : come giardini situati presso d'un fiume,
כאהלים נטע יי : come alberi piantati dall' E., cedri situati presso l'acque.
7. ילך מים מדליו : Esso grondo acque dai suoi secchi:
וזרעו וגו : e ha il seme presso grandi acque: di fare alto più d'Agag il suo re, alzerassi il suo impero.
8. מוציאו : Il Dio che lo trasse d'Egitto è per lui quasi forticazione Reem: esso quindi mangerà le genti sue nemiche, le ossa ne rosicchierà, e le frecce ne insanguinerà.
9. ויפרק לקח כפיו : e batte palma a palma.
10. ויחר אף בלק : cominciò a sdegnarsi,
11. ויספק בכפיו : e battè palma a palma.
12. הלך — לכיתי : non mi son io dichiarato.
13. מלאי : di mio seno.
14. קיעצך : ti comunicherò.
בקחרית הימים : in tempi remoti.

זכרון העמדות בחזיונות וחלומות הידועים מאל שדי.
בחלום וגלי לשון הקבלות.

בקבלים נמוים ומאוחים זה לצד זה כאן יחד ומספר עצום, זיומו לעיני הכותב קומם מלאשלה ומרחוק כאחד מים, והוקף נחמד בגנות, כי כהן ארזות אלות ע"ג מים יפים, והוקף והתבלם לבקבים שהם בקיעות וגדולים ובעלי צל הרבה גם ריחם טוב, והוקף וקשר בקרבים שהם גדולים וחזקים יותר, ומלבד נעמתה כאן לרץ לצנון בקל נמוע, שהם עמוקים וקלחונים כל כך כאן הם מצמת ימי בקבלית, לו יהיה לרצי לצנון בקל מלבד כפל מלבד ישבשו עצי ה' ויהיה עמהם כאחד הרבי לל.

יזרל שהמשל לפלגו לרבים, הוא מרחבו עתה לרץ, ולחוזי אמות נוזל מים מעבריו לצון לזרעתו (ריקנב).

יגרס הוא נשיכה ומלעיצה כאן ושתית-לחומה (לת הכוח) ומצית ונקי כנגד נוס (ריב) אמות כאן הפוך חתן בולים.
מרביה תגרמי (יחזקל כג לד). יחתך: כאן משמע תחתך כנגד בקר תגרמי (ישעיה ל כב).

הזכיר הויה לק שהוא בלק עובדו לק שי שהזכירו בלעם בכל לבריו, לזיותו צריך לו עכשו להיותו לרחי יברל.

היועץ מוליע דבר נשלם, וכן כלק הולישו העתיד, וכן מה יעצת לעמך בקחרית הימים (בימי דוד) כי אילע ט לק כצון כ אינדו בקחרית הימים (בימי דוד) כי אילע ט לק כצון כ אינדו מכמה, רצה ה' אילע בלעם לבלק לת לקבו ישקה יב' לאוקב בקחרית הימים (בימי דוד) כי אילע ט לק כצון כ אינדו מכמה, רצה ה' אילע בלעם לבלק לת לקבו ישקה יב' לאוקב

דעת עליון: מחשבת הל ודרכיו.

5. שתום העין: dagli occhi aperti.
6. וידעת דעת עליון: e conosce la mente dell'Altissimo.
7. לקיצנו וגו': Il veggo, sebbene non appartenente a questi tempi; il mio, benchè non sia vicino: veggo incamminarsi un astro da G., sorgere uno scettro da Isr.

ומחץ פאתי מואב: ed ei sanguinerà entrambe le frontiere di Moab
וקרקר כל בני שת: e sanguinerà ogni figlio di Set.

17. וקרקר כל בני קח : e saccheggiate tutte le genti=
li morse.

קרקר לשון הריסה והפלה כמו מקרקר כלי ; בני שת כמו אשת
שלום (יג׳ ותעש) וכן כי ברית/מלח חיים) וקרקר בני שלום, והיה
לפצר לו שנפל טוענות סופרים ברית מפתורה . למעט כן ירים
ירמיה לשונות לשונות זולתו .

18. והיה קלוס ירשה וגו׳ : e Dumea diverrà conquista,
conquista diverrà sui i suoi nemici : ed Is.
prospererà.

19. וירד וגו׳ : si farà potente uno di Gi. e finirà dalle
città gli avanzi.

ולשלום היה קולמן וירד, ונכון לפי והקצל אחות שבר מהופך.

20. וירא את עמלק : Nabitzzi'na nazione è Amalak, ma
la sua fine sarà alla perdizione.

מן ראשית גוים עמלק, ראשיתם לאבד עתיד לה .

21. הקיני : il Cheneo.
לשון זו : è fermata la sua sede, ed è situato nello
roccia il suo nido.

בני קיני חותן משה .

22. כי אם יהיה לשבר קין : Imp. se dovesse venir esterminato
il Cheneo..... Oh! non quando l'Assiria lo
farà tenere in cattività.

כי אם יהיה לשבר קין : מלמד עלה על נפשו, עד מה לאשור תשבך
מלמד שכבת גוים ג׳ מלכים ג׳ מלכים, והרקנוס מלכים קצר.
לשון אחר : אמרי אם יהיה לשבר קין, צריך גירלה גם ג׳
כי בתוכו הוא יושב, ולאחר זה התנבא גלות ישראל וצוות כנגדו
עד מה, עד מתי לאשור תשבך . והנה אנו רואין מגוף לגנו
ראוי היה הדבור הזה מוסב לעצמם לאחר מוצאי מן הדוגמן,
כי פעמים רבות נהגמל זה בזה להלוך מגוף ג׳ גוף, כמו
כתוב אבד בלעי וכלבוק מי יקימנו מרטין בירוך-
לו מי חיה, כאן לו עיר הומים, והעשם לו שי חיה לאמר ג׳ם
כדבר אבד בלעי וכלבוק מי יקימנו מרטין בירוך.
ג׳ מלכים ובלעי לאחת דיום בינהם, כאן לו חלת... יצוש עלה
נקן כרש אבד, מדרטן בירוך, למעט הזה הוא לות אמר
כי פעמים רבות נהגמל זה בזה להלוך מגוף ג׳ גוף, כמו
לו מי חיה, כאן לו עיר הומים, והעשם לו שי חיה לאמר ג׳ם
הל לאת לאשור בעולם, במיד הוי לאשור אבנא לפי .

23. ואלו מי יחיה משמו ג׳ : Guai a chi vivrà dopo che
fio l'avrà fatto!

24. וציים וגו׳ : E dalle navi verranno dalla parte di
Chittim, e degraderanno l'Assiria, e degrade=
ranno i Transeufratei : anch'esso poi alla per=
dizione.

וקרקר גשרי מפרצים כתים ועקר הקיים
ואלו מפרצים זה על אלכסנדר, ונכון - יוסף פלקוים
ואלו מפרצים כתים ועקר הקיים

25. וילך : Mando : e fornicare con.

ברקה כי תחלה החלו לזנות בלעם, ומזה נמשך שהנשים קרקן לותם
לזמרים, ומן השתתפו ויהיו הן ונתחברו שהחם בעבודת בעל פעור.

כה

26. וידבר יהוה אל משה לאמר : Il Sig. parlò a Mosè
dicendo :

27. קח את כל ראשי העם והוקע אותם : Prendi tutti i capi del popolo
e fa impiccare vivi, in onore dell'Eterno pubbli=
camente, affinchè retrocedano da Lui l'ardente
disegno dell'E.

28. ויאמר משה אל שפטי ישראל הרגו איש אנשיו : Mosè disse ai giudici d'Israele
uccidete ciascheduno quegli uomini
dalla sua giurisdizione, che
si sono attaccati al culto di B. P.

אשכול, וכבר 36 עלי פינתך.
לא נאמר לך לתת כל ליקוי העם, לא לשתף חברון לקח כי
נעצרה המוכם, והכופעים עור לעשות תשפעם, כי
כלום שלמה שהתו השופעים לעון ולהרוג בלי שאי. ופינתך הגון, אין
שבחו אל פינתך שלך יכין מאוים לגרום את נעילם - נרקה

ותוך העדה: di mezzo all'assemblea.
ראח: con' asta.
ויבקע לקחם: andò dietro.
ו הקבה ויבקע אחרים את איש ; nell'interno della tenda, e li trafisse amendue, l'uomo cioè
ו הקבתה: nella sua propria tenda.

ויעצר: quindi si arrestò.
ויעצר: fece retrocedere.
בקנאו קנאתי: vendicando il mio onore.
ולא כליתי: onde io non sterminai.
בקנאתי: per vendicare il mio onore.
לכן אמר הנני: quindi annunziagli che io gli do la mia promessa di pace (benevogliènza).
והיתה לו ולזרעו: questa sarà per lui e per la sua discendenza dopo di lui, una promessa di sacerdozio perpetuo, in premio che mostrò zelo e con ciò provvide pei figli d'Israele.
המכה הכה: ucciso che venne ucciso.
נשיא בית אב לשמעוני: capo d'un casato dei Simeoniti.
זמרי: il quale era uno dei capi di quella tribù.
צרור: trattali ostilmente.
והכותם אותם: e batterli.
כי צוררים הם לכם: perchè essi vi sono nemici, (lo fanno) con le macchinazioni che vi hanno usate nell'affare di P. (e la sua amora) per l'affare di Cozbi.

ויעבר - אותם: ne parlarono ad essi.
צוה: avea comandato.
רוח רעה: uno spirito datore.
קריני העדה: uomini che sollevano invettive si al consiglio, i quali contrastarono.
ותפתח הארץ ו: e la terra si aprì e inghiottì essa e tutti i suoi, simultaneamente alla morte dei sollevati, quando cioè il fuoco ... che terminò come d'esempio

ולמה נכתב לקבות, במספר שמות, לפי מספר הזכרים שבכל משפחה ומשפחה? לפי שהיה משה אומר, יתן לו הקב"ה נחלה, לפי רוב אנשיו. ולפיכך הוסיף הכתוב לכל אחד ואחד את שמו, לומר לו, כפי שמך כן יהיה גורלך.

53. לאלה: תחלק מז ואלו: a questi verrà divisa la terra in possessione secondo il numero dei nomi che la compongono. Al numeroso aggiugnerai possessione maggiore, dal poco numeroso possessione minore: a ciascheduno assegnerai secondo il numero dei suoi componenti, di assegnare la possessione.

55. לשמות משמות מז: però secondo i nomi dei congiunti di la loro paterne tribù riceveranno la possessione.

56. תחלק נחלתו: si assegnerà ad ogni casato la sua possessione, sia esso più o meno numeroso.

57. למשפחתם: alle loro famiglie.

59. אשר ילדה לקוהת לעוי: la quale era nata a Levi.

62. לא נתן להם נחלה: non fu assegnata loro la possessione.

63. אלה פקודי וגו': questi sono i risultati della numerazione che Mosè ecc. fecero dei f. d'Israel.

64. ובאלה לא היה איש מפקודי משה ואהרן הכהנים אשר פקדו את בני ישראל במדבר סיני: ed in questi non entrò persona appartenente alla numerazione fatta da Mosè ed il s. A. avevano fatta ecc.

כ"ז

1. ותקרבנה: si avvicinarono.
2. ותעמדנה לפני: si presentarono.
3. בתוך העדה הנועדים: tra quelli che si sollevarono.
   בעדת קרח: cioè fra il partito di C.
   כי בחטאו וגו': כוונת הכתוב היתה לומר שלא היו נמנים עם קרח אשר התחברו עליו ואשתו, ולפיכך הזכירו שלא היה בעדתו קרח, שלא היה בקושיה עליה אלא בחטאו שחטא הוא ובניו יחד, וקרח היה לפשר לעצמו בשביל קושיה שקושיה היה לפשר אחת הוא ובניו יחד, וקרח היה בקושיה עליה ולפיכך הזכירו שלא היה בעדתו קרח, שלא היה בקושיה עליה ואשתו, ולפיכך הזכירו שלא היה בעדתו קרח, שלא היה בקושיה עליה
5. כן: veramente.
   והעבירם: trasportarle
8. ונתתה קומתה עליו: e gliela imporrai.
   ונתתה מהודך עליו: dicesse avete contravvenuto alla mia volontà.
   להקדיש: imporre
   שמו: nominai
   ויקח: che li precedeva nell'uscire.
   ויקח יהושע: che li faceva uscire e rientrare
   ויעמד לפני: e lo nominerai.
   ויצוהו: e lo nominerai.
   ויצוהו: e lo nominerai.
   ויצוהו

וכוך לנגד עלי יהוה לג, צוה אופנים על עמי ג"ב ג' ולן. לעמות
לתת נוד ג"ב ו' כן. לקוד יהוה השרף הזן יב"ב, היב"ב, משה צוין
קרוב למערבה.

תבדהו כלי ג"ב"ב"ה. ב' כבדהו בעם. קבל בתחנות הרוחניות לי
לפשר נומר ונתת, כי הל לעזן הזן העתק, בבתוב ולצלתי עין הזן"ל
קאר עליך ושמתי עליהם:

ובע לן ז"ל שאף יבל לתת ה' בעבור יהודה כמו היום התלוי לעקוד
... לן באלהים (בראשית כב טו).

כח

2. Ordina ai figli d'Israele e di' loro: Guardate di offrirmi a suo sacrificio come mio cibo, l'alimento cioè dei miei fuochi, da presentarmisi in odore propiziatorio, offerverete d'offrirmelo al tempo prescritto.

3. E direte loro: Questo è il sagrificio da arderti.

אנים ליום עולה תמיד: due agni ogni giorno, per olocausto quotidiano.

5. בתית: espresso collo pesto.

6. העשוה: come fu già fatto.

7. ונסכו: la libazione poi sarà:

בקדש וגו': da versarsi nel luogo sacro, cioè libazione di vino puro.

10. עולת שבת בשבתו: tale sarà l'olocausto d'ogni sabato

oltre — על: oltre.

יא. ובראשי חדשיכם: בראשתם תושלתם לתושלתכם, כי גם קרוס תלת הן
תושים לעבוה, קבל קין הכוכב, שהן חודשים בעשת
הפורנו, וקין בקיל תוה שבתוך לקבר נפתרת גם ביום המשבה
(בראשית כ"ג) שבקש מלא לין היה לקצלם יום משבה, כי פירוש ב
המקורא הזוה. וכן בשבועותיכם (לעיל ט"ו) לין עניו זהן
חוגים חג שבועות קרוס תלת, קבל שהן תושם ל' שבועות, ימין
מצפים אתי יהיו הקציר לן מלבני דהלק בשבועות שבבר צוית
לתכם לעונת.

15. פקח לה: si farà il sagrificio espiatorio a —

18. ביום הראשון מקרא קדש: il primo giorno sarà celebrato santamente.

20. לבד לעולת הבקר: appartenente all'olocausto giornaliero.

24. כלה תעשו ליום ל' ימים לחם: similmente farete ogni giorno per sette giorni, qual cibo.

26. וביום הבכורים וגו': il giorno delle primizie quando cioè consacrerete un'oblazione di farro a — al termine della consueta settimana, sarà —

31. תמימים יהיו לכם ונסכיהם: immacolati li provvederete, unitamente alle loro libazioni.

כב

1. יום תרועה: giorno della pubblicazione
   la trombetta.

ג. בעל פה כתב כי גם ומתחם אל ובחדש השביעי הוא בפתגם
   בשבעה בחודש, ובתוך כי מצאתי מצאתי כל ומתחם
   שבפרשה בחודש, ולולי כן נמצא, כאן ונשכח כן ר' ביעיית הגיון.

17. מלבד מעלת הכפרים: oltre al sagr. d'espiazione per l'astinenza

   המצפע הקבוע כל כך לכל פרי לכל לילה ולכל כבש.
   לון בחפרים נמצפע: לפי מספר הפרים הילים והכבשים וכפי
   שבפרשה בחודש, ולולי כן נמצא, כאן ונשכח כן ר' ביעיית הגיון.

35. עצרת: religiosa unione.
   קבצו גוים קיקו עצרה; יוא יד, קבצו עצרה לבעל מלכים ג' כ, עצרת בוגדים יהויה בג לן.

37. במספרם: nello stabilito numero.

ל

2. נקבי המעות לבני: dei figli

   שפט אינו יפלו המעות נפילים על ארץ הנדך מצה להודיעם אלים
   לה הוא רשאי ולא לקיימו, לכל קום היום עצמו אשר מתרצע
   ובין בזוג לת פי הנשלים, הדבות בזום להתיר ע"פ ראות עיניהם
   כי בני הבית תחת בחוב, ובעלהב תחת הנשלים.

3. נדר ונד: Ilvo che faccia un voto all'E. o un giuramento obbligandosi a qualche astinenza;
   נדרו נדר: להקריב לזה קרבן; לו בחנע שבועה לאסור לאסר
   על נפשו, הוא פתנע עצמו נפש, כגון להתענות (דתו) ובן בתנדב
   ובין בחולין (ב"ק) מנדר להתענות ובין בחולין ובין בחולין
   כאלו אסרו עצמו מוצל.

   נדר קבלת החיוב לעשות ובאסר אלא לעשות: השבע: אקור
   non deve profanare — quanto ha promesso colla
   sua bocca deve eseguire.

5. ולאסרה אסר אסרה על נפשה: e l'astinenza ch'ella si è obbligata.
   והחדיש לה: e non le die parola.
   וקמו: resteran valide.

6. ולקח-אותה: se poi li oppone.

7. ולקח היה תהיה עליה: se ella poi passa a marito avendo
   עליה עליה d'ei voti, o degli impegni da lei promessi
   con leggerezza obbligandosi ecc.

8. ואישה כי תדבר בנדרה או אסר אסר על נפשה ושמע אישה אליה ולא הניד לה והקים נדריה או אסר אסר על נפשה: e suo marito li sentì
   quando che lo e non le facendo parola.

9. וכפר: egli rendera nulli.

10. ונדר אלמנה: in quanto poi ai voti.

11. וכל נדר שבועת: ogni voto

12. אסר: obbligazione ad astinenza.

13. יסרנו: entro 24 ore.

   ואם הפר יפר אתם אחרי שמעו ונשא את עונה: dopo averli già uditi; egli porta
   su di se la pena della di lei contravvenzione.

17. בתולתה בית: la giovanetta ad suo

לא

2. נקם נקמת-ישראל: Fate che l'israelita si vendichi

3. התגוששו: Fate che l'esercito vada ecc. alcuni per andare alla

ויאמר משה אל העם לאמר חלצו מאתכם אנשים לצבא ויהיו על מדינים לתת נקמת יהוה במדין׃

Moisè disse al popolo: Armatevi alcuni di voi per la guerra, e vadano contro Madian per fare la vendetta di Jahvè su Madian.

Mosè disse al popolo: Armatevi alcuni di voi per la guerra, e vadano contro Madian per fare la vendetta di Jahvè su Madian.

אלפים למטה אלפים למטה לכל מטות ישראל תשלחו לצבא׃

Mille per tribù, mille per tribù, per tutte le tribù d'Israele, mandate alla guerra.

Mille per tribù, mille per tribù, per tutte le tribù d'Israele, mandate alla guerra.

ויתנו מאלפי ישראל אלף למטה שנים עשר אלף חלוצי צבא׃

Furono dunque scelti dai migliaia d'Israele mille per tribù, dodicimila armati per la guerra.

Furono dunque scelti dai migliaia d'Israele mille per tribù, dodicimila armati per la guerra.

וישלח משה אתם אלף למטה לצבא אתם ואת פינחס בן אלעזר הכהן לצבא ואת כלי הקדש וחצוצרות התרועה בידו׃

Moisè mandò alla guerra mille per tribù, insieme con Pinchas figlio del sacerdote Eleazaro, che portava gli oggetti sacri e le trombe da suonare.

Mosè mandò alla guerra mille per tribù, insieme con Pinchas figlio del sacerdote Eleazaro, che portava gli oggetti sacri e le trombe da suonare.

ויצבאו על מדין כאשר צוה יהוה את משה ויהרגו כל זכר׃

Vennero a battaglia contro Madian, come Jahvè aveva ordinato a Mosè, e uccisero ogni maschio.

Vennero a battaglia contro Madian, come Jahvè aveva ordinato a Mosè, e uccisero ogni maschio.

ואת מלכי מדין הרגו על חלליהם את אוי ואת רקם ואת צור ואת חור ואת רבע חמשת מלכי מדין ואת בלעם בן בעור הרגו בחרב׃

Uccisero anche i re di Madian, oltre gli altri uccisi: Evi, Recem, Sur, Cur e Reba, i cinque re di Madian; uccisero anche Balaam figlio di Beor con la spada.

Uccisero anche i re di Madian, oltre gli altri uccisi: Evi, Recem, Sur, Cur e Reba, i cinque re di Madian; uccisero anche Balaam figlio di Beor con la spada.

ויקחו בני ישראל את נשי מדין ואת טפם ואת כל בהמתם ואת כל מקנהם ואת כל חילם בזזו׃

I figli d'Israele presero come bottino le donne di Madian e i loro piccoli, e saccheggiarono tutto il loro bestiame, tutte le loro greggi e tutte le loro ricchezze.

I figli d'Israele presero come bottino le donne di Madian e i loro piccoli, e saccheggiarono tutto il loro bestiame, tutte le loro greggi e tutte le loro ricchezze.

ואת כל עריהם במושבתם ואת כל טירותם שרפו באש׃

Diedero alle fiamme tutte le città dove abitavano e tutti i loro accampamenti.

Diedero alle fiamme tutte le città dove abitavano e tutti i loro accampamenti.

ויקחו את כל השלל ואת כל המלקוח באדם ובבהמה׃

Presero tutto il bottino e quanto avevano predato, uomini e bestiame;

Presero tutto il bottino e quanto avevano predato, uomini e bestiame;

ויבאו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל עדת בני ישראל את השבי ואת הטרף ואת השלל אל המחנה אל ערבת מואב אשר על ירדן יריחו׃

condussero i prigionieri, la preda e il bottino a Mosè, al sacerdote Eleazaro e alla comunità dei figli d'Israele, all'accampamento nelle steppe di Moab, presso il Giordano di fronte a Gerico.

condussero i prigionieri, la preda e il bottino a Mosè, al sacerdote Eleazaro e alla comunità dei figli d'Israele, all'accampamento nelle steppe di Moab, presso il Giordano di fronte a Gerico.

וישלח משה ואלעזר הכהן וכל נשיאי העדה אל מחוץ למחנה׃

Mosè, il sacerdote Eleazaro e tutti i capi della comunità uscirono a incontrarli fuori dell'accampamento.

Mosè, il sacerdote Eleazaro e tutti i capi della comunità uscirono a incontrarli fuori dell'accampamento.

ויקצף משה על פקודי החיל שרי האלפים ושרי המאות הבאים מצבא המלחמה׃

Ma Mosè si adirò contro i comandanti dell'esercito, i capi delle migliaia e i capi delle centinaia, che tornavano dalla spedizione militare.

Mosè si adirò contro i comandanti dell'esercito, i capi delle migliaia e i capi delle centinaia, che tornavano dalla spedizione militare.

ויאמר אלהם משה החייתם כל נקבה׃

Mosè disse loro: Avete dunque lasciato vivere ogni femmina?

Mosè disse loro: Avete dunque lasciato vivere ogni femmina?

הן הנה היו לבני ישראל בדבר בלעם לסור מעל יהוה על דבר פעור ותהי המגפה בעדת יהוה׃

Proprio esse, dietro il consiglio di Balaam, hanno indotto i figli d'Israele a ribellarsi contro Jahvè nell'affare di Peor, sicché scoppiò la piaga in mezzo alla comunità di Jahvè.

Proprio esse, dietro il consiglio di Balaam, hanno indotto i figli d'Israele a ribellarsi contro Jahvè nell'affare di Peor, sicché scoppiò la piaga in mezzo alla comunità di Jahvè.

ועתה הרגו כל זכר בטף וכל אשה יודעת איש למשכב זכר הרגו׃

Ora uccidete ogni maschio tra i piccoli e uccidete ogni donna che ha conosciuto uomo giacendo con maschio;

Ora uccidete ogni maschio tra i piccoli e uccidete ogni donna che ha conosciuto uomo giacendo con maschio;

וכל הנשים הטף בבנות אשר לא ידעו משכב זכר חיו לכם׃

ma tutte le donne tra i piccoli che non hanno conosciuto uomo giacendo con maschio, lasciatele vivere per voi.

ma tutte le donne tra i piccoli che non hanno conosciuto uomo giacendo con maschio, lasciatele vivere per voi.

ואתם חנו מחוץ למחנה שבעת ימים כל הרג נפש וכל נגע בחלל תתחטאו ביום השלישי וביום השביעי אתם ושביכם׃

Voi poi rimanete fuori dell'accampamento sette giorni; chiunque avrà ucciso qualcuno o avrà toccato un cadavere, si purificherà il terzo giorno e il settimo giorno, voi e i vostri prigionieri.

Voi poi rimanete fuori dell'accampamento sette giorni; chiunque avrà ucciso qualcuno o avrà toccato un cadavere, si purificherà il terzo giorno e il settimo giorno, voi e i vostri prigionieri.

וכל בגד וכל כלי עור וכל מעשה עזים וכל כלי עץ תתחטאו׃

Purificherete anche ogni veste, ogni oggetto di pelle, ogni lavoro di pelo di capra e ogni oggetto di legno.

Purificherete anche ogni veste, ogni oggetto di pelle, ogni lavoro di pelo di capra e ogni oggetto di legno.

ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת חקת התורה אשר צוה יהוה את משה׃

Il sacerdote Eleazaro disse ai soldati che erano andati alla guerra: Questa è la prescrizione della legge che Jahvè ha data a Mosè.

Il sacerdote Eleazaro disse ai soldati che erano andati alla guerra: Questa è la prescrizione della legge che Jahvè ha data a Mosè.

אך את הזהב ואת הכסף את הנחשת את הברזל את הבדיל ואת העפרת׃

Soltanto l'oro, l'argento, il rame, il ferro, lo stagno e il piombo,

Soltanto l'oro, l'argento, il rame, il ferro, lo stagno e il piombo,

כל דבר אשר יבוא באש תעבירו באש וטהר אך במי נדה יתחטא וכל אשר לא יבוא באש תעבירו במים׃

ogni oggetto che può resistere al fuoco, lo farete passare per il fuoco e sarà purificato; ma dovrà anche essere purificato con l'acqua lustrale; e ogni oggetto che non può resistere al fuoco, lo farete passare per l'acqua.

ogni oggetto che può resistere al fuoco, lo farete passare per il fuoco e sarà purificato; ma dovrà anche essere purificato con l'acqua lustrale; e ogni oggetto che non può resistere al fuoco, lo farete passare per l'acqua.

וכבסתם בגדיכם ביום השביעי וטהרתם ואחר תבואו אל המחנה׃

Laverete le vostre vesti il settimo giorno e sarete puri; dopo potrete entrare nell'accampamento.

Laverete le vostre vesti il settimo giorno e sarete puri; dopo potrete entrare nell'accampamento.

וידבר יהוה אל משה לאמר׃

Jahvè disse a Mosè:

Jahvè disse a Mosè:

שא את ראש מלקוח בשבי באדם ובבהמה אתה ואלעזר הכהן ונשיאי אבות העדה׃

Fa' il censimento del bottino preso, uomini e bestiame, tu e il sacerdote Eleazaro e i capi delle famiglie della comunità.

Fa' il censimento del bottino preso, uomini e bestiame, tu e il sacerdote Eleazaro e i capi delle famiglie della comunità.

וחצית את המלקוח בין יושבי המלחמה היוצאים לצבא ובין כל העדה׃

Dividerai il bottino in due parti tra i soldati che sono andati alla guerra e tutta la comunità.

Dividerai il bottino in due parti tra i soldati che sono andati alla guerra e tutta la comunità.

והרמת מס ליהוה מאנשי המלחמה היוצאים לצבא אחד נפש מחמשת הרקות ומהבקר ומהחמרים ומהצאן׃

Prelevarai per Jahvè un tributo sulla parte degli uomini che sono andati alla guerra: un essere vivente ogni cinquecento, tra le persone, i bovini, gli asini e le pecore.

Prelevarai per Jahvè un tributo sulla parte degli uomini che sono andati alla guerra: un essere vivente ogni cinquecento, tra le persone, i bovini, gli asini e le pecore.

מאחד המחצתם תקח ונתת לאלעזר הכהן תרומת יהוה׃

Prenderai la metà di ogni cosa e la darai al sacerdote Eleazaro come offerta a Jahvè.

Prenderai la metà di ogni cosa e la darai al sacerdote Eleazaro come offerta a Jahvè.

ומחצית בני ישראל תקח אחד אחז מן החמשים מן האדם מן הבקר מן החמרים ומן הצאן מכל הבהמה ונתת אתם ללוים שמרי משמרת משכן יהוה׃

Dalla metà dei figli d'Israele prenderai un essere vivente ogni cinquanta, tra le persone, i bovini, gli asini, le pecore e ogni altro animale, e li darai ai Leviti che fanno la guardia al tabernacolo di Jahvè.

Dalla metà dei figli d'Israele prenderai un essere vivente ogni cinquanta, tra le persone, i bovini, gli asini, le pecore e ogni altro animale, e li darai ai Leviti che fanno la guardia al tabernacolo di Jahvè.

ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה׃

Mosè e il sacerdote Eleazaro fecero come Jahvè aveva ordinato a Mosè.

Mosè e il sacerdote Eleazaro fecero come Jahvè aveva ordinato a Mosè.

והיה המחצית לחלקך מספר הנפשות האנשים ומספר הבקר׃

La parte che toccò in sorte, la metà, fu il numero delle persone, degli uomini e del bestiame grosso:

La parte che toccò in sorte, la metà, fu il numero delle persone, degli uomini e del bestiame grosso:

שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות׃

seicentotremilacinquecento.

seicentotremilacinquecento.

ומספר החמרים׃

Il numero degli asini:

Il numero degli asini:

שלשים אלף וחמשת אלפים׃

trentamilacinquecento.

trentamilacinquecento.

ומספר הצאן׃

Il numero delle pecore:

Il numero delle pecore:

שלשים אלף וחמשת אלפים׃

trentamilacinquecento.

trentamilacinquecento.

ומספר הבקר׃

Il numero del bestiame grosso:

Il numero del bestiame grosso:

ששה ושלשים אלף׃

trentaseimila.

trentaseimila.

ומספר הנפשות מן הנשים אשר לא ידעו משכב זכר כל נפש שתים ושלשים׃

Il numero delle persone, delle donne che non avevano conosciuto uomo giacendo con maschio, fu di trentadue persone.

Il numero delle persone, delle donne che non avevano conosciuto uomo giacendo con maschio, fu di trentadue persone.

ויהי המחצית החלק היוצאים בצבא מספר הצאן שלש מאות אלף ושבעת אלפים וחמש מאות׃

La parte che toccò in sorte, la metà di quelli che erano andati alla guerra, fu il numero delle pecore: trecentosettemilacinquecento.

La parte che toccò in sorte, la metà di quelli che erano andati alla guerra, fu il numero delle pecore: trecentosettemilacinquecento.

ויהי המכס ליהוה מן הצאן שש מאות וחמשה ושבעים׃

Il tributo per Jahvè fu di seicentosettantacinque pecore.

Il tributo per Jahvè fu di seicentosettantacinque pecore.

ויהי המחצית לבני ישראל אשר חצה משה מן האנשים הצבאים׃

La parte che toccò in sorte ai figli d'Israele, la metà che Mosè aveva separata da quella degli uomini che erano andati alla guerra,

La parte che toccò in sorte ai figli d'Israele, la metà che Mosè aveva separata da quella degli uomini che erano andati alla guerra,

ויהי מחצית העדה משלשת אלפים ומאתים׃

la metà della comunità fu di trentaseimila

la metà della comunità fu di trentaseimila

ומספר הבקר׃

Il numero del bestiame grosso:

Il numero del bestiame grosso:

שלשים אלף׃

trentamila.

trentamila.

ומספר החמרים׃

Il numero degli asini:

Il numero degli asini:

שלשים אלף וחמש מאות׃

trentamilacinquecento.

trentamilacinquecento.

ומספר הצאן׃

Il numero delle pecore:

Il numero delle pecore:

שלשים אלף וחמשת אלפים׃

trentamilacinquecento.

trentamilacinquecento.

ומספר הנפשות מן הנשים אשר לא ידעו משכב זכר כל נפש שתים ושלשים׃

Il numero delle persone, delle donne che non avevano conosciuto uomo giacendo con maschio, fu di trentadue persone.

Il numero delle persone, delle donne che non avevano conosciuto uomo giacendo con maschio, fu di trentadue persone.

ויתן משה את המכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה׃

Mosè diede il tributo, offerta a Jahvè, al sacerdote Eleazaro, come Jahvè aveva ordinato a Mosè.

Mosè diede il tributo, offerta a Jahvè, al sacerdote Eleazaro, come Jahvè aveva ordinato a Mosè.

ומבני ישראל אשר חצה משה מן האנשים הצבאים׃

Dalla parte dei figli d'Israele che Mosè aveva separata da quella degli uomini che erano andati alla guerra,

Dalla parte dei figli d'Israele che Mosè aveva separata da quella degli uomini che erano andati alla guerra,

ומחצית העדה משלשת אלפים ומאתים׃

la metà della comunità fu di trentaseimila

la metà della comunità fu di trentaseimila

ויחצה משה מן האנשים ויתן אתם אל הלוים שמרי משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה את משה׃

Mosè separò la metà degli uomini da quella dei figli d'Israele e la diede ai Leviti che fanno la guardia al tabernacolo di Jahvè, come Jahvè aveva ordinato a Mosè.

Mosè separò la metà degli uomini da quella dei figli d'Israele e la diede ai Leviti che fanno la guardia al tabernacolo di Jahvè, come Jahvè aveva ordinato a Mosè.

ויקרבו אל המחנה הפקדים אשר על אלפי הצבא שרי האלפים ושרי המאות׃

Poi si avvicinarono all'accampamento i comandanti dell'esercito, i capi delle migliaia e i capi delle centinaia.

Poi si avvicinarono all'accampamento i comandanti dell'esercito, i capi delle migliaia e i capi delle centinaia.

ויאמרו אל משה עבדיך נשאו את ראש אנשי המלחמה אשר בידנו ולא נפקד ממנו איש׃

Dissero a Mosè: I tuoi servi hanno fatto il censimento dei soldati che erano sotto i nostri ordini, e non ne manca neppure uno.

Dissero a Mosè: I tuoi servi hanno fatto il censimento dei soldati che erano sotto i nostri ordini, e non ne manca neppure uno.

ונקרב את קרבן יהוה איש אשר מצא כלי זהב אצעדה וצמיד טבעת עגיל וכומז לכפר על נפשתינו לפני יהוה׃

Abbiamo dunque portato come offerta a Jahvè gli oggetti d'oro che ognuno di noi ha trovato, braccialetti, anelli, orecchini, collane, per fare espiazione per le nostre persone davanti a Jahvè.

Abbiamo dunque portato come offerta a Jahvè gli oggetti d'oro che ognuno di noi ha trovato, braccialetti, anelli, orecchini, collane, per fare espiazione per le nostre persone davanti a Jahvè.

ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאתם כל כלי מעשה׃

Mosè e il sacerdote Eleazaro presero da loro l'oro, tutti gli oggetti lavorati.

Mosè e il sacerdote Eleazaro presero da loro l'oro, tutti gli oggetti lavorati.

ויהי כל זהב התרומה אשר הרימו ליהוה שש עשרה אלף ושבע מאות וחמשים שקל משרי האלפים ומשרי המאות׃

Tutto l'oro dell'offerta che presentarono a Jahvè, dai capi delle migliaia e dai capi delle centinaia, pesò sedicimilasettecentocinquanta sicli.

Tutto l'oro dell'offerta che presentarono a Jahvè, dai capi delle migliaia e dai capi delle centinaia, pesò sedicimilasettecentocinquanta sicli.

אנשי הצבא בזזו איש לו׃

Ogni soldato aveva fatto bottino per conto suo.

Ogni soldato aveva fatto bottino per conto suo.

ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאת שרי האלפים והמאות ויבאו אתו אל אהל מועד זכרון לבני ישראל לפני יהוה׃

Mosè e il sacerdote Eleazaro presero l'oro dai capi delle migliaia e delle centinaia e lo portarono nella tenda del convegno, come memoriale per i figli d'Israele davanti a Jahvè.

Mosè e il sacerdote Eleazaro presero l'oro dai capi delle migliaia e delle centinaia e lo portarono nella tenda del convegno, come memoriale per i figli d'Israele davanti a Jahvè.

26. ונשא את ראש: Leva la somma del bottino e dei
prigioni, degli uomini cioè e dei bestiami ecc.

27. וחצית וגו׳: Dividerai il bottino tra quelli che hanno
sostenuto la battaglia, che sono cioè usciti alla spedizione.

28. והרמות תרים לה׳ נפש אחת: Leverai poi una tributo all'E. dalla porzione.

29. אחד נפש מחמש מאות: uno individuo da ogni 500.

30. אחד לחמשים: uno individuo presso a poco da ogni 50.

31. ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר צוה ה׳ את משה: Mosè ed Eleazaro fecero come
Dio aveva ordinato a Mosè.

32. והי המלקוח וגו׳: la gente da — — avanzata cioè —

33. ושור אחד: 72 buoi

34. וששים אלף אתנות: 61 asini

35. ונפש אדם: individui dell'umana specie.

36. והי המחצה חלק: 36 la metà, la porzione, cioè che
toccò a —

37. ותהי המכס: la quale metà spettante alla
comunità consisteva in 675 bestiame minuto.

38. ובקר שלשים ושש: 72 buoi

39. וחמרים שלשים אלף וחמש מאות: 61 asini

40. ונפש אדם שש עשרה אלף: individui dell'umana specie

41. ויתן משה את מכס תרומת ה׳ לאלעזר הכהן כאשר צוה ה׳ את משה: Mosè diede
la tributo spettante all'E. ad Eleazaro sacerdote come
Dio aveva ordinato a Mosè.

42. ומבני ישראל אשר חצה משה מן האנשים הצבאים: Dalla metà spettante ai fig. d'Isr. la quale
la metà aveva presa dagli uomini combattenti.

43. והי מחצת העדה מן הצאן: la quale metà spettante alla
comunità consisteva in 337 bestiame minuto.

44. ושור אחד: 36 buoi

45. וחמרים שלשים אלף: 30 asini

46. ונפש אדם: individui dell'umana specie.

47. ויקח משה מן מחצת בני ישראל את האחד אחד מן החמשים באדם ובבהמה
ויתן אתם ללוים שמרים את משמרת משכן ה׳ כאשר צוה ה׳ את משה: Mosè prese dalla metà
dei fig. d'Isr. uno individuo da ogni 50 tra gli uomini e
tra le bestie e li diede ai Leviti custodi del Tabernacolo
dell'E. come l'E. aveva ordinato a Mosè.

48. ויקרבו אל משה הפקודים אשר על אלפי הצבא שרי האלפים ושרי המאות: I comandanti delle mi-
gliaja dell'esercito, i capi cioè.

49. ויאמרו אל משה נשאו עבדיך את סכום אנשי המלחמה אשר בידנו ולא נפקד
ממנו איש: Dissero a Mosè: i tuoi servi hanno fatto la
rassegna degli uomini che sono usciti dall'Egitto dell'es-
ercito che — non debbono —

50. ונקריב את קרבן ה׳ איש אשר מצא כלי זהב אצעדה וצמיד טבעת עגיל וכומז
לכפר על נפשתינו לפני ה׳: Presentiamo quindi un'offer-
ta all'E. ciascheduno quegli arredi d'oro che ha
trovati, armille cioè, maniglie, anella, orecchini e grazie
per espiare le nostre anime davanti all'E.

51. ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאתם כל כלי מעשה: Mosè ed Eleazaro presero da
loro l'oro, tutti gli arredi d'ogni sorta.

52. ויהי כל זהב התרומה אשר הרימו לה׳ שש עשר אלף ושבע מאות וחמשים
שקל משרי האלף ומשרי המאות: Tutto l'oro della tributo che
offrirono all'E. fu di 16750 sicli.

53. אנשי הצבא בזזו איש לו: Gli uomini dell'esercito avevano saccheggiato
ciascuno per sè.

54. ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאת שרי האלפים והמאות ויבאו אתו
אהל מועד זכרון לבני ישראל לפני ה׳: Mosè ed Eleazaro presero l'oro
dai comandanti delle migliaja e delle centinaja e lo
portarono alla Tenda del convegno per memoria dei fig.
d'Isr. davanti all'E.

לב

1. ולבני ראובן מקנה רב מאד: Ora i figli — avevano grandissima quantità d'armenti
nuovi e veduto il paese — e trovatone il suolo
adattato per armenti.

4. הכה ה׳ לפני עדת ישראל: Questo paese che l'E. diede vinto.

5. יתן לנו: vengaci accordato.

6. לאחיכם: Vengano i vostri fratelli.

7. למה תניאון את לב: volete distornare l'animo.

9. נחל אשכול: perchè non andassero.

11. אם יראו: Quegli uomini che sono usciti dall'Egitto dall'età — non debbono —

...o fedelm...

...i vostri padri,

...a ad accrescere

...'l. —

...udori dalla sua obbedien...

...de a lasciarlo — e voi

...sto a questo proposito.

...e dei bestiami.

...o per maggior garanzia

...finchè non n'siano sparsita — cioè

...orrisione.

...remo con essi.

...endovi pervenuta.

...ognuno di 'e tra voi un istato d'armati passerà.

...a' sottomesso.

...: e sarete esenti di colpa verso —

...approvazione dell'E.

...: e pensate alla pena del vostro peccato, la

...quale saprà soprapraggiungervi.

...: ed eseguite ciò che colla vostra

...bocca avete promesso.

...: ognuno cioè che è un istato d'armarsi per l'esercito.

...: relativamente ad essi

...: si stabilirono tra voi.

תקנו מהם לכת כל יוצאי הצבא ועשה נפלאות ותתנו לה לחוצה
הילוה לה בכח לכת עמהם ויכבשו את הכנענים, כי לא ישרה ונעמוד להורגם לכת הכנענים, ולכן
לא פלגו ג'כבשה הם, כי לא ישרה ונעמוד להורגם לכת הכנענים, ולכן
עין יבוקן בני יקוקן ואל יתמו היה לתם לכבוש לת ילכן ולתת להם תלבם.

...: e se non resterà il passaggio della nostra porzione.

...: accordo loro — cioè ai figli di —

...: il paese situato nella sua città coi villaggi

...confini, le città di quel paese in tutto la sua estensione.

...: ristaurarono

...ע' תבנה — formandone città forti, e chiuse da bestiami.

...: di cui nomi erano stati cangiati.

...: e chiamarono cogli antichi nomi le

...città — che ristaurarono (ירוקן).

...: città.

...: le sue dipendenze.

לג

...: i viaggi di —

...: luogo che cessarono

...: accampamento

...: i luoghi dove arrivarono nei loro viaggi. ויסעו מרפדים ויחנו במדבר סיני ויסעו ממדבר סיני ויחנו בקברות התאוה ויסעו מקברות התאוה ויחנו בחצרות ויסעו מחצרות ויחנו ברתמה ויסעו מרתמה ויחנו ברמון פרץ ויסעו מרמון פרץ ויחנו בלבנה ויסעו מלבנה ויחנו בריסה ויסעו מריסה ויחנו בקהלתה ויסעו מקהלתה ויחנו בהר שפר ויסעו מהר שפר ויחנו בחרדה ויסעו מחרדה ויחנו במקהלות ויסעו ממקהלות ויחנו בתחת ויסעו מתחת ויחנו בתרח ויסעו מתרח ויחנו במתקה ויסעו ממתקה ויחנו בחשמונה ויסעו מחשמונה ויחנו במסרות ויסעו ממסרות ויחנו בבני יעקן ויסעו מבני יעקן ויחנו בחר הגדגד ויסעו מחר הגדגד ויחנו ביטבתה ויסעו מיטבתה ויחנו בעברונה ויסעו מעברונה ויחנו בעציון גבר ויסעו מעציון גבר ויחנו במדבר צן הוא קדש ויסעו מקדש ויחנו בהר ההר בקצה ארץ אדום ויעל אהרן הכהן אל הר ההר על פי יקוק וימת שם בשנת הארבעים לצאת בני ישראל מארץ מצרים בחדש החמישי באחד לחדש ואהרן בן שלש ועשרים ומאת שנה במתו בהר ההר ויסע מהר ההר ויחן בצלמנה ויסעו מצלמנה ויחנו בפונן ויסעו מפונן ויחנו באבת ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים בגבול מואב ויסעו מעיים ויחנו בדיבן גד ויסעו מדיבן גד ויחנו בעלמן דבלתימה ויסעו מעלמן דבלתימה ויחנו בהרי העברים לפני נבו ויסעו מהרי עברים ויחנו בערבות מואב על ירדן יריחו ויחנו על הירדן מבית הישמות עד אבל השטים בערבות מואב

3. ב״ל רחב: amicosamente.
4. ומאשר מקברים: nel mentre che —
את אשר הכו: quelli che l'E. aveva fatti morire tra essi cioè tutti i primogeniti; ed anche i loro dei l'E. aveva punito.
40. ויאזן – ויאזן: la venuta dei —
42. מאכותם: le loro piche figurate.
צלמי מסכתם: imagini di metallo.
במותם: le loro consecrate alture.
53. והורשתם: conquisterete.
לרשת אותה: per possederlo.
54. והתנחלתם: vi spartirete
לאשר יתרבו לכם תרבו נחלתו: alle più numerose darete maggior porzione —
ואשר יפול לו שם יהיה: ognuno possederà quella parte che egli avrà
ויפל הגורל ויו״ו: verrà determinata dalla sorte: secondo le vostre patrie vi spartirete
55. והיה אשר תותירו ויו״ו: allora quelli che ne lascerete rimanere vi sarà
per punizione agli occhi e di sferze ai fianchi; vi saranno cioè nemici:
56. והיה כאשר דמיתי ויו״ו: Allora, come ragionavo di trattar quelli, tratterò voi

לד

2. כי אתה בא אל ארץ כנען: che vi appartenerà da dividere.
3. והיה לכם פאת נגב: il vostro lato meridionale sarà:
על יד אדום: adjacente all'Idumea.
והיה לכם ויו״ו: e sarà il vostro confine meridionale all'estremità
del lago Asphaltide dalla parte sua orientale.
4. ונסב לכם מאתה: indi il vostro confine volgerà al mezzogiorno verso
מעלה עקרבים: indi passerà verso Sin, indi andrà a riuscire al mezzodì di Cad. e —
5. ונסב הגבול ויו״ו: indi volgerà il confine da Azmon verso il fiume
dell'Egitto (il Nilo) e andrà a riuscire al mare.
6. וגבול ים ויו״ו: in quanto poi al confine occidentale, avrete il
mar mediterraneo per confine.
7. תתקו לכם לגבול צפון: traverete una linea al monte Hor.
תתקו לכם לבוא חמת: traverete una linea.
וויתקו תם: terminerete una linea.
8. ומחה ויו״ו: e toccherà allato al lago di Chinnereth dalla parte orientale.
9. וירד הגבול: scenderà il confine
וחוצריה תם: e toccherà allato al lago di Chinnereth dalla parte orientale.
11. וירד הגבול מן השפמה: scenderà il confine da Sefam verso
עין: Ain.
ומחה ויו״ו: e toccherà allato al lago di Chinnereth dalla parte orientale.
12. והיה הירדן: e il Giordano (fiume) [illegible]
וחוצריה תם: e toccherà allato al lago di Chinnereth dalla parte orientale.
ויתקו תם: terminerete una linea.

לה

2. וגם מגרש לערים אשר תתנו: anche pascoli alle città tutt'intorno.
3. ולכל חיתם: per tutti i bisogni della loro vita

4. מגרשי העיר אשר תתנו: i pascoli della città che darete
מחוץ לחומה: fuori le mura.
5. ומדותם: misurerete
מחוץ לעיר: fuori della città
את פאת קדמה: il lato orientale
אלפים באמה: duemila cubiti
ופאת תימן: il lato meridionale
אלפים באמה: duemila cubiti
ופאת ים: il lato occidentale
אלפים באמה: duemila cubiti
ופאת צפון: il lato settentrionale
אלפים באמה: duemila cubiti
והעיר בתוך: e la città in mezzo
זה יהיה להם: questo sarà per loro
מגרשי הערים: i pascoli delle città.
6. והערים אשר תתנו: le città che darete
ללוים: ai Leviti
את ערי המקלט: le città di rifugio
אשר תתנו לנוס שמה: che darete per rifugiarvi
ואל הרוצח: l'omicida
ועליהן תתנו: e oltre a queste darete
ארבעים ושתים ערים: quarantadue città
אתן אתם: le darete
את הלוים: ai Leviti
7. כל הערים אשר תתנו: tutte le città che darete
ללוים: ai Leviti
ארבעים ושמנה ערים: quarantotto città
אתן אתם: le darete
את ומגרשיהן: con i loro pascoli
8. והערים אשר תתנו: le città che darete
מאחזת בני ישראל: dalla proprietà dei figli d'Israele
מאת הרב תרבו: dalle più numerose darete in maggior proporzione
ומאת המעט תמעיטו: dalle meno numerose darete in minor proporzione
איש כנחלתו אשר ינחלו: ognuno secondo la sua eredità che avrà
יתן מערי הלוים: darà delle città dei Leviti
לוים: ai Leviti
9. וידבר יהוה אל משה לאמר: Parlò l'E. a Mosè dicendo:
10. דבר אל בני ישראל: parla ai figli d'Israele
ואמרת אליהם: e dirai loro
כי אתם עברים את הירדן: che voi passerete il Giordano
ארצה כנען: nella terra di Canaan
11. והקדשתם לכם ערים: designerete per voi delle città
ערי מקלט תהיינה לכם: che vi servano di rifugio
ונס שמה רוצח: e vi si rifugi l'omicida
מכה נפש בשגגה: che ha ucciso un uomo per inavvertenza
12. והיו לכם הערים: e vi saranno le città
למקלט מגאל: per rifugio contro il vendicatore
ולא ימות הרוצח: e non morirà l'omicida
עד עמדו לפני העדה למשפט: finchè non sia stato giudicato dalla comunità
13. והערים אשר תתנו: e le città che darete
שש ערי מקלט תהיינה לכם: sei città di rifugio vi saranno
14. את שלש הערים תתנו: tre città darete
מעבר לירדן: di là del Giordano
ואת שלש הערים תתנו: e tre città darete
בארץ כנען: nella terra di Canaan
ערי מקלט תהיינה: città di rifugio saranno
15. לבני ישראל: per i figli d'Israele
ולגר ולתושב בתוכם: e per lo straniero e per l'avventizio in mezzo a loro
תהיינה ששת הערים האלה: saranno queste sei città
למקלט: per rifugio
לנוס שמה כל מכה נפש בשגגה: per rifugiarvi chiunque ha ucciso un uomo per inavvertenza
16. ואם בכלי ברזל הכהו: se con istrumento di ferro l'ha percosso
ויכל: e morì
רצח הוא: egli è omicida
מות יומת הרוצח: dovrà morire l'omicida
17. ואם באבן יד: se con pietra di mano
אשר ימות בה: che morì per essa
מכה הוא: egli è omicida
מות יומת המכה: dovrà morire l'omicida
18. או בכלי עץ יד: o con istrumento di legno di mano
אשר ימות בו: che morì per esso
מכה הוא: egli è omicida
מות יומת המכה: dovrà morire l'omicida
19. גואל הדם: il vendicatore del sangue
הוא ימית את הרוצח: egli ucciderà l'omicida
בפגעו בו: quando lo incontrerà
הוא יהרגנו: egli lo ucciderà
20. ואם בשנאה: se per odio
יהדפנו: lo spinse
או השליך עליו: o gettò contro di lui
בצדיה: per agguato
וימת: e morì
21. או מאיבה: o per inimicizia
הכהו בידו: lo percosse con la mano
וימת: e morì
מות יומת המכה: dovrà morire l'omicida
רוצח הוא: egli è omicida
גואל הדם: il vendicatore del sangue
יהרג את הרוצח: ucciderà l'omicida
בפגעו בו: quando lo incontrerà
22. ואם בפתע: se per caso
בלא איבה: senza inimicizia
הדפו: lo spinse
או השליך עליו כל כלי: o gettò contro di lui qualche istrumento
בלא צדיה: senza agguato
23. או באבן כל אשר ימות בה: o con qualche pietra per essa
בלא ראות: senza vederlo
וישלך עליו: e gettò contro di lui
ומת: e morì
ולא איב לו: e non era suo inimico
ולא מבקש רעתו: e non cercava il suo male
24. ושפטו העדה: giudicherà la comunità
בין המכה: tra l'omicida
ובין גואל הדם: e il vendicatore del sangue
על המשפטים האלה: secondo queste norme
25. והצילו העדה: e la comunità salverà
את הרוצח: l'omicida
מיד גואל הדם: dalla mano del vendicatore del sangue
והשיבו אתו העדה: e la comunità lo ricondurrà
אל עיר מקלטו: alla città del suo rifugio
אשר נס שמה: dove si rifugiò
וישב בה: e vi abiterà
עד מות הכהן הגדול: fino alla morte del sommo sacerdote
אשר משחו אתו בשמן הקדש: che unsero con l'olio santo
26. ואם יצא יצא: se uscirà
הרוצח את גבול עיר מקלטו: l'omicida dal confine della città del suo rifugio
אשר ינוס שמה: dove si rifugiò
27. ומצא אתו גואל הדם: e lo troverà il vendicatore del sangue
מחוץ לגבול עיר מקלטו: fuori del confine della città del suo rifugio
ורצח גואל הדם: e ucciderà il vendicatore del sangue
את הרוצח: l'omicida
אין לו דם: non sarà reo di sangue
28. כי בעיר מקלטו: perchè nella città del suo rifugio
ישב עד מות הכהן הגדול: abiterà fino alla morte del sommo sacerdote
ואחרי מות הכהן הגדול: e dopo la morte del sommo sacerdote
ישוב הרוצח: ritornerà l'omicida
אל ארץ אחזתו: alla terra della sua proprietà
29. והיו אלה: e queste
לכם למשפט צדק: vi saranno per norma di giustizia
לדרתיכם: per le vostre generazioni
בכל מושבתיכם: in tutte le vostre abitazioni
30. כל מכה נפש: chiunque ha ucciso un uomo
לפי עדים: per testimonianza
ירצח את הרוצח: ucciderà l'omicida
ועד אחד: e un solo testimonio
לא יענה: non basterà
במות נפש: per la morte
31. ולא תקחו כופר: e non prenderete riscatto
לנפש רוצח: per la vita dell'omicida
אשר הוא רשע למות: che è reo di morte
כי מות יומת: perchè dovrà morire
32. ולא תקחו כופר: e non prenderete riscatto
לנוס אל עיר מקלטו: per rifugiarvi alla città del suo rifugio
לשוב לשבת בארץ: per ritornare a stare nella terra
עד מות הכהן: fino alla morte del sacerdote
33. ולא תחניפו את הארץ: e non profanerete la terra
אשר אתם בה: che voi abitate
כי הדם הוא יחניף את הארץ: perchè il sangue profana la terra
ולארץ לא יכפר: e la terra non può espiare
על הדם אשר שפך בה: il sangue che fu sparso in essa
כי אם בדם שפכו: se non per il sangue di chi lo sparse
34. ולא תטמא את הארץ: e non contaminerete la terra
אשר אתם ישבים בה: che voi abitate
אשר אני שכן בתוכה: che io abito in mezzo a lei
כי אני יהוה: perchè io l'E.
שכן בתוך בני ישראל: abito in mezzo ai figli d'Israele

לו

1. ויקרבו ראשי האבות: Si accostarono i capi delle famiglie
למשפחת בני גלעד: della famiglia dei figli di Galaad
בן מכיר בן מנשה: figlio di Machir figlio di Manasse
ממשפחות בני יוסף: delle famiglie dei figli di Giuseppe
וידברו לפני משה: e parlarono a Mosè
ולפני הנשאים: e ai principi
ראשי אבות בני ישראל: capi delle famiglie dei figli d'Israele
2. ויאמרו: e dissero
אדני צוה את יהוה: Signore, l'E. ha comandato
לתת את הארץ בגורל: di dare la terra per sorte
לבני ישראל: ai figli d'Israele
ואדני צוה: e il Signore ha comandato
את יהוה: l'E.
לתת את נחלת צלפחד אחינו: di dare l'eredità di Zelofehad nostro fratello
לבנותיו: alle sue figlie
3. והיו לאחד מבני שבטי בני ישראל: se saranno di uno dei figli delle tribù dei figli d'Israele
לנשים: per mogli
ונגרעה נחלתן: la loro eredità sarà diminuita
מנחלת אבתינו: dall'eredità dei nostri padri
ונוספה על נחלת המטה: e sarà aggiunta all'eredità della tribù
אשר יהיו להם: a cui esse apparterranno
ומנחלת גורלנו: e dall'eredità della nostra sorte
יגרע: sarà diminuita
4. והיה כי יהיה היובל: e quando sarà il giubileo
לבני ישראל: per i figli d'Israele
ונוספה נחלתן: la loro eredità sarà aggiunta
על נחלת המטה: all'eredità della tribù
אשר יהיו להם: a cui esse apparterranno
ומנחלת מטה אבתינו: e dall'eredità della tribù dei nostri padri
תגרע נחלתן: sarà diminuita la loro eredità
5. ויצו משה: Mosè ordinò
את בני ישראל: ai figli d'Israele
על פי יהוה: per ordine dell'E.
לאמר: dicendo:
כן מטה בני יוסף: giusta è la tribù dei figli di Giuseppe
דוברים: che parlano
6. זה הדבר: questo è il comando
אשר צוה יהוה: che ha dato l'E.
לבנות צלפחד: alle figlie di Zelofehad
לאמר: dicendo:
לטוב בעיניהן תהיינה לנשים: sposino chi vogliono
אך למשפחת מטה אבי: solo alla famiglia della tribù di mio padre
תהיינה לנשים: sposeranno
7. לא תסב נחלה לבני ישראל: non passerà eredità ai figli d'Israele
מטה אל מטה: da una tribù all'altra tribù
כי איש בנחלת מטה אבתיו: perchè ognuno dei figli d'Israele
ידבקו בני ישראל: si attaccherà
8. וכל בת יורשת נחלה: e ogni figlia che erediterà
ממטות בני ישראל: delle tribù dei figli d'Israele
לאחד ממשפחת מטה אביה: a uno della famiglia della tribù di suo padre
תהיה לאשה: sarà per moglie
למען ירשו בני ישראל: affinchè i figli d'Israele possedano
איש נחלת אבתיו: ognuno l'eredità dei suoi padri
9. ולא תסב נחלה ממטה למטה אחר: e non passerà eredità da una tribù all'altra tribù
כי איש בנחלתו ידבקו: perchè ognuno dei figli d'Israele si attaccherà
מטות בני ישראל: le tribù dei figli d'Israele
10. כאשר צוה יהוה: come ha ordinato l'E.
את משה: a Mosè
כן עשו בנות צלפחד: così fecero le figlie di Zelofehad
11. ותהיינה: e furono
מחלה תרצה: Machla, Tirza
וחגלה ומלכה: e Hogla e Milca
ונעה בנות צלפחד: e Noa figlie di Zelofehad
לבני דדיהן: ai figli dei loro zii
לנשים: per mogli
12. משפחות בני מנשה: delle famiglie dei figli di Manasse
בן יוסף: figlio di Giuseppe
היו לנשים: furono per mogli
ותהי נחלתן: e la loro eredità
על מטה משפחת אביהן: rimase nella tribù della famiglia di loro padre
13. אלה המצות והמשפטים: Questi sono i comandi e le norme
אשר צוה יהוה: che ha dato l'E.
ביד משה: per mezzo di Mosè
אל בני ישראל: ai figli d'Israele
בערבות מואב: nelle pianure di Moab
על ירדן יריחו: presso il Giordano di Gerico

X893
L9765
v1

X893 L9765
Columbia University
in the City of New York
LIBRARY